

OR. 152.4. 2025

OR + RO

Siedlce dnia: 25.02-2025.r.

Składający: Bogdan Głatucha / Janusz Olewiniski.

2.M. Mroz
P.M. Semulski

-Stowarzyszenie Roty Marszu Niepodległości
z siedzibą przy ul. Przechodnia 32, 05-800 Pruszków.

Ogólnopolskie Stowarzyszenie Internowanych i Represjonowanych z siedzibą w Siedlcach.

ul. Świętojańska 4/1 08 -110 Siedlce. - adres korespondencyjny. - Janusz Olewiniski

-Zjednoczenie Konserwatywno Narodowe Środowisk Patriotycznych Okręgu Siedlecko -

Ostrołęckiego. ul. Świętojańska 4/1 08 -110 Siedlce. - Bogdan Głatucha

-Zjednoczeni Siedlce Łosice i okolice.

-Polski Wzrost

Bogdan Głatucha - składający
Janusz Olewiniski -

Adresat: Starosta Siedlecki Sz. P. Karol Jędrzejewski.

~~Prezydent Miasta Siedlce Sz. Pan Tomasz Hapunowicz.~~

~~Przewodniczący Rady Miasta Siedlce Robert Chojewski.~~

~~Radni Rady Miasta Siedlce.~~

Petycja „Stop masowej imigracji NIE dla Centrum Integracji Cudzoziemców”

Motto

Ciesz mię ten rym: «Polak mądry po szkodzie»;

Lecz jeśli prawda i z tego nas zbodzie,

Nową przypowieść Polak sobie kupi,

Że i przed szkodą, i po szkodzie głupi.

Jan Kochanowski „Pieśń o spustoszeniu Podola”

Starostwo Powiatowe w Siedlcach
ul. Piłsudskiego 40
08-110 Siedlce

04707914

Data wpływu: 2025-02-25 13:26

Nr: KP-377-2025

Przyjął: Lewczuk Monika - Sekretark
Wydział Organizacyjny
Załączników: 0

Wstęp

W nawiązaniu do petycji dotyczącej przeciwdziałania masowej imigracji obcych cywilizacji, utworzenia Ośrodków lokalowych i Centrum Integracji Cudzoziemców w Siedlcach, złożonej również w naszym imieniu Sygnatariuszy, w dniu 4 grudnia 2024 r. Składamy niniejszą petycję która jest wersją zawierającą szczegółowe informacje i właściwe uzasadnienie. W związku z tym uprzejmie prosimy o przyjęcie zgłoszenia oraz zastosowanie, które jest uwzględnione w kontekście dotyczącym petycji i przedmiotu zagadnienia.

Europa mierzy się dzisiaj z ogromnym problemem. Każdego dnia do granic naszego świata cywilizacji łaćńskiej w sposób niekontrolowany docierają ludzie. Obserwując sytuację w Polsce zauważamy niepokojącą tendencję ignorowania opinii publicznej oraz interesów obywateli zarówno przez rząd w Polsce, jak i Komisję Europejską. Wszystko wskazuje na to, że w przypadku braku stanowczych działań już w następnych latach czeka nas prawdziwy najazd imigrantów z Azji i Afryki. Europejski pakt migracyjny został zatwierdzony. Wybory do instytucji unijnych nie przyniosły oczekiwanych zmian. Według wypowiedzi dygnitarzy Unii Europejskiej do tej pory przetransportowano już ponad milion tzw. uchodźców, których pochodzenie i historia nie są do końca znane. Codziennie kilka tysięcy uchodźców przekracza granicę południowej Europy, głównie Grecji. Do tego dochodzą imigranci nacierający ze wschodu od granicy z Białorusią. Prognozuje się, że w najbliższych latach do Europy przybędzie kolejne nawet kilka milionów tzw. uchodźców.

Nasza petycja dotyczy sytuacji i decyzji, które zagrażają porządkowi publicznemu oraz bezpieczeństwu w Polsce. Komisja Europejska podjęła decyzję o przymusowej relokacji oraz przyjęciu wielkiej liczby ludzi nieznanego pochodzenia i nieznanymi intencjami, często nieprzyjaznymi nam, nielegalnych imigrantów.

Petycja przeciwko masowej imigracji → lokacji tak zwanych imigrantów, a w rzeczywistości nielegalnych najeźdźców, ma również na celu przedstawienie stanowiska mieszkańców organom samorządu lokalnego oraz całemu regionowi środkowo-wschodniej Polski. Domagamy się, aby rządzący nie rozważali podejmowania decyzji o umieszczeniu na naszych ziemiach obcych cywilizacyjnie migrantów, ponieważ opierając się o fakty w naszej opinii byłoby to niezgodne z prawem, tradycją, kulturą oraz sprzeczne z interesem obywateli. Otwarcie drogi dla masowej imigracji spowoduje bardzo realne niebezpieczeństwo nieodwracalnych szkód moralnych, społecznych

i gospodarczych, jak również szeroko pojęte zagrożenie bezpieczeństwa obywateli. Zadbajmy więc o to, aby przestroga wielkiego polskiego poety Jana Kochanowskiego przytoczona w motcie nie wypełniła się po raz kolejny w naszym regionie.

W imieniu własnym i mieszkańców, którzy zwrócili się do nas o interwencję, kierujemy prośbę do Starosty Siedleckiego..... oraz Radnych Powiatu Siedleckiego.....o wnikliwe rozpatrzenie naszej petycji. Jednocześnie oczekujemy przekazania informacji do wiadomości społeczeństwa, jakie są zamiary i możliwości w tej sprawie.

Naszą petycję kierujemy w oparciu o art. 63 Konstytucji RP, jak również art. 18b ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. 2024 poz. 1465) oraz przepisy ustawy o petycjach z dnia 11 lipca 2014 r (Dz.U. 2018 poz. 870), a także kierując się zasadami wynikającymi z nauk zawartych w Katechizmie Kościoła Katolickiego (KKK 1913-1917 oraz 2242), które wskazują na obowiązek zaangażowania społecznego w życie narodu oraz podejmowanie dialogu z władzami i konstruktywnej krytyki władzy.

Zawarte w tej petycji zapisy podkreślają znaczenie zaangażowania obywateli w życie społeczne i polityczne, a także obowiązek interwencji oraz dialogu z władzami w imię dobra wspólnego i właściwie rozumianej sprawiedliwości społecznej.

Niniejszym w interesie publicznym składamy petycję do Starosty Siedleckiego..... Karolomucha..... Jakóbczaka..... mającą na celu przeciwdziałanie nadmiernej imigracji zarówno tak zwanych legalnych jak i nielegalnych imigrantów oraz planów tworzenia na terenie, miasta, gminy, powiatu ośrodków dla imigrantów, czy to w ramach przyjmowania imigrantów na mocy tzw. aktu migracyjnego przyjętego przez organy uchwałodawcze Unii Europejskiej, w tym w ramach procedury tzw. relokacji czy wszelkiego innego rodzaju procedur wynikających z umów międzynarodowych albo krajowego prawodawstwa, które są sprzeczne z prawem naturalnym – zdrowym i rozsądnym rozumem. Aby osiągnąć ten cel, wzywamy samorządowy organ stanowiący do:

1. Odczytania powyższej petycji na sesji rady Powiatu Siedleckiego.....
2. Przyjęcia uchwały kierunkowej zobowiązującej samorządową władzę wykonawczą do użycia wszelkich metod prawnych, aby nie dopuścić do utworzenia na jej terenie jakichkolwiek ośrodków dla imigrantów nielegalnie przekraczających granicę (w tym granicę całej Unii Europejskiej), następnie wnioskujących o azyl, a po otrzymaniu azylu już legalnych!. Sprzeciwiamy się tworzenia Ośrodków Lokalowych i Centrum Integracji Cudzoziemców. W szczególności stanowczo domaga-

my się, by samorząd nie brał udziału w ewentualnych programach rządowych bądź programach innych instytucji, w tym tych finansowanych ze źródeł zewnętrznych pochodzących z innych państw lub organizacji międzynarodowych, w tym środków unijnych; a mających na celu budowę na obszarze jednostki samorządowej bazy lokalowej dla imigrantów lub centrum integracji cudzoziemców, nie udostępniał zasobów rzeczowych bądź kadrowych samorządu na wyżej wymieniony cel. Oczekujemy też, że samorząd dołoży wszelkich starań i wykaże inicjatywę w sprawie zastosowania zdecydowanych kroków prawnych w celu zapobieżenia bardzo poważnego niebezpieczeństwa dla mieszkańców regionu związanego z lawinową imigracją obcych cywilizacyjnie przybyszów. Powinny to być: rzetelne analizy prawa polskiego w tym przede wszystkim konstytucji RP, nie unijnego i międzynarodowego.

W efekcie tych działań nastąpić powinno skuteczne zablokowanie relokacji obcych nam cywilizacyjnie nielegalnych imigrantów oraz znaczące zatrzymanie napływu tak zwanych legalnych imigrantów. Ponieważ mieszkańcy stanowczo sprzeciwiają się ich lokowaniu w naszym regionie, zarówno tych nielegalnych, jak i tych przydzielonych odgórnie przez Unię Europejską, (do czego nie powinniśmy być prawnie zobowiązani! Oczywiście, jeśli prawo jest skonstruowane zgodnie z zasadami sprawiedliwości i pryncypiami cywilizacji łacińskiej). Uważamy, że potencjalnie (jak pokazuje sytuacja w innych krajach Europy) są to osoby stanowiące zagrożenie dla bezpieczeństwa lokalnej społeczności. Zadaniem władz samorządowych jest priorytetowo traktować dobrostan polskich obywateli i dbać o bezpieczeństwo rodaków. Jakikolwiek decyzje dotyczące lokowania osób z zewnątrz powinny być podejmowane po konsultacjach z lokalną społecznością.

Polacy stanowczo sprzeciwiają się zaistniałej sytuacji, która zaczyna być niebezpieczna i wynika z już przyjętych imigrantów zarówno zarobkowych jak i tak zwanych nielegalnych - potencjalnie niebezpiecznych przybyszów bez wyciągania odpowiedzialności personalnej wobec osób i instytucji, które podejmują takie decyzje. Obawy społeczne wynikają z faktu, że wielu z tych migrantów, głównie młodych mężczyzn w sile wieku, nie spełnia kryteriów uchodźcy. Brak woli integracji, niechęć do szanowania naszych wartości, wprowadzanie ich obyczajów i religii jako jedyne słuszne oraz często wrogie nastawienie wobec miejscowej społeczności budzą poważne zaniepokojenie. Tacy przybysze często słusznie postrzegani są bardziej jako najeźdźcy lub przesiedleńcy, którzy działają w sposób sprzeczny z polską kulturą i sposobem postrzegania świata. Polacy podkreślają, że ochrona narodowych wartości, bezpieczeństwa i stabilności społecznej jest priorytetem, którego nie można ignorować.

3. Zwracamy się również o udostępnienie treści petycji i naszych danych na Państwa stronie BIP

Przypominamy, że brak rozpatrzenia petycji stanowi uchybienie obowiązkom wynikającym z ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o petycjach, art. 18b ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym oraz art. 63 Konstytucji RP.

Jednocześnie zwracamy uwagę, iż tworzenie ośrodków dla imigrantów nie leży w kompetencji organów państwowych, natomiast jednostki samorządu terytorialnego mogą podejmować działania zapobiegające na ewentualny zamiar innych organów państwa umiejscowienia takich ośrodków na naszym terenie, stąd adresata niniejszej petycji należy uznać za właściwy odpowiedzialny podmiot.

Uzasadnienie

Wobec dość szczegółowo opisanego w niniejszym dokumencie ciągle rosnącego zagrożenia ze strony masowej, niekontrolowanej imigracji, która jest wykorzystywana przez wrogie nam państwa do destabilizacji sytuacji w naszym kraju, a także wobec wzmożonej działalności organizacji i osób, często finansowanych z zagranicy, a mających na celu szkalowanie polskich służb pilnujących naszych

granic, przy jednoczesnym szerzeniu ohydnej propagandy jakoby wśród nielegalnych imigrantów dominowali pokojowo nastawieni przybysze, szukający schronienia przed prześladowaniem w ich rodzimych krajach – pragniemy wyrazić głębokie poparcie i zaufanie, jakim wśród nas, zwykłych Polaków, cieszą się osoby narażające swoje zdrowie i życie w obronie naszej ojczyzny, a także wezwać naszych lokalnych przedstawicieli samorządowych do podjęcia działań mających na celu zapobieżenie próbom utworzenia na naszym terenie ośrodków dla imigrantów narzucanym przez organy centralne oraz do zwiększenia kontroli tych, którzy już przebywają u nas.

Jesteśmy przekonani, że obcość kulturowa i cywilizacyjna imigrantów połączona często z głębokim niezrozumieniem i niechęcią do naszej cywilizacji oraz z pogardą dla naszych wartości nieuchronnie zachwieje życiem naszej lokalnej wspólnoty, co już niestety zaczynamy widzieć i odczuwać w życiu codziennym. Przykładów patologicznych dla życia społecznego konsekwencji masowego przyjmowania imigrantów i tworzenia ich skupisk dostarczają nam takie kraje jak Niemcy, Francja, Szwecja, czy Wielka Brytania i (niestety!) coraz częściej zdarza się to u nas. Nie chcemy powielać tych samych, co kraje z Zachodniej Europy, błędów!

Petycja „Stop relokacji nielegalnych imigrantów w Polsce” jest wyrazem sprzeciwu mieszkańców powiatu łosickiego, siedleckiego, sokołowskiego i węgrowskiego wobec umieszczania w naszym regionie obcych, potencjalnie bardzo niebezpiecznych i nieprzychylnych Polakom osób. Nasze propozycje działania kierujemy do lokalnych polityków, którzy powinni służyć dobru lokalnej społeczności i niejako przewidywać przyszłe niebezpieczeństwa, by podjąć działania wyprzedzające.

Chcemy żyć w naszym kraju po polsku i w pokoju! W obliczu wojny na Ukrainie udowodniliśmy, że potrzebujących umiemy wziąć pod swój dach i umiemy pomóc jak należy, lecz obecnie wygląda na to, że jesteśmy najeżdżani! Masowa, nielegalna w szczególności muzułmańska imigracja jest dziś wykorzystywana jako element prowadzenia wojennej kampanii przeciwko praworządny państwom, aby zdestabilizować panujące w nich bezpieczeństwo. Ta imigracja ludzi obcych nam cywilizacyjnie, którzy dominują swoją liczebnością, agresywnością i determinacją we wprowadzaniu swoich, obcych nam wartości, opanowują kolejne europejskie miasta, **wypierając z nich chrześcijański świat**. Jeżeli będziemy dłużej na to pozwalać to za chwilę **całkowicie zmieni się model demograficzny** Starego Kontynentu i za kilkadziesiąt lat wyprą oni Boga z życia społecznego.

Czym innym jest imigracja do innego kraju osób prześladowanych czy potrzebnych nam fachowców szukających lepszych warunków życia, która odbywa się według ustalonych zasad gwarantujących poszanowanie miejscowych zwyczajów i stopniową integrację z lokalną społecznością, a czym

innym bezprawne wtargnięcie podstępą polityką lub siłą do danego kraju, nieuznawanie gradacji społecznej, budowanie enklaw, narzucanie swoich praw, zwyczajów i obcego nam sposobu myślenia. Do tego dochodzi zwiększona przestępczość z pobiciami, morderstwami i gwałtami włącznie.

Nie możemy odstawić bezpieczeństwa najbliższych nam ludzi kierując się laicką i wrogą Kościołowi niewłaściwie pojętą i/lub przedstawianą **zasadą humanizmu wypaczoną przez wrogów Kościoła**. Imigracja nie może wiązać się z przemocą i dokonywaniem przestępstw, a jeżeli się wiąże to naszym obowiązkiem jest obrona. A przecież ta przestępczość jest, co wykazano w dalszej części petycji.

Problem imigracji to nie jest problem państw, które bronią się przed jej falą, ale tego, że wygląda to jak zorganizowana akcja, wymagająca ogromnych środków finansowych, która ma na celu destabilizację państw europejskich, zniszczenie cywilizacji łańskiejskiej, zdrowych moralnych zasad, spójności narodowej i wiary katolickiej poprzez przymusowe tworzenie cywilizacyjnej mieszanki, którą łatwo będzie manipulować. Temu służą przymusowe kwoty imigrantów wymuszane przez Unię Europejską, za niedotrzymanie których nakładane są horrendalne kary. W wyniku tego Polak już jest w swojej ojczyźnie obywatelem najwyżej drugiej kategorii, a wkrótce będzie czuć się nie jak gościnnie gospodarz, lecz sługa obcych narodów.

W niniejszej petycji przedstawiamy postulaty dotyczące naszego bezpieczeństwa oraz zagrożenia utraty kultury i tożsamości narodowej, które mogą nastąpić w wyniku niekontrolowanego napływu uchodźców. Każdy zdrowy moralnie i umysłowo Polak stara się, na miarę swoich możliwości, pomagać innym w potrzebie. To nasza szlachetna cecha narodowa, o której niestety mało się mówi w przestrzeni publicznej. Nasza dobroduszość została wielokrotnie udowodniona, nie tylko w trakcie II wojny światowej. Jako Polacy, choć sami uciskani i mordowani, odważnie i z narażeniem życia pomagaliśmy tym, którzy byli w potrzebie, choć byliśmy jednym z niewielu krajów, którym groziła za to kara śmierci. Również w ostatnich latach, kiedy pokazaliśmy, że ta szlachetna cecha narodowa jest w nas ciągle żywa, pomagając uchodźcom z Ukrainy. Jednocześnie jesteśmy narodem ludzi wyróżniających się wysoką inteligencją, zarówno intelektualną, jak i emocjonalną oraz rzadko już dzisiaj spotykaną w Europie kulturą życia. Będąc ludźmi, którzy dążą do prawdy należy tutaj podkreślić, że to nie Polacy wywołują wojny w krajach, z których napływają imigranci, chociaż trzeba tu zaznaczyć, że w dużym stopniu **napływają oni również z państw nie objętych żadną klęską ani wojną**. To nie my jesteśmy winni tej sytuacji. Nie okupowaliśmy i nie okupujemy innych narodów, nie wykorzystywaliśmy, nie ograbiliśmy i nie wzbogacaliśmy się na czyjejs krzywdzie. Chcemy żyć w pokoju. Nie odsuwamy się od nikogo i udowodniliśmy, że potrzebujących umiemy wziąć pod swoją

opiekę i pod swój dach, ale obecnie niestety trzeba to nazwać po imieniu: uważamy, że **jesteśmy ofiarami szczegółowo zaplanowanej akcji przesiedleńczej mającej na celu zniszczenie naszej tożsamości narodowej, religii katolickiej i osłabienia moralności.**

W tym miejscu należy postawić kilka kluczowych pytań, które naturalnie się nasuwają:

→ Dlaczego imigranci z krajów islamskich nie są masowo przyjmowani przez bogate, sąsiednie państwa islamskie? Jest to szczególnie zastanawiające, biorąc pod uwagę kulturowe i religijne podobieństwa tych krajów, w których integracja postępowałaby w naturalny sposób.

→ W związku z jakimi faktami młodzi, silni mężczyźni, w większości muzułmanie, wybierają jako cel swojej migracji między innymi Polskę, czyli kraj z przeważającą liczbą ludności katolickiej o poglądach konserwatywnych? Obcych dla nich cywilizacyjnie!

→ Dlaczego imigranci, którzy dotarli na przykład do Białorusi, gdzie nie ma wojny, nie chcą tam zostać, skoro jest bezpiecznie, tylko uparcie dążą do Polski, kraju katolickiego i konserwatywnego?

→ Kto i w jaki sposób kontroluje, czy wśród imigrantów nie ma osób niewłaściwych, takich jak żołnierze, zbrodniarze wojenni, terroryści, kryminaliści czy inwazyjni najeźdźcy, którzy mogą stanowić zagrożenie dla naszego bezpieczeństwa publicznego oraz tożsamości narodowej? Czy istnieją tu konkretne procedury i czy są one skrupulatnie przestrzegane? I wreszcie, czy w ogóle takie kontrole są przeprowadzane i czy państwo czuwa nad bezpieczeństwem swoich obywateli?

Sam fakt napływania tak dużej liczby uchodźców ukazuje skalę zaangażowanych finansów, pracy logistycznej oraz przemyślanych manewrów i docelowych miejsc dotarcia. Średni koszt przetransportowania jednego uchodźcy to kilka tysięcy euro, niekiedy nawet około 10 000 euro. Bez wsparcia zewnętrznego taka operacja przemytu(!) ludzi byłaby niemożliwa do wykonania. Pojawiają się w związku z tym zasadnicze pytania:

→ kto i dlaczego finansuje takie zorganizowane akcje? Czy przyczyny tego stanu rzeczy są badane przez odpowiedzialne za to służby państwowe?

Pytania te prowadzą wprost do rozważania kilku kwestii związanych z imigracją i na pewno powinny być traktowane z najwyższą uwagą i ostrożnością. Aby w pełni zadbać o bezpieczeństwo i porządek publiczny konieczne jest zapewnienie szczegółowej kontroli każdej osoby, która już przekroczyła nielegalnie naszą granicę. Należy zrewidować system finansów oraz szczegółowo zająć się zagadnieniem obciążeń finansowych związanych z imigracją, których koszt ponosi całe społeczeństwo.

Kolejnym krokiem jest uwzględnienie wszelkich możliwych scenariuszy dotyczących zagrożeń

wynikających z być może planowanej inwazji obcych kulturowo przybyszów. Konieczna jest skuteczna strategia uszczelnienia granic oraz ich kontrola oraz weryfikacja przybywających osób, aby zagwarantować, że będą oni respektować polskie prawo, zwyczaje, wartości, które składają się na naszą tożsamość narodową.

W kontekście międzynarodowym ważne jest zrozumienie i współpraca z innymi europejskimi krajami oraz wspólne poszukiwanie rozwiązań, które będą odpowiednie zarówno dla krajów przyjmujących, jak i dla państw, które od wielu lat przeżywają masowe najazdy niekontrolowanych migrantów. Właściwe podejście do kwestii imigracji może pomóc w zbudowaniu bardziej zrównoważonej i harmonijnej przyszłości dla wszystkich zaangażowanych stron.

Przyczyny społecznego sprzeciwu wobec masowej imigracji do Polski przybyszów spoza kręgu cywilizacji chrześcijańskiej.

Spis treści

Główne tezy.....	10
1. Chrześcijańskie i narodowe podstawy sprzeciwu wobec masowej imigracji.....	10
1.1. Problem imigracji w ujęciu Św. Tomasza z Akwinu.....	10
1.2. Teoria cywilizacji według profesora Feliksa Konecznego.....	12
1.3. Nauczanie błogosławionego kardynała Stefana Wyszyńskiego.....	20
1.4. Nauczanie papieża Świętego Jana Pawła II.....	21
1.5. Roman Dmowski.....	23
2. Kwestia pomocy ludziom będącym w potrzebie.....	24
2.1. Kryzys mieszkaniowy w Polsce - problemy Polaków.....	25
2.2. Problemy eksmisji w Polsce.....	28
2.3. Problemy bezdomności w Polsce.....	33
2.4. Sprawa Repatriantów.....	40
3. Zagadnienia związane z masową imigracją	
3.1. Brak wystarczającej kontroli	42
3.2. Migracja arabska do Europy a postawa bogatych państw arabskich.....	48
3.3. Bezpieczeństwo.....	51
3.4. Zagrożenie utraty tożsamości narodowej.....	63
3.5. Destabilizacja polityczna i przejęcie wpływów.....	68
3.6. Obciążenia systemu finansowego.....	76

3.7. Zdrowie publiczne.....	81
4. Podsumowanie.....	91

Główne tezy

1. Chrześcijańskie i narodowe podstawy sprzeciwu wobec masowej imigracji

1.1. Problem imigracji w ujęciu Św. Tomasza z Akwinu

Żyjący w XIII wieku dominikanin św. Tomasz z Akwinu to jeden z najwybitniejszych myślicieli w dziejach chrześcijaństwa, dominikanin, doktor Kościoła, autor liczącej 34 tomy *Sumy teologicznej*. Papież Leon XIII w encyklice *Aeterni Patris* (Rozum w świetle wiary)¹ przekonywał, że punktem wyjścia w promowaniu realistycznego i prawdziwie metafizycznego myślenia powinna być filozofia oparta na jego rozważaniach i przemyśleniach. W swej encyklice komplementuje Doktora Anielskiego:

Zebrał on, jak rozproszone części jakiegoś ciała, teorie Ojców Kościoła w jedną całość, usystematyzował w godnym podziwu porządku i tak znakomicie dopracował, że zdobył tym sobie, zasłużenie i sprawiedliwie mu przysługujące, miano znakomitego obrońcy i ozdoby Kościoła Katolickiego. Odznaczając się genialnym, niesłychanie przenikliwym umysłem, świetną pamięcią, nieskalaną czystością obyczajów, umiłowaniem prawdy i wielkim bogactwem wiedzy ludzkiej i boskiej, porównywany do słońca, Tomasz ogrzał ziemię żarem swych cnót i nappełnił ją blaskiem swej nauki. Nie ma takiej dyscypliny filozoficznej, której by solidnie i przenikliwie nie przebadał: o prawach rozumowania, o Bogu, o substancjach niecielesnych, o człowieku i bytach cielesnych, o działaniach ludzkich i ich zasadach rozprawiał tak doskonale, że już nie można żądać ani większego bogactwa zagadnień, ani bardziej stosownej systematyzacji materiału, ani lepszej metody postępowania, ani większej nienaruszalności zasad czy siły argumentacji, ani większej zrozumiałości czy celności wypowiedzi, ani też łatwości wyjaśniania zawitych i niezrozumiałych rzeczy.

Stanowisko Kościoła katolickiego w zrozumiały sposób przedstawione jest w *Sumie Teologicznej*, w tomie 13 *Prawo*, zagadnienie 105, artykuł 3 (I-II, Q. 105, Art. 3). Na pytanie „Czy chrześcijanie mają bezwarunkowo przyjmować wszystkich azylantów i imigrantów?” Akwinata stwierdza, że każdy naród może decydować o tym, którzy obcy są pożądani.

Piękno urzędzenia się narodu zależy [bowiem] od rządców należycie ustanowionych, a więc prawo wydało należyte rozporządzenia co do sprawujących władzę w narodzie. (Art. 1)

Podstawową zasadą jest, aby przedkładać dobrze rozumiane dobro wspólne nad dobro prywatne. Państwo powinno przyjmować jedynie tych, którzy będą przyczyniać się do dobra

¹ Leon XIII, *Aeterni Patris*, 04.08.1879, <https://teologiapolityczna.pl/tekst-encykliki-aeterni-patris> (dostęp: 05.02.2025).

wspólnego, a nie tych, którzy utrudniają jego realizację. Św. Tomasz stwierdza, że:

Obcowanie ludzi z obcymi sobie może układać się w dwojaki sposób: pokojowo albo wrogo, i prawo zawierało odpowiednie przykazania porządkujące obie sytuacje narodu.???

Logicznie z tego wynika, że naród ma prawo decydować, którzy imigranci są chętni do asymilacji, poznania, uszanowania naszej kultury, zwyczajów, historii oraz tworzenia wspólnego dobra i przyjęcia wynikających z tego obowiązków. W ramach poczucia zwykłego instynktu samozachowawczego powinien on odrzucić elementy uznane za wrogie, przestępcze, czy liczące jedynie na łatwe życie na zasiłkach socjalnych, pomimo tego, że są zdolni do pracy.

Św. Tomasz dzieli obcych (dziś nazwalibyśmy ich imigrantami) na trzy kategorie:

Żydom bowiem nadarzała się trojaka sposobność, żeby obcowali z obcymi pokojowo: pierwsza, gdy obcy przechodzili przez ich kraj jako przechodnie (peregrini); druga, gdy przychodzili do ich kraju, aby w nim zamieszkać jako przybysze (advenae). Trzecia zaś, gdy jacyś cudzoziemcy chcieli, żeby ich przyjąć do narodu i do religii.

Ta trzecia sytuacja jest rozstrzygana dzisiaj w sposób wyjątkowo nierozważny. Doktor Anielski kontynuuje tu:

*Co do tego jednak trzymano się jakiegoś porządku. Nie od razu bowiem przyjmowano ich jako obywateli. Podobnie i u niektórych pogańskich narodów, jak mówi Filozof [chodzi o Arystotelesa], było takie prawo, że za obywateli uważano tylko tych, którzy urodzili się z dziadka lub nawet pradziadka będących obywatelami. Powód tego był następujący: gdyby od razu przyjęto jako obywateli obcych przybyszów i dopuszczono do obrad nad sprawami narodu, mogłyby z tego powstać wielkie niebezpieczeństwa. **Obcy bowiem, nie mając jeszcze silnego przywiązania do dobra publicznego [kraju, który ich przyjął], mogliby pokusić się o działanie przeciw narodowi.** Toteż stare prawo tak postanowiło: przybysze z niektórych narodów mogą być przyjęci do grona narodu w trzecim pokoleniu; chodziło o narody, mające jakieś powinowactwo z narodem żydowskim, mianowicie o Egipcjan, w których kraju urodzili się i wychowali, i o Idumejczyków, synów Ezawa, brata Jakuba. Niektórych wcale nie dopuszczano do grona narodu; chodziło o Ammonitów i Moabitów, ponieważ ich stosunek do Żydów był wrogi. Natomiast Amalekitów uznano za odwiecznych wrogów. Nie łączyły ich z narodem żydowskim żadne więzy powinowactwa; do tego nie byli oni szczególnie wrogo usposobionymi.*

Podobne ostrzeżenie możemy znaleźć w encyklice Papieża Benedykta XIV *A quo primum*² skierowanej specjalnie do Prymasa, Arcybiskupów i Biskupów Polski. Niestety, władze w Polsce, kierując się nieuzasadnionym optymizmem i fałszywym miłosierdziem, postępują dokładnie wbrew zaleceniom Akwinaty. Tymczasem obcokrajowcy nie tylko mają większe prawa i przywileje od Polaków, ale wchodzą w skład rad miejskich, policji, a nawet w rządzie mamy ministrów z paszportami obcych państw. Istnieje więc poważne niebezpieczeństwo, że mogą oni reprezentować interesy obcych państw lub przeżywać rozterki w przypadku konfliktu interesów. Nie znając historii Polski i nie czując narodowego ducha (choć nie z własnej winy) nie będą oni mieć predyspozycji do podejmowania właściwych postaw i decyzji.

Posługując się żelazną logiką św. Tomasz stwierdza, że nie należy traktować wszystkich obcych jednakowo. Przybysze wywodzący się z tych narodów, które pod względem kulturowym były im bliższe i z którymi można było szybciej się zintegrować, byli inaczej traktowani niż przybysze wywodzący się z narodów obcych kulturowo. Prawo pozwalało też w drodze wyjątku na przyjęcie kogoś do wspólnoty narodu z powodu jakiegoś czynu cnoty; np. Księga Judyty opowiada, że Achior, wódz synów Ammona: *został przyłączony do narodu izraelskiego i wszystko potomstwo rodu jego*³. Podobnie postąpiono z Rut, Moabitką, która była *cnotliwą niewiastą*, Jednak czyniono tak ze względu na dobro wspólne.

Przemyślenia Akwinaty wyjaśniają, dlaczego Polacy doświadczają niepokoju przed masową imigracją, zwłaszcza z krajów obcych kulturowo. Musimy więc chronić dobro wspólne postępując zgodnie z jego radami.

1.2. Teoria cywilizacji według profesora Feliksa Konecznego.

Feliks Koneczny to wybitny polski uczony historiozof, profesor zwyczajny o ogromnym dorobku naukowym i rozległych zainteresowaniach, autor wielu znakomitych analiz dotyczących teorii cywilizacji, dzieł historycznych i artykułów, które publikował m.in. w *Przeglądzie Powszechnym*, *Świecie Słowiańskim*, *Myśli Narodowej*, a po wojnie w *Tygodniku Warszawskim* oraz *Niedzieli*. Wykładał na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie. Jednym z jego najważniejszych dzieł jest *O wielości cywilizacji* wydane w 1935 r. Inne, niezwykle wnikliwe analizy istotne dla niniejszego rozważania można znaleźć w pozycjach takich jak: *Cywilizacja bizantyńska*, *Cywilizacja żydowska*, *Państwo w cywilizacji łacińskiej*, *Prawa dziejowe* czy *O ład w historii*. Koneczny definiuje cywilizację

² Benedykt XIV, *A quo primum*, 14.06.1751, <https://konfederacijakoronyipolskiej.pl/wp-content/uploads/2024/07/1751-benedykt-xiv-a-quo-primum.pdf> (dostęp: 05.02.2025).

jako metodę ustroju życia zbiorowego³ mającą charakter ponadnarodowy, natomiast przez kulturę rozumiał on lokalną odmianę cywilizacji. Twierdzi on, że „jakaś cywilizacja istnieje wszędzie, gdzie istnieje życie zbiorowe, choćby najprymitywniejsze⁴”. W swoich pracach wyróżnia 22 cywilizacje historyczne, których do czasów współczesnych przetrwało siedem: bramińska, żydowska, chińska, turańska – cywilizacje o rodowodzie starożytnym – oraz arabska, bizantyńska, łacińska – cywilizacje o rodowodzie średniowiecznym. Charakter danej cywilizacji określa Koneczny przez stosunek do pięciu wartości, czemu nadaje nazwę quincunx (pięciomian bytu) – pięć fundamentalnych kategorii bytu: prawdę i dobro (kategorie duchowe), zdrowie i dobrobyt (kategorie materialne) oraz piękno (kategoria duchowo-materialna). Przy badaniu cywilizacji Koneczny określa, które pojęcia ogólne są przyjęte przez poszczególne cywilizacje:

1. personalizm – gromadność (kreatyzm i emanatyzm);
2. aposterioryzm – aprioryzm (historyzm racjonalny i historyzm potoczny);
3. organizm – mechanizm;
4. jedność w różności – jednostajność;
5. dualizm prawa – monizm prawa;
6. supremacja sił duchowych – supremacja sił fizycznych.⁵

W nieco inny sposób analizuje cywilizacje tabela Wojciecha Sieradzkiego⁶

Typ cywilizacji	łacińska	bizantyńska	turańska	żydowska	arabska	bramińska	chińska
Stosunek do Boga (bóstwa danej społeczności)	niesakralna	niesakralna	niesakralna	sakralna	niesakralna (pólsakralna?)	sakralna	niesakralna
etyka (stosunek do ludzi)	jednolita	podwójna (odrębna dla jednostek i dla państwa)	podwójna (odrębna dla „swoich” i „obcych”)	podwójna (odrębna dla „swoich” i „obcych”)	podwójna (odrębna dla „swoich” i „obcych”)	podwójna (odrębna dla „swoich” i „obcych”) oraz kastowa	podwójna (odrębna dla „swoich” i „obcych”) wieloraka dla

³Feliks Koneczny, *O wielości cywilizacji*

⁴Feliks Koneczny, *O ład w historii*

⁵Mieczysław Kuriański, *Feliksa Konecznego (1862-1949) charakterystyka siedmiu cywilizacji cz. 1: cywilizacje starożytne*, „Legnickie Studia Teologiczno-Historyczne”, 2011, nr 1 (18), <https://www.academia.edu/7018521/07Kurianski> (dostęp: 05.02.2025).

⁶Jest to uzupełnienie przez W. Sieradzkiego tabeli umieszczonej w: Piotr Bezat, *Teoria cywilizacji Feliksa Konecznego*

						(wieloraka) wewnątrz państwa	różnych grup społecznych
system prawny	dualizm prawa prywatnego i publicznego	monizm prawa publicznego	monizm prawa prywatnego	monizm prawa prywatnego opartego na Talmudzie	monizm prawa prywatnego opartego na Koranie	monizm prawa prywatnego	monizm prawa prywatnego
pochodzenie te prawa	społeczeństwo	państwo	wódz	objawienia	szejk tam, gdzie nie krępuje go Koran	objawienie	cesarz
prawo małżeńskie	monogamia dożywotnia	monogamia w zasadzie dożywotnia	poligamia	poligamia	poligamia	poligamia	poligamia
etap rozwoju społecznego	wyemancypowanie rodziny tworzą zróżnicowane społeczeństwo	wyemancypowane rodziny tworzą nieróżniczkowaną społeczność	ustrój rodowy	pierwotnie: ustrój rodowy z częściową emancypacją rodziny, obecnie: wyemancypowane rodziny – ane rodziny z pewnymi ograniczeniami i – istnieje sakralna możliwość powrotu do ustroju rodowego	ustrój rodowy, częściowa emancypacja rodziny w bardziej zeuropeizowanych miastach – ale zawsze do odwołania	ustrój rodowy	ustrój rodowy
opanowanie czasu	historycyzm	era	cykl	era	era	kalendarz	cykl
forma organizacji społecznej	narody	państwa	ludy-pułki	w starożytności mozaistycznej plemiona ród, potem państwo sakralne;	emiraty, kalifaty, ułomne państwa gromadnościowe	kasty	wyolbrzymiona rodzina

				współcześnie sakralnie wyodrębnione gromady-gminy w diasporze			
cel, idea przewodnia	zbawienie wiernego poprzez próby zrealizowania na ziemi Civitas Dei	wymuszone na obywatelach państwa dążenie do stagnacji bez żadnych odniesień transcendentnych.	bezustanne podboje	realizacja wybraństwa poprzez panowanie nad światem	zbawienie prawowiernego poprzez przestrzeganie reguł Koranu	cielesne i duchowe wyzwolenie się od świata doczesnego	wykonywanie rozkazów cesarza, który wykonuje rozkazy boga
nauka	wolna i wszechstronna (obejmująca coraz więcej zakresów) poszukująca prawdy	ograniczona w zakresach i głębi, wykorzystywana w pierwszym rzędzie do wzmacniania zdeifikowanego państwa	pogardzana, w zasadzie nie praktykowana	spekulatywna i dedukcyjna, dozwolana jedynie w zakresach i obszarach zainteresowani a Tory, a później Talmudu	spekulatywna i dedukcyjna w zakresach i obszarach zainteresowania Koranu	bardzo ułomna w zakresach i głębi z powodu braku wyższych motywacji, zakazów sakralnych oraz kastowa	bardzo ułomna w zakresach i głębi z powodu braku fundamenta innych motywacji

Koneczny stosuje metodę indukcyjną, aposterioryczną. W swoim wybitnym dziele *Prawa dziejowe*, analizując współistnienie cywilizacji podaje prawidłowości, na jakie wskazują nieubłagane fakty historyczne:

1. Mieszanki cywilizacyjne giną, bo brak im spójności.
2. Nie można być cywilizowanym na dwa sposoby.
3. Cywilizacje na styku muszą się zwalczać.
4. Przy równouprawnieniu i braku walki zwycięża niższa.
5. Każda cywilizacja dąży do ucywilizowania sąsiadów na własną modłę.⁷

⁷Za Wikipedią, hasło Feliks Koneczny, dostęp 19.08.2024

Powyższe trzy zestawienia oparte na obserwacjach historycznych i solidnych podstawach naukowych zadają kłam utopijnym iluzjom budowania huxleyowskiego „nowego wspaniałego świata” poprzez niczym nieograniczone mieszanki cywilizacyjne, w których różne grupy społeczne myślą i czują inaczej, wyznają różne religie i mają różne wartości etyczne. We współistnieniu cywilizacji nie ma syntez. Tak też jest zatytułowany cały XI rozdział tomu *Prawa dziejowe*.

*Sama wielość cywilizacji dowodzi ich niewspółmierności. Jednakże tędy można przypuścić możliwość syntez cywilizacyjnych? Skoro są niewspółmierne, a zatem samo pojęcie takiej syntezy jest absurdem. (...) Wyobrażenie syntez cywilizacyjnych jest hasłem popularnym, bo miłym?*⁸

Na podstawie analiz wielu faktów historycznych Koneczny bardzo jasno wyraża się na temat możliwości mieszanek cywilizacyjnych.

*Syntezy między cywilizacjami nie ma, lecz pierwiastki cywilizacji mogą przechodzić w inną, wytwarzając mieszankę cywilizacyjną. Używam wyrażenia „mieszanka”, a nie „cywilizacja mieszana”, gdyż nie powstaje w ten sposób jakaś cywilizacja nowa, z nową metodą ustroju życia zbiorowego, lecz tylko mieszają się metody już istniejące, zachodząc na siebie i wzajemnie sobie przeszkadzając, zawadzając. Cywilizacja mieszana jest niemożliwością, a z mieszanki powstanie raczej stan acywilizacyjny, niż zawiązki cywilizacji nowej. (...) Mieszanka wprowadza tedy drugą cywilizację, ciało obce. Można je sobie częściowo przyswoić, ale też nastąpi schorzenie organizmu, nawiedzonego ciałem obcym i muszą wyniknąć ujemne zmiany w funkcjonowaniu organizmu. Zwyczajnie usiłuje organizm wydalić z siebie ciało obce, z czego powstają komplikacje, nieraz groźne, aż do konwulsji rewolucyjnych. Współcześni rzadko zdają sobie sprawę z przyczyn tych objawów. Wymyśla się cały szereg przyczyn drugorzędnych i hasło za hasłem, a z tego rodzą się tylko nowe błędy i nowe wstrząsy. Marnują się całe pokolenia, gotowe zmarnować wszystko, społeczeństwo, państwo i naród. Mieszanka cywilizacyjna jest równią pochyłą, na której nie sposób się wstrzymać, póki się nie nabędzie świadomości o mieszance i jej właściwościach*⁹.

Następnie stwierdza on, potwierdzając przykładami z dziejów Europy. Że:

Nie można być cywilizowanym na dwa sposoby. Mieszanka pomniejsza kulturę czynu, gdyż traci się w niej równowagę. Działać pożytecznie można tylko w imię pewnej cywilizacji. Trzeba mieć kierunek stały i dbać o ciągłość, inaczej bowiem pocznie się plątanina myśli i czynów, robi się rzeczy niepotrzebne i wytwarza się chaos. z komplikacji niepotrzebnych wynika wykołajenie. (...)

Mieszanki kryją w sobie jeszcze inne niebezpieczeństwo, najgorsze; albowiem dzięki nim

⁸Feliks Koneczny, *Prawa dziejowe*

⁹Ibidem

przygotowuje się wszędzie panowanie niższości.

Skoro różne cywilizacje kontaktujące się ze sobą muszą się zwalczać, różny sposób myślenia będzie z natury rzeczy powodował nieuniknione konflikty. Zaczniemy od przykładu skrajnego: ludożercy są przekonani, że zjadając ciało wroga nie tylko pozbywają się potencjalnego przeciwnika, ale przejmują jego fizyczną i duchową moc. Weźmy jednak pod uwagę sytuacje bardzo realne. Tylko cywilizacja łacińska posiada jednolitą etykę. Czy zatem możemy liczyć, że należący do innej cywilizacji będzie, uczciwym obywatelem, dobrym żołnierzem, naukowcem, nauczycielem, urzędnikiem czy wiarygodnym świadkiem w sądzie, zwłaszcza że w niektórych cywilizacjach kłamstwo w obronie pobratymca uchodzi za obowiązek?

Rozważmy inny bardzo konkretny problem dotyczący prawa małżeńskiego, który z całą pewnością wystąpi. Tylko cywilizacji łacińska i bizantyjska (której przedstawiciele raczej nie będą znaczącą częścią imigrantów) ma w swoich założeniach dożywotnią monogamię. Islam dopuszcza posiadanie czterech żon. Czy możemy sobie wyobrazić komplikacje prawne (np. dotyczące spraw spadkowych, kodeksu rodzinnego itp.) i fatalny wpływ na obyczajowość Polaków? Dodajmy do tego zupełnie inną pozycję kobiety w tych cywilizacjach. W Paryżu dwóch migrantów brutalnie wyrwało kobietę w zaawansowanej ciąży z siedzenia w autobusie i brutalnie rzuciło ją na ziemię. Media głównego nurtu we Francji odmówiły zamieszczenia tego tematu, ponieważ nie pasował on do oficjalnej poprawnie politycznej narracji¹⁰. Czy chcemy, by nasze panie były traktowane jak niewolnice? Trzeba tu dodać, że przy obecnym braku skromności w ubiorze są one już dzisiaj traktowane jak łatwa zdobycz.

Należy pamiętać o czwartym prawie. Koneczny wyjaśnia, dlaczego niższość na ogół jest górą (wytłuszczenia nasze)¹¹:

Nie tylko w kierunku etycznym, ale także w intelektualnym większe są wymagania wszelkiej wyższości w jakimkolwiek rodzaju i we wszelkim zrzeszeniu, również w sprawie cywilizacji. Niższość jest mniej skomplikowana, łatwiejsza do ujęcia, a bardziej przemawiająca do zachcianek i do zmysłów. Uczestnictwo w wyższości wymaga większego natężenia intelektu, wyższego rozwoju umysłowego. Ponieważ dwa te warunki: silniejszy charakter i znaczniejszy rozwój umysłu nie bywają nigdzie przymiotami całego ogółu, przeto wszędzie znajdzie się niemało osób, którym dogadzałaby bardziej cywilizacja niższa. Upadek charakterów, nauk i oświaty w pewnym społeczeństwie nie tylko obniży zawsze szczybel cywilizacyjny, lecz w razie bezpośredniej styczności z cywilizacją niższą, może

¹⁰<https://1.me/emigrant/9/2189> dostęp 20.08.2024

¹¹Wszystkie poniższe cytaty z: Feliks Koneczny, *Prawa dziejowe*

wytworzyć ruch zwrotny, dezercję ku cywilizacji obcej, niższej.

W niższości żyje się wygodniej. Toteż aż nazbyt rozpowszechnionym jest typ człowieka, który z cywilizacji łacińskiej przyjmuje tylko technikę, a wśród radia i kaloryferów¹² zachowuje buddyjską obojętność na sprawy ducha.

A następnie wyciąga logiczne wnioski¹³:

*Wyższość musi się bronić, a do tego trzeba siły. Zadanie niełatwe, a im wyższy szczebel cywilizacyjny, tym trudniej go obronić przed naporem niższości. Gdyby się zachowywać biernie względem roślinności, wzięłyby zawsze górę chwasty i pasożyty. Siłom brutalnym łatwiej skupić się około niższości (lgną niejako bardziej ku niej) podczas gdy wyższość musi się mocniej potrudzić o nabycie ich i robić o to bez porównania więcej zabiegów. **Toteż niższość nie powinna w naszym przekonaniu być równouprawniona z wyższością.** Nie godzi się popierać tego, co gorsze. Walka z niższością należy do warunków rozwoju cywilizacyjnego. (...) Przyczyna istotna klęski jakiegokolwiek wyższości wobec jakiegokolwiek niższości tkwi zawsze w grzechu zaniedbania ze strony pokonanej wyższości.*

*Wyższość jest bardziej narażona na sposobności do upadku. Ażeby nie ulec niższości, musi osiąść większy iloczyn społeczny¹⁴, a to wymaga trudu tym większego, im wyżej się stanęło. Cywilizacja wyższa musi bez wytchnienia zabiegać o swą wyższość. Jeżeli jej współczynnik siły obniży się choćby tylko do równości ze współczynnikiem cywilizacji niższej, zwycięży niższa. Albowiem: *Caeteris paribus* - niższość górą. **Takim jest srogie prawo historyczne i nieublagane.***

Prawa dziejowe są, jak helleńska Ananke;¹⁵ biada każdemu kto chce z nią walczyć.

Niegdyś przeważająca u nas cywilizacja łacińska przeżywa ogromny kryzys - podstawowe wartości uległy poważnym wypaczeniom. Przy obecnym poziomie moralności, wiary, wobec braku cnót u znacznej części społeczeństwa, zwłaszcza męstwa, roztropności i mądrości oraz wynikającej z tego braku poczucia wielkiego zagrożenia dla egzystencji narodu i zdolności do poświeceń przy bezpośrednim kontakcie z innymi cywilizacjami jesteśmy z góry skazani na porażkę. Istnieje jednak spora część zbiorowości, która uznaje wartość cywilizacji łacińskiej jako własną, przez co są szanse na

¹²Dzisiaj powiedzielibyśmy o smartfonach i komputerach.

¹³Feliks Koneczny, *Prawa dziejowe*

¹⁴Pojęcie iloczynu społecznego Koneczny definiuje w następującym akapicie: „Skoro byt nasz składa się z wiadomego quincunxa, a zatem rozwój ogólny zawisł od rozwoju wszystkich pięciu kategorii bytu. Bywają one zazwyczaj rozwinięte nierówno, niejednakowo, lecz w jakimkolwiek znajdują się stanie, decydują o szczeblu wielkiego zrzeszenia, zawsze bowiem mieszczą w sobie pewną sumę wypadkową pewnych swoich plusów i minusów. Gdybyśmy umieli obliczyć tę sumę! Nazwijmy wynik takich obliczeń iloczynem społecznym”.

¹⁵Ananke w mitologii greckiej bogini i uosobienie konieczności, bezwzględного przymusu, nieuchronności, siły zniewalającej do podporządkowania się wyrokowi przeznaczenia.

jej odrodzenie i doprowadzenie do pełnego rozkwitu. Cechy cywilizacji łacińskiej istotne dla poruszanej sprawy Koneczny ujmuje w następujący sposób¹⁶:

*Państwo cywilizacji łacińskiej musi też opierać się na społeczeństwie, ma być jego narzędziem, a zatem musi być należycie pielęgnowanym przez społeczeństwo, jeżeli ma mu być przydatne. Nie można dopuszczać, żeby państwo wyrosło ponad społeczeństwo; lecz nie można zaniedbywać niczego, co państwu nadaje siłę w zakresie właściwej mu działalności. Ma być potężnym na zewnątrz i w tym kierunku nie wolno go ograniczać; lecz na wewnątrz żadną miarą nie może być silniejszym od społeczeństwa. Gdyby państwo posiadało siłę tylko na wewnątrz stałoby się szkodnikiem dla współobywateli. Wewnątrz kraju ma państwowość być wyposażona w siłę, jakiej potrzeba dla zapewnienia bezpieczeństwa publicznego i prywatnego; ani mniej, ani więcej. Ani też niczym więcej państwo zajmować się nie powinno, pozostawiając wszystko inne społeczeństwu. **Totalizm państwowy jest czymś anty cywilizacyjnym, traktując rzecz ze stanowiska cywilizacji łacińskiej.***

Państwo w cywilizacji łacińskiej jest państwem obywatelskim, a nie biurokratycznym. Głównym bowiem motorem urzędów państwowych ma być personalizm; inaczej wytworzy się państwowość przeciwna cywilizacji łacińskiej i nastanie rozstrój pomiędzy państwem a społeczeństwem.

W przemówieniu wygłoszonym na założenie Towarzystwa Słowiańskiego, ostrzegając przed nadmiernymi wpływami innych państw na politykę Polski, z ust Konecznego padły takie słowa: *Zapał w duszy, lecz w czynach niech będzie rozsądek. (...) Najpierw tedy słowianoznawstwo, a potem słowianofilstwo.* Rozumując analogicznie, ostudźmy nasz zapał, choć odrobiną rozsądku. Niechże więc najpierw będzie wiedza o imigracji i jej konsekwencjach, a później prowadźmy mądrą politykę w sensownych proporcjach. W innym miejscu również podkreśla on znaczenie głębokiej myśli politycznej:

*Ruch polski zaczął się uniwersalno-abstrakcyjnymi teoriami Pawła Włodkowica, a stał się wybitnie narodowym, nie znoszącym żadnej powłoki obcej. Czeski ruch zaczął się od wypędzenia Niemców z Pragi, a kończy się ugrzęźnięciem w sferze interesów niemieckich. Czesi walczyli z niemczyzną odruchowo, żywiołowo, Polacy z świadomością najgłębszej istoty całego ruchu. **Dążenia na większą skalę nie mogą obywać się bez teorii.**¹⁷*

W tym miejscu należy uwzględnić, że istnieje wiele zagadnień związanych z rozpatrywaniem problemu masowej imigracji. Elementy związane z całym procesem imigracji, które są wpisane w wiele obszarów i dotyczą różnych aspektów funkcjonowania jednostek

¹⁶Wszystkie cytaty w: Feliks Koneczny, *Prawa dziejowe*

¹⁷Feliks Koneczny, *Prawa dziejowe*

i społeczeństwa, dlatego ich analiza jest kluczowa dla zrozumienia całościowego obrazu stanu rzeczy.

1.3. Nauczanie błogosławionego kardynała Stefana Wyszyńskiego.

„Po Bogu najważniejsza jest Polska” twierdził błogosławiony kardynał i całe jego życie i nauczanie było realizacją tej tezy. Podkreślał, aby nie dopuszczać do sytuacji, w której osoby obce, a zwłaszcza obce cywilizacyjnie i nieszanujące naszych wartości, miały przywileje czy lepszą pozycję niż nasi rodacy – ci, którzy tworzą Polskę i są spadkobiercami pięknego narodu. Abyśmy nauczyli się dbać o nas samych, a dopiero wtedy będziemy zdolni do pomocy innym. W przemówieniu do kapłanów w 1976 roku stanowczo sprzeciwił się błędnej polityce zbawiania całego świata kosztem Ojczyzny:

Nie oglądajmy się na wszystkie strony. Nie chcemy żywić całego świata, nie chcemy ratować wszystkich. Chcemy patrzeć w ziemię ojczystą, na której wspierając się, patrzemy ku niebu. Chcemy pomagać naszym braciom, żywić polskie dzieci, służyć im i tutaj przede wszystkim wypełniać swoje zadanie – aby nie ulec pokusie „zbawiania świata” kosztem własnej ojczyzny. Przypomina mi się tak wspaniale przedstawiony w powieści Gołubiewa „Bolesław Chrobry” i Parnickiego „Srebrne orły” fragment. Oto cesarz Otto III kusi Bolesława Chrobrego, czyni go patrycjuszem rzymskim i chce go ściągnąć do Rzymu. Ale król nie dał się wyciągnąć z Polski, z ubogiego Gniezna, na forum rzymskie. Został w swoim kraju, bo był przekonany, że jego zadanie jest tutaj. Naprzód umocnić musi swoją ojczyznę, a gdy to zrobi, pomyśli o innych, o sąsiadach. Niestety, u nas dzieje się trochę inaczej – „zbawia” się cały świat, kosztem Polski. To jest zakłócenie ład społeczny, które musi być co tchu naprawione, jeżeli nasza Ojczyzna ma przetrwać w pokoju, w zgodnym współżyciu i współpracy, jeżeli ma osiągać upragniony ład gospodarczy. Nieszczęściem jest zajmowanie się całym światem kosztem własnej Ojczyzny.

Jako teolog zajmował się głównie nauką społeczną Kościoła, więc sprawy narodu i rodziny były mu szczególnie bliskie.

Naród przecież nie umiera, tylko my się wymieniamy, Naród trwa. W nauce Kościoła najbardziej trwałą społecznością jest rodzina i Naród. Ludzie mają obowiązek dorastać do trwałości i rodziny.

Prymas wierzył, że każdy naród ma misję do spełnienia i nie możemy o tym zapomnieć. Misję narodu polskiego jednoznacznie łączył z jego związkiem z katolicyzmem. W książce *Miłość i sprawiedliwość społeczna. Rozważania społeczne* napisał znamienne słowa:

W każdym narodzie ma Bóg swoje dzieje. Działanie Boże na bogatej glebie przyrodzonych własności narodu kształtuje się w nowe zgoła odmienne, bogate formy. Jakże inaczej wygląda życie religijne i cześć Boża w naszej Ojczyźnie, rozmodlonej pieśnią Godzinek i Gorzkich żalów, mocą rezurekcji i radością dziecięcą nabożeństw majowych, mocą uczynków potrzebującym przybyszom... a jak odmienny przybiera charakter w dziejach narodu Francuskiego, Irlandzkiego czy Włoskiego... A wszystko to w organizmie jednego Kościoła powszechnego.

Wypełnianie zleconej przez Boga misji w dziejach zbawienia jest mądrością płynącą z niezłomnej wiary. Tę mądrość naród polski powinien wynieść na światło dzienne, oświetlić to, co zaciemnia ją globaliści!

1.4. Nauczanie papieża Świętego Jana Pawła II.

Święty Jan Paweł II, papież i teolog, postrzegał naród polski jako wspólnotę wyjątkowo zakorzenioną w Chrystusie, niosącą szczególną misję duchową wobec świata. Jego nauczanie o Polsce łączyło refleksję teologiczną z analizą dziejów i kultury narodu, wskazując na nierozzerwalny związek polskiej tożsamości z chrześcijaństwem. Wielokrotnie podkreślał, że naród polski jest integralną częścią historii zbawienia. Jego relacja z Kościołem powszechnym została wyrażona w słowach:

Nie sposób zrozumieć tego narodu, który miał przeszłość tak wspaniałą, ale zarazem tak straszliwie trudną – bez Chrystusa.

Papież, przypominając te słowa, wskazywał na konieczność zrozumienia, że zarówno dzieje narodu, jak i życie poszczególnych ludzi są przeniknięte Chrystusem. W perspektywie Jana Pawła II Polska stanowiła żywy przykład wspólnoty, która włącza się w uniwersalną misję Kościoła. Ojczyzna w nauczaniu papieża zajmuje miejsce szczególne, przedstawiana była jako matka, która nie tylko daje życie, ale również cierpi i zasługuje na miłość. Jak powiedział:

Polska jest matką szczególną. Nielatwe są jej dzieje, zwłaszcza na przestrzeni ostatnich stuleci. Jest matką, która wiele przecierpiała i wciąż na nowo cierpi. Dlatego też ma prawo do miłości szczególnej.

W tym rozumieniu Ojczyzna staje się nie tylko miejscem przynależności materialnej, ale także duchowej, głęboko zakorzenionej w chrześcijańskiej tradycji. Jan Paweł II uważał kulturę za podstawo-

wy wyraz tożsamości narodu: *Właściwa kultura jest pierwszym i podstawowym dowodem tożsamości narodu*. Wskazywał, że polska kultura od samego początku była nierozdzielnie związana z chrześcijaństwem, czego dowodem są takie dzieła jak *Bogurodzica*. Podkreślał, że kultura to nie tylko spuścizna przeszłości, lecz także narzędzie formowania przyszłych pokoleń w duchu chrześcijańskim:

W dziejach kultury polskiej odzwierciedla się dusza narodu. Żyją w nich jego dzieje. Jest ona nieustającą szkołą rzetelnego i uczciwego patriotyzmu.

Centralnym elementem refleksji teologicznej Jana Pawła II było ukazanie Chrystusa jako fundamentu historii Polski. Papież podkreślał, że dzieje narodu są przeniknięte tajemnicą paschalną – męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa: *Wszelka historia cała jest ogarnięta tajemnicą krzyża*. Historia Polski, przepełniona cierpieniem, zaborami i wojnami, odnajduje swoje głębsze znaczenie w zjednoczeniu z Chrystusem. Momentami zmartwychwstania były kolejne odrodzenia narodowe, zarówno duchowe, jak i polityczne. Papież wskazywał, że naród polski, przechodząc przez fazy pasji i rezurekcji, na nowo odnajduje swoją tożsamość.

Dla Jana Pawła II dziedzictwo chrześcijańskie stanowiło fundament polskiej tożsamości i kultury. Zwracał się z apelem do Polaków: *Pozostańcie wierni temu! Uczynicie je przedmiotem szlachetnej dumy! Przechowajcie to dziedzictwo! Pomnóżcie to dziedzictwo!* Dziedzictwo to, według papieża, nie jest jedynie pamiątką przeszłości, lecz żywym obowiązkiem wobec przyszłych pokoleń, które mają pielęgnować i rozwijać narodową tradycję zakorzenioną w wierze.

Jan Paweł II przypominał, że polityka powinna opierać się na chrześcijańskich zasadach etycznych i służyć dobru wspólnemu. W przemówieniu do ONZ w 1979 roku wyraził fundamentalną zasadę: *Racją bytu wszelkiej polityki jest służba człowiekowi*. W kontekście Polski papież wzywał do budowania społeczeństwa opartego na wartościach chrześcijańskich, w którym polityka nie jest narzędziem dominacji, lecz przestrzenią troski o wspólnotę narodową.

W przemówieniu w paryskiej siedzibie UNESCO w 1980 roku Jan Paweł II wskazał, że kultura jest podstawowym źródłem suwerenności narodu: *Jestem synem narodu, który przetrzymał najstraszliwsze doświadczenia dziejów, którego wielokrotnie sąsiedzi skazywali na śmierć – a on pozostał przy życiu i pozostał sobą dzięki kulturze*. Papież apelował o ochronę suwerenności kulturowej przed zagrożeniami relatywizmu moralnego i politycznego. Podkreślał, że kultura kształtuje tożsamość narodową, nawet w czasach największego ucisku.

Jan Paweł II postrzegał naród polski jako wspólnotę mistyczną, głęboko zakorzenioną w wierze chrześcijańskiej, w Chrystusie i Maryi. Wskazywał na wyjątkową misję Polski wobec świata, która polega na zachowaniu chrześcijańskiej tożsamości oraz dziedzictwa duchowego. Papież przedstawiał Polskę jako naród czerpiący siłę z wiary, kultury i historii, realizujący swoje powołanie w świetle tajemnicy zbawienia. Według Jana Pawła II kultura jest, obok godności człowieka i rodziny, fundamentem suwerenności narodu. Jest ona wspólnym dobrem, wyrażającym wielkość i tożsamość narodową. Papież apelował do społeczności międzynarodowej, by bronić prawa każdego narodu do zachowania swojej kultury, jako podstawowego elementu suwerenności. Naród trwa w swojej duchowej substancji dzięki kulturze, która jest spoiwem wspólnoty. Wszelkie działania twórcze – w nauce, sztuce, literaturze czy innych dziedzinach – wzbogacają dobro ojczyzny i umacniają jej tożsamość. Również trudna praca w rolnictwie, związana z głęboką więzią z ziemią, ma fundamentalne znaczenie dla zachowania narodowej tożsamości.

Historia pokazuje, że polska kultura była kluczowym elementem przetrwania narodu w obliczu zewnętrznych zagrożeń. Jak zauważał filozof Roman Ingarden, okupanci niszczyli polską kulturę, by pozbawić naród jego tożsamości. Jednak Polacy, narażając się na prześladowania, stawiali opór, wierząc, że kultura jest fundamentem ich istnienia. Podobne refleksje snuł Władysław Tatarkiewicz, który podkreślał, że tworzenie dóbr kultury jest aktem patriotycznym i sposobem na zachowanie narodowej suwerenności. Jan Paweł II podkreślał, że historia narodu jest częścią historii zbawienia, a Chrystus jest kluczem do zrozumienia istoty i dziejów narodu. Papież wzywał Polaków do pielęgnowania chrześcijańskiej tożsamości, troski o kulturę i odpowiedzialności za przyszłe pokolenia w obliczu wyzwań, takich jak relatywizm moralny i zagrożenia dla duchowego dziedzictwa.

1.5. Roman Dmowski

Wybitny polityk, jeden z ojców niepodległej Polski głosił:

*Jestem Polakiem – więc mam obowiązki polskie: są one tym większe i tym silniej się do nich po-
czuwam, im wyższy przedstawiam typ człowieka.*

*Jesteśmy różni, pochodzimy z różnych stron Polski, mamy różne zainteresowania, ale łączy nas
jeden cel. Cel ten to Ojczyzna, dla której chcemy żyć i pracować.*

*Katolicyzm nie jest dodatkiem do polskości, zabarwieniem jej na pewien sposób, ale tkwi w jej
istocie, w znacznej mierze stanowi jej istotę.*

Ojczyzna to przede wszystkim naród, a potem państwo: bez narodu nie ma państwa.

Przytoczone powyżej wypowiedzi wybitnych mężów stanu i wyniesionych na ołtarze hierarchów, których postawa patriotyczna nigdy nie była poddawana w wątpliwość, a zasługi dla Polski nigdy nie były kwestionowane powinny być dla nas drogowskazem. Jednak zgoda na masowe przyjmowanie imigrantów przeczy wszystkim przedstawionym przez nich tezom.

2. Kwestia pomocy ludziom będącym w potrzebie.

Na wstępie pragniemy podkreślić, że jako katolicy i Polacy szanujemy godność każdego człowieka, niezależnie od jego pochodzenia czy rasy. Wykazujemy empatię oraz posiadamy trzeźwy i roztropny pogląd na otaczający nas świat oraz życie innych ludzi. Nasza wiara wymaga od nas posługiwania się mądrością i oświeconym rozumem, a także kierowania się właściwymi narodowymi wartościami, które są fundamentalne w cywilizacji łacińskiej i motywują nas do podjęcia odpowiednich działań w celu przestrzegania naturalnych praw i właściwej hierarchii wartości. Ze względu na pamięć o historii naszej ukochanej, umęczonej Ojczyzny doskonale rozumiemy sytuację ludzi będących w potrzebie, w tym przypadku imigrantów uciekających przed wojną. Tacy ludzie nie mają możliwości prowadzenia względnie normalnego życia we własnych krajach i dlatego chcą legalnie przebywać w Polsce. Składają specjalne dokumenty stanowiące o statusie uchodźcy uciekającego przed wojną, a także w pełni akceptują nasze tradycje, kulturę, tożsamość oraz prawo.

Zgodnie z nauką Kościoła katolickiego nasza odpowiedzialność wobec bliźnich wymaga, aby z miłością i szacunkiem udzielać pomocy zarówno materialnej, jak i duchowej uchodźcom wojennym, by mogli odnaleźć się w nowej rzeczywistości. Chrystus jest w każdym cierpiącym człowieku. Tego uczy nas Jezus, abyśmy nie odwracali się od potrzebujących, ale jest jeszcze przecież porządek miłowania (*ordo caritatis*) i rozum. *Ordo caritatis* dosłownie oznacza „porządek miłości”. To koncepcja, która odnosi się do hierarchii miłości, czyli do priorytetów w miłowaniu różnych osób. Św. Tomasz z Akwinu używa tej zasady, aby opisać jak powinniśmy kierować naszą miłość ku innym ludziom w sposób uporządkowany i zgodny z Bożym prawem, czyli prawem naturalnym. Św. Tomasz, a za nim cały Kościół od zawsze twierdził, że **istnieje naturalny porządek w miłowaniu**, który zaczyna się od Boga, następnie przechodzi na innych ludzi. Przedstawia się on następująco:

1) Pierwsze miejsce zajmuje miłość do Boga.

2) Kolejne miejsce ma miłość do samego siebie, co oczywiście nie oznacza, że mamy być jacyś gnuśni, że mamy być egoistami, ale zaraz po Bogu człowiek powinien miłować siebie. Miłowanie siebie, czyli najwyższa troska o zbawienie własnej duszy, co jest celem ludzkiego życia, jest

warunkiem autentycznej miłości bliźniego. Jeżeli człowiek nie potrafi zaakceptować i pokochać siebie jako stworzenia Bożego, trudno mu będzie szczerze miłować innych. Jak bowiem można kochać bliźniego, nie rozumiejąc i nie praktykując zdrowej miłości wobec siebie? Św. Tomasz z Akwinu pisał, że miłość własna, dobrze rozumiana, wypływa z naturalnej troski o siebie jako dzieło Boże. Nie jest to miłość narcystyczna, lecz harmonia między akceptacją siebie a dążeniem własnego zbawienia i doskonałości moralnej.

3) Na trzecim miejscu stoi miłość do bliskich, najbliższej rodziny, rodziców, małżonka, do naszych dzieci. Ta forma miłości jest chyba najwyższą zaraz po Bogu, bo wiąże się z odpowiedzialnością za najbliższych - ludzi, których znamy i którzy nam ufają, że zapewnimy im pożywienie, bezpieczeństwo, troskę w chorobie i tak dalej.

4) Miłość do krewnych i przyjaciół, do członków wspólnoty religijnej i lokalnej społeczności.

5) Miłość do całej ludzkości obejmująca wszystkich nawet tych, których nie znamy osobiście, czyli między innymi, właśnie do imigrantów. Jednakże, w celu zapewnienia harmonijnego współżycia w naszej Ojczyźnie, uchodźcy powinni być bardzo szczegółowo kontrolowani i edukowani, co do zasad życia w Polsce oraz uczeni tego, czym jest tożsamość narodowa Polaków. Należy ich wyedukować o obowiązujących prawach, ustanowionych normach wartości i kultury oraz tradycji, obyczajów i ogólnego stylu życia w Polsce. Po spełnieniu tych wymogów powinno się im wyznaczyć zadania i prace, które mogliby wykonywać podczas pobytu w naszym kraju, aby mogli wnieść swój wkład w naszą wspólnotę.

Z informacji dotyczących miłosierdzia jasno wynika, że w omawianej tutaj kwestii pomoc przybyszom obcym cywilizacyjnym, pojawia się na ostatnim miejscu w hierarchii wartości w cywilizacji łacińskiej. W związku z tym **należy przede wszystkim zwrócić uwagę na sprawy dotyczące naszych bliźnich i rodaków, którzy znajdują się w trudnej sytuacji życiowej niewynikających z różnych losowych zdarzeń.** Przyjmujemy, że najważniejsze problemy, które od długiego czasu pozostają nierozwiązane a uwzględnione jako priorytet, aby naprawdę pomóc naszym rodakom podnieść warunki życia do miana godnych odnosząc się do naszego kraju. Tylko rozwiązanie tych problemów, zgodnie z właściwie pojętą hierarchią miłosierdzia, może zostać zaakceptowane przez polskie społeczeństwo. W poniższych punktach nakreśliśmy niektóre ważne dla Polaków zagadnienia wymagające wsparcia i interwencji organów państwa. Wymagają one jednak jeszcze poszerzenia, by uzyskać pełniejszy obraz i lepiej je zrozumieć.

2.1. Kryzys mieszkaniowy w Polsce - problemy Polaków.

Problem mieszkaniowy w Polsce jest jednym z najpoważniejszych wyzwań, przed którymi stoi kraj. W ciągu ostatniej dekady deweloperzy zbudowali ponad 1 milion mieszkań, jednak nadal istnieje deficyt, który jest ponad dwa razy większy. Zaspokojenie tego zapotrzebowania jest niezwykle trudne z powodu rosnącego skomplikowania przepisów prawa krajowego oraz regulacji narzucanych przez instytucje unijne. Dodatkowo, gwałtownie rosnące ceny gruntów, materiałów budowlanych i energii, które są nieproporcjonalne do wzrostu wynagrodzeń, stanowią poważną przeszkodę w prawidłowym rozwoju sektora budownictwa mieszkaniowego. Kryzys mieszkaniowy w Polsce ma negatywny wpływ na zdrowie fizyczne i psychiczne obywateli, a także na efektywność funkcjonowania całej gospodarki. Ekspertci zauważają, że rynek nieruchomości znajduje się w historycznej nierównowadze między podażą a popytem. Liczba dostępnych mieszkań jest niewielka, sprzedają się one szybko, a ceny rosną. Według raportu PZFD, firma doradcza JLL informuje, że średnie ceny ofertowe nowych mieszkań w Warszawie i Trójmieście wzrosły o 21,4% w okresie od IV kwartału 2022 roku do IV kwartału 2023 roku. w Poznaniu wzrost ten wyniósł 17,9%, natomiast w Krakowie, Łodzi i Wrocławiu ceny wzrosły o 15,7–14%. Na wzrost cen wpływa inflacja, rosnące koszty niektórych materiałów budowlanych oraz, przede wszystkim, brak dostępnych gruntów. Ekspertci podkreślają, że mimo poprawy warunków kredytowania mieszkań oraz wprowadzenia programu „Bezpieczny kredyt 2%”, nie wprowadzono rozwiązań umożliwiających rozpoczęcie inwestycji na większą skalę. Uwolnienie gruntów znajdujących się w zasobach Skarbu Państwa mogłoby pomóc w złagodzeniu tego problemu.

Coraz mniej Polaków stać na własne mieszkanie. Ekonomiści z Polskiego Instytutu Ekonomicznego (PIE) zaznaczają, że obecna sytuacja negatywnie wpływa na rozwój gospodarki oraz na zdrowie i samopoczucie obywateli. Dostępność mieszkań w Polsce dynamicznie wzrastała do początku 2016 roku, kiedy to trend wzrostowy ustąpił miejsca niemal ośmioletniemu trendowi spadkowemu. Obecnie, Polak pobierający średnie wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw, zaciągając kredyt, jest w stanie kupić dwa razy mniej metrów kwadratowych mieszkania niż dwa lata temu.

Kryzys mieszkaniowy w ciągu ostatnich lat znacznie się zaostrzył. Według raportu NBP zatytułowanego „Informacja o cenach mieszkań i sytuacji na rynku nieruchomości mieszkaniowych i komercyjnych w Polsce w III kwartale 2023 r.”, od przełomu lat 2015/2016 do końca 2022 roku dostępność mieszkań w Polsce niemal nieprzerwanie malała. Na początku wspomnianego okresu przeciętne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw w Warszawie pozwalało na zakup około 0,75 metra kwadratowego mieszkania. Na koniec 2022 roku, za przeciętną miesięczną pensję w stolicy,

można było kupić jedynie nieco ponad 0,6 metra kwadratowego, co stanowiło spadek o ponad 15%. Sytuacja na rynku nieruchomości, wraz ze wzrostem średnich wynagrodzeń oraz cen energii i materiałów budowlanych jednoznacznie wskazuje na pogłębiające się problemy mieszkaniowe w Polsce.

Zakup Mieszkania na Kredyt: Dramatyczny spadek wydolności systemów bankowych w ostatnich trzech latach.

Obecna sytuacja dotycząca dostępności kredytów mieszkaniowych jest zdecydowanie niekorzystna. W 2016 roku, dzięki korzystnym warunkom stóp procentowych, warszawianin zarabiający przeciętne wynagrodzenie mógł zakupić około 105 metrów kwadratowych mieszkania, korzystając z kredytu hipotecznego. Średnia dla siedmiu największych polskich miast wynosiła wówczas około 115 metrów kwadratowych. Przez następne sześć lat warunki kredytowe pozostawały względnie stabilne. Jednakże, w ostatnich trzech latach sytuacja uległa drastycznej zmianie z powodu kryzysu inflacyjnego. W odpowiedzi na rosnącą inflację, Rada Polityki Pieniężnej rozpoczęła cykl podwyżek stóp procentowych, a Komisja Nadzoru Finansowego zaostrzyła warunki udzielania kredytów hipotecznych. Te działania miały znaczący wpływ na zdolność kredytową Polaków, co w efekcie ograniczyło dostępność kredytów mieszkaniowych. Polakom coraz trudniej jest nabyć własne mieszkanie lub dom, co prowadzi do wzrostu obaw i niechęci wobec planowania większej rodziny. w dłuższym okresie może to wpłynąć na decyzje życiowe oraz plany rodzinne, pogłębiając problem dostępności mieszkań w Polsce.

Zródła:

<https://obserwatorgospodarczy.pl/2024/01/03/kryzys-mieszkaniowy-w-polsce-trwa-stac-nas-na-coraz-mniej-mieszkan/>

<https://www.rp.pl/nieruchomosci/art40019751-jak-wyjsc-z-kryzysu-mieszkaniowego-przed-patologiami-uchroni-dostepnosc-mieszkan/>

<https://www.portalsamorzadowy.pl/gospodarka-komunalna/w-polsce-brakuje-dostepnych-cenowo-mieszkan-ekspertomowia-juz-o-kryzysie.540440.html> /.

Najzwyczajniej system mieszkaniowy w Polsce, jest niewydolny i nie ma dostępnych mieszkań na przykład dla rodzin w trudnych sytuacjach, matek samotnie wychowujących w razie sprowadzania repatriantów. Brak liczby mieszkańców staje się coraz bardziej odczuwalny, co prowadzi do narastającej tendencji zamieszkiwania w jednym mieszkaniu od kilku nawet do kilkunastu mężczyzn imigrantów na przykład z Afryki lub Azji, co dla nas Polaków jest bardzo niebezpieczne. Jeżeli rząd i samorządy nie podejmą działań w celu zahamowania nadmiernej imigracji oraz niezwiększonej inwestycji w budownictwie mieszkaniowym, problem ten będzie się tylko pogłębiać. Na horyzoncie

nie tak odległej przyszłości jawi się widmo, które będzie niezwykle trudne dla społeczeństwa polskiego bez modułu kompleksowych reformy i właściwej polityki mieszkaniowej. Brak niezbędnych kroków w tej sprawie może nastąpić, gdy występują one tylko w przypadku repatriacji, ale również zaostrzenie problemów społecznych i urzędzeń w całym kraju.

Prawo do mieszkania.

Polakom jako gospodarzom we własnym kraju, którego podstawowym fundamentem istnienia jest cywilizacja łacińska, należy się od władz i samorządów zapewnienie godziwych warunków mieszkaniowych. Dostęp do prostych tanich rozwiązań pozyskania mieszkań jest jednym z najważniejszych zagadnień prac publicznych, pochodzących z zasad sprawiedliwości społecznej, jak i z poszanowania dla wartości cywilizacyjnych. Każdy Polak ma prawo do prostego i dostępnego dostępu do mieszkań, niezależnie od swojej sytuacji życiowej czy materialnej. Podstawowe wartości cywilizacyjne powinny być stosowane przez administrację państwową i samorządową, z których może wyłonić się coraz lepsze prawo do godnych warunków mieszkaniowych.

2.2. Problemy eksmisji w Polsce.

Zasadniczym problemem w Polsce jest w tym względzie prawo stojące w jaskrawej sprzeczności z godnością przynależną człowiekowi. Dla porównania przyjrzyjmy się ustawie o ochronie zwierząt: [Art. 5. \(Obowiązek humanitarnego traktowania\)](#) stanowi, że każde zwierzę wymaga humanitarnego traktowania. „Humanitarny” to ludzki, co słowniki tłumaczą jako postawę pełną wyrozumiałości i życzliwości, nacechowaną szacunkiem dla człowieka oraz pragnieniem oszczędzenia mu cierpień. Jeżeli zwierzęta należy traktować po ludzku, to logicznie rozumując ludzie mogą być traktowani jak zwierzęta. Sprawdźmy więc czy człowiekowi przynależą się chociażby takie prawa. Otóż porzucenie psa (czyli eksmisja z budy i pozbawienie pożywienia) wg art. 4 pkt. 16 ustawy o ochronie zwierząt przeobraża go w zwierzę bezdomne i jest uważane za jedną z form znęcania się nad zwierzętami (art. 6, pkt. 2.11), za co grozi kara nawet do 3 lat pozbawienia wolności (art. 35. 1, 1a.). Tymczasem w Polsce obserwuje się bardzo niepokojący trend eksmitowania obywateli. Obecnie stosowane procedury są niezwykle krzywdzące, ponieważ zamiast rozpatrywać właściwe rozwiązania mające na celu pomoc i dać szansę na ewentualne rozwiązania, uogólniają problemy i bezwzględnie wydają wyroki eksmisji. W dalszej części materiału przedstawiam niektóre z wybranych artykułów, które mogą unaocznić wadliwy system pomocy w dziedzinie mieszkalnictwa.

W 2023 roku w Polsce odnotowano znaczący wzrost liczby eksmisji, co stało się przedmiotem

licznych analiz i raportów. Według danych Głównego Urzędu Statystycznego (GUS) oraz Ministerstwa Sprawiedliwości, liczba eksmisji w kraju systematycznie rośnie. w 2023 roku wydano około 10 tysięcy (sic!) wyroków eksmisyjnych, co stanowi wzrost o 15% w porównaniu z rokiem poprzednim ([ISWS](#)).

Szczegółowe dane dotyczące eksmisji w 2023 roku:

1. Przyczyny eksmisji:

- Główne powody eksmisji to zaległości czynszowe, które stanowiły około 70% wszystkich przypadków.
- Nielegalne zajmowanie lokali oraz naruszenie warunków najmu.
- Podwyższanie czynszów (często drastyczne i nieuzasadnione) przez właścicieli lokali.

2. Województwa o najwyższej liczbie eksmisji:

- Mazowieckie: 1800 eksmisji
- Śląskie: 1400 eksmisji
- Dolnośląskie: 1200 eksmisji

3. Charakterystyka eksmitowanych osób:

- Większość osób objętych eksmisjami to rodziny z dziećmi oraz osoby starsze.
- Szczególnie narażone są gospodarstwa domowe o niskich dochodach oraz osoby samotne.

4. Pomoc socjalna i alternatywne rozwiązania:

- Istnieją programy pomocowe mające na celu wspieranie osób zagrożonych eksmisją, jednak wiele z tych programów jest niewystarczająco finansowana lub źle zarządzana, co skutkuje brakiem skutecznej pomocy dla najbardziej potrzebujących.

Powyższe dane pokazują, że problem eksmisji w Polsce jest poważnym wyzwaniem społecznym, wymagającym skutecznych i systemowych działań zarówno na poziomie lokalnym, jak i krajowym. Konieczne jest zwiększenie wsparcia dla programów zapobiegających eksmisjom oraz rozwijanie polityk mieszkaniowych, które będą chronić najbardziej narażone grupy społeczne.

Każda z eksmisji kryje za sobą bolesną historię ludzkiego dramatu, trudnej sytuacji i bezsilności wobec wadliwych mechanizmów prawa i ekonomii. Niektórzy zostali wyrzuceni z domów na mocy wyroków sądowych dotyczących nieruchomości – sprawy te często ciągnęły się latami, a ostatecznie zakończyły się dramatycznym opuszczeniem miejsca, które nazywali domem.

Dane wskazują na istotny wzrost liczby eksmisji w porównaniu do poprzednich lat, co jest częściowo spowodowane trudnościami ekonomicznymi, które nasiliły się po pandemii COVID-19.

Pandemia przyniosła ze sobą nie tylko niegroźną chorobę, ale wydaje się, że przede wszystkim ekonomiczny chaos, który odbił się na domowych budżetach wielu rodzin. Kolejnym czynnikiem były zmiany na rynku nieruchomości, które wpłynęły na dostępność i przystępność mieszkań, czyniąc życie jeszcze trudniejszym dla tych, którzy już wcześniej „balansowali na krawędzi”.

Dane te skłaniają do refleksji i działania. Pokazują one potrzebę reformy i wsparcia dla najbardziej narażonych, aby historia każdego człowieka mogła zakończyć się w sposób godny i pełen nadziei (ISWS). Należałoby też skontrolować, czy ceny najmu lokali są proporcjonalne do ich kosztów utrzymania i czy zarządzanie nimi jest prowadzone w sposób właściwy i ekonomiczny.

Źródła: [Główny Urząd Statystyczny](https://bd1.stat.gov.pl/bdl/dane/podgrup/temat/11/630) <https://bd1.stat.gov.pl/bdl/dane/podgrup/temat/11/630>

Ministerstwo Sprawiedliwości - Informacja Statystyczna (ISWS) ([GUS Warszawa](#)) ([Central Statistical Office](#))

Rocznik Statystyczny Województwa Mazowieckiego 2023 -
https://warszawa.stat.gov.pl/publikacje-i-foldery/foldery/wojewodztwo-mazowieckie-w-liczbach-2023_3,10.html .

Każdy człowiek zasługuje na wsparcie i współczucie, a tragedie takie jak eksmisja niestety w ciągu różnych zdarzeń mogą dotknąć każdego z nas, prowadząc do poważnych konsekwencji. Po takich traumatycznych przeżyciach dzieci, a zwłaszcza młodzież, mogą zmagać się z negatywnymi skutkami psychicznymi, szczególnie gdy nie zostaną pozytywnie przyjęte w nowym otoczeniu. Eksmisje spowodowane brakiem płatności czynszu, wynikające z rzeczywistych trudnych problemów życiowych, są nie tylko niesprawiedliwe, ale także uderzają w godność i mogą mieć długotrwały, negatywny wpływ na życie osób dotkniętych tymi trudnościami.

W związku z powyższymi, należy zadać pytanie: czy eksmisje wynikające z zadłużenia za niepłacenie czynszu do przedsiębiorstw usług komunalnych, spółdzielni mieszkaniowych, czy ogólnie do zarządcy budynku, są właściwymi i sprawiedliwymi procedurami? Jest zrozumiałe, że eksmisje spowodowane nieprzestrzeganiem prawa, niszczeniem mienia, czy tworzeniem zagrożeń dla życia i zdrowia innych mieszkańców są konieczne i uzasadnione. Jednak, gdy mówimy o sytuacjach rodzinnych i materialnych wynikających z okoliczności, na które rodziny często nie mają wpływu – takich jak ciężkie choroby, rozpad małżeństwa czy trudności ekonomiczne – wydaje się nie do pomyślenia, że eksmisja mogłaby być stosowana jako rozwiązanie. Wyobraźmy sobie rodzinę, która zмага się z chorobą jednego z członków, lub matkę samotnie wychowującą dzieci po śmierci męża lub po rozpadzie małżeństwa lub, która nie jest w stanie sprostać wymaganiom finansowym. W takich przypadkach prawo powinno wykazywać się empatią i wsparciem, oferując alternatywne rozwiązania, takie jak programy odpracowania długu lub możliwości jego umorzenia. Tego rodzaju pomoc mogłaby stanowić ratunek dla rodzin, które znalazły się w trudnej sytuacji niezależnie od własnej woli.

Kontrast z pomocą dla imigrantów.

Szczególnie bulwersująca i nie do zaakceptowania jest sytuacja, w której obcym dla nas cywilizacyjnie przybyszom – imigrantom (młodym zdrowym mężczyznom mających negatywny stosunek do naszej cywilizacji), zapewnia się warunki mieszkaniowe i ogólnego życia przewyższające te, które ma wielu rodaków obywateli Polski. **Z naszych podatków finansowane są mieszkania i pomoc dla obcokrajowców, podczas gdy wielu Polaków traci dach nad głową, a znaczny procent zмага się z zagrożeniem utraty mieszkania.** Jest to sytuacja nie do zaakceptowania, zwłaszcza gdy odniesiemy się do wartości i praw cywilizacji łacińskiej, które powinny w pierwszej kolejności chronić każdego obywatela naszego kraju.

Odpowiedzialność za zapewnienie godnych warunków życia w świetle nauk Kościoła Katolickiego i prawa polskiego.

Katechizm Kościoła Katolickiego podkreśla, że władza publiczna ma charakter troski o godność osoby ludzkiej oraz o tworzenie warunków umożliwiających rozwój każdego człowieka. Kluczowe zapisy nauki w tym zakresie do:

KKK 1897 Społeczność ludzka nie może być dobrze zorganizowana ani wytwarzać odpowiednią ilość dóbr, jeśli jest pozbawiona ludzi sprawujących prawowitą władzę, którzy stoją na straży praw i w miarę potrzeby nie szczędzą swej pracy i starań dla dobra wspólnego¹⁸.

1908 Po drugie, dobro wspólne domaga się dobrobytu społecznego i rozwoju społeczności. Rozwój jest syntezą wszystkich obowiązków społecznych. Z pewnością do władzy należy rozstrzygnięcie – w imię dobra wspólnego – między różnymi partykularnymi interesami. Powinna ona jednak zapewnić każdemu to, czego potrzebuje on do prowadzenia życia prawdziwie ludzkiego: wyżywienie, odzież, opiekę zdrowotną, pracę, wychowanie i kulturę, odpowiednią informację, prawo do założenia rodziny¹⁹ itd.

Dobro wspólne obejmuje: poszanowanie osób, życie społeczne i rozwój wspólnot oraz pokój, to oznacza utrzymanie i bezpieczeństwo sprawiedliwego porządku. Zapewnienie godnych warunków życia, takich jak ochrona przed eksmisjami i wsparcie materialne dla osób będących w potrzebie. Gdy dajemy ubogim rzeczy konieczne nie czynimy im ofiar osobistych, ale oddajemy im to, co w pewnym sensie im się należy; spłacamy raczej powinność sprawiedliwości, tym samym wypełniamy dzieła miłosierdzia. Miłość do ubogich jest jednym z motywów pracy: (...) *niech pracuje uczciwie własnymi*

¹⁸ Jan XXIII, encyklika *Pacem in terris*, 46.

¹⁹ Sobór Watykański II, konstytucja *Gaudium et Spes*, 26.

rękami, by miał z czego udzielać potrzebującemu (Ef 4, 28). Miłość obejmuje oba elementy miłosierdzia, jak i współtworzenie sprawiedliwego porządku społecznego.

Odpowiedzialność zapisana w Konstytucji RP.

Art. 47 Każdy ma prawo do ochrony prawnej życia prywatnego, rodzinnego, czci i dobrego imienia oraz do decydowania o swoim życiu osobistym.

Art. 45: Każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd.

Eksmisje stosowane bez odniesienia do trudnej sytuacji materialnej i rodzinnej można uznać za naruszenie tych praw. Procedura eksmisyjna musi być przeprowadzana w sposób sprawiedliwy i w oparciu o wszystkie fakty, które mają wpływ na zaistniałą sytuację. Niewłaściwie podjęte decyzje dotyczące eksmisji oraz nierówne traktowanie Rzeczypospolitej Polski i cudzoziemców, które powodują naruszenie praw konstytucyjnych oraz nadzory wykonawcze dotyczące ochrony praw człowieka. Takie działania rażąco funkcjonują poza naturalnym prawem Bożym, depreczając fundamentalne cnoty i ład moralny. Właściwe organy i instytucje powinny monitorować i reagować na takie zdarzenia, aby zapobiegać i pokazywać, że prawa wszystkich członków Rzeczypospolitej są przestrzegane i chronione w sposób właściwy.

Kościół Katolicki oraz Konstytucja RP zobowiązuje do sprawiedliwego i ludzkiego rozwiązywania problemów społecznych. Prawo musi dotyczyć ochrony godności człowieka oraz zapobiegania wykluczeniu społecznemu, a wszelkie decyzje, w tym eksmisje, muszą być tworzone przez osoby fizyczne. Należy wesprzeć i w dobrym kierunku rozwijać system, a nie tylko aparat represji. Państwo powinno rozwijać mechanizmy, które powodują wyjście z sytuacji, zamiast karać lub usuwać problemy w sposób powierzchowny. Należy starać się o eliminowanie nierówności społecznych.

W świetle zapisów litery prawa i nauk Kościoła katolickiego, rząd ma moralny oraz prawny obowiązek zabezpieczenia obywateli, dbania o dobre warunki życia tych, którzy są w trudnej sytuacji materialnej. Powinien działać na rzecz eliminowania dyskryminacji w dostępie do pomocy społecznej starających się o uzyskanie mieszkania i polepszenie warunków życia. Należy tworzyć projekty, które nie tylko rozwiązują problemy doraźne, ale przede wszystkim umożliwiają długotrwałą poprawę

sytuacji życiowej Polaków.

2.3. Problemy bezdomności w Polsce

Wiele rodzin oraz samotnych rodziców wychowujących dzieci, a w szczególności kobiet zmagają się z trudną sytuacją materialną. W związku z tym, że system socjalny w Polsce jest wysoce niewydolny to głównie dzięki katolickim organizacjom (w porozumieniu z państwowymi organami) i różnymi organizacjom pozarządowym (choć nie tylko) powstaje wiele domów samotnych matek, które oferują wsparcie dla kobiet i ich dzieci znajdujących się w bardzo trudnych sytuacjach życiowych. Niestety, trudno jest podać dokładną liczbę takich domów, ponieważ liczba ta może się zmieniać w zależności od różnych czynników, takich jak dostępność funduszy i zmieniające się potrzeby społeczne. Organizacje prowadzące domy samotnych matek w Polsce to Caritas Polska, Polski Czerwony Krzyż, Fundacja „Pomocna Dłoń”, Stowarzyszenie „Wspólnota Chleb Życia”, Fundacja „Domy Samotnych Matek”.

Dzięki działaniom tych organizacji wiele samotnych matek i ich dzieci może otrzymać niezbędną pomoc i wsparcie, które pozwala im na w miarę normalne funkcjonowanie. Jednak jak te działania odnoszą się do sytuacji przedstawionej w niniejszym piśmie? Chodzi o kwestie dostępności mieszkań oraz wypłacania wysokich zasiłków dla przybyszów spoza Europy, w tym zdrowych i silnych mężczyzn. Co z naszymi rodakami, rodzinami w trudnych sytuacjach samotnie wychowującymi dzieci? Zapisy w pakcie migracyjnym przewidują, że należy zapewnić migrantom godziwe warunki mieszkaniowe oraz wysokiej jakości opiekę medyczną, której wielu Polaków często nie ma. Problem dostępnych mieszkań w Polsce jest tematem bardzo trudnym i nie rozwiązany prawidłowo przez żadną z ekip rządzących w kraju.

Katechizm Kościoła Katolickiego o roli państwa i warunkach mieszkaniowych.

Katechizm Kościoła Katolickiego (KKK) odnosi się do obowiązków władzy publicznej względem obywateli, szczególnie w zakresie zapewnienia godnych warunków życia, w tym mieszkań. Oto najważniejsze zapisy:

Obowiązki władzy publicznej względem dobra wspólnego

KKK 1910 Jeśli każda wspólnota ludzka posiada dobro wspólne, które pozwala jej uznać się za taką, to właśnie we wspólnocie politycznej znajduje ona swoje najpełniejsze urzeczywistnienie. Do państwa

należy obrona i popieranie dobra wspólnego społeczności cywilnej, obywateli i instytucji pośrednich.

KKK 1925 *Dobro wspólne opiera się na trzech istotnych elementach: poszanowaniu i popieraniu podstawowych praw osoby; dobrobycie, czyli rozwoju dóbr duchowych i ziemskich społeczności; pokoju i bezpieczeństwie społeczności i jej członków.*

KKK 2406 *Władza polityczna ma prawo i obowiązek – ze względu na dobro wspólne – regulować słuszne korzystanie z prawa własności.*

Zapisy te wyrażają zobowiązanie władz do tworzenia warunków sprzyjających godnemu życiu, co obejmuje odpowiednie warunki mieszkaniowe. Kościół widzi zapewnienie mieszkania jako element godności człowieka oraz obowiązek moralny i społeczny. Katechizm podkreśla szczególną troskę o osoby najsłabsze, w tym dzieci, osoby starsze i chore (KKK 2443). Obowiązek państwa w zakresie ochrony zdrowia koresponduje z nauczaniem Kościoła o solidarności i trosce o osoby potrzebujące.

Zestawienie z zapisami Konstytucji RP

Art. 68 Konstytucji RP: *Każdy ma prawo do ochrony zdrowia. Obywatelom, niezależnie od ich sytuacji materialnej, władze publiczne zapewniają równy dostęp do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych. Warunki i zakres udzielania świadczeń określa ustawa.*

Art. 75 Konstytucji RP: *Władze publiczne prowadzą politykę sprzyjającą zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych obywateli, w szczególności przeciwdziałają bezdomności, wspierają rozwój budownictwa socjalnego oraz popierają działania obywateli zmierzające do uzyskania własnego mieszkania. Ochronę praw lokatorów określa ustawa.*

Zarówno KKK, jak i Konstytucja RP podkreślają prawo do mieszkania jako kluczowy element godnego życia. Państwo powinno przeciwdziałać bezdomności oraz wspierać budownictwo socjalne.

Art. 32 Konstytucji RP: *Zasada równości obywatela wobec prawa. Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny.*

Wszelkie nierówności w traktowaniu obywateli, np. przyznawanie lepszych warunków mieszkaniowych obcokrajowcom kosztem Polaków, są niezgodne zarówno z Konstytucją, jak

i nauczaniem Kościoła. Zarówno Konstytucja RP, jak i KKK wskazują na obowiązek państwa do tworzenia warunków dla godnego życia wszystkich obywateli. Dyskryminacja jakiegokolwiek grupy obywateli jest sprzeczna z zasadami równości określonymi w KKK i Konstytucji RP. Zarówno w świetle katolickiej nauki społecznej, jak i Konstytucji RP, zapewnienie godnych warunków mieszkaniowych jest obowiązkiem władzy publicznej.

Obowiązki i prawa rządu oraz samorządów w zakresie zapewnienia mieszkań dla rodzin zapobiegania eksmisji i wsparcia dla rodzin ubogich oraz samotnych matek i ojców (<https://isap.sejm.gov.pl>).

Obowiązki rządu i samorządów

Zapewnienie mieszkań Polakom i rodzinom polskim

Rząd:

- Odpowiada za opracowanie i wdrażanie krajowej polityki mieszkaniowej, której celem jest zapewnienie dostępu do mieszkań dla obywateli. w ramach tego rząd inicjuje programy budowy mieszkań komunalnych oraz wspiera różne formy finansowania budownictwa mieszkaniowego, takie jak dotacje, ulgi podatkowe i inne mechanizmy, które mają za zadanie ulepszać życie Polakom.
- Podstawy prawne: Ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy oraz o zmianie kodeksu cywilnego, Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansowaniu inwestycji budowlanych.

Samorzady:

- Realizują politykę mieszkaniową na poziomie lokalnym, zarządzając zasobami mieszkań komunalnych oraz organizując programy mające na celu wsparcie mieszkańców w pozyskiwaniu i utrzymaniu mieszkań.
- Podstawy prawne: Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, Ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy oraz o zmianie kodeksu cywilnego.

Zapobieganie eksmisjom związanym z brakiem wpłat czynszu

Rząd:

- Powinien ustanowić regulacje prawne mające na celu ochronę najemców przed eksmisjami, dla rodzin, które są w trudnej sytuacji materialnej, w tym poprzez wprowadzenie zasad dotyczących procedur eksmisyjnych oraz mechanizmów wsparcia dla osób w trudnej

sytuacji finansowej. Może również wprowadzać programy pomocowe, takie jak dotacje lub pożyczki dla osób z zaległościami czynszowymi. Oraz rozwiązania systemu odpracowania zaległości w wyznaczonych pracach na określonych zasadach.

- Podstawy prawne: Ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy oraz o zmianie kodeksu cywilnego, Kodeks cywilny (dział dotyczący najmu).

Samorządy:

- Wspierają lokalne inicjatywy zapobiegające eksmisjom, w tym poprzez mediacje między wynajmującymi a najemcami oraz organizowanie programów pomocy finansowej i doradczej dla osób z zaległościami w opłatach czynszowych. Mogą również oferować czasowe rozwiązania, takie jak moratoria na eksmisje, w przypadku uzasadnionych trudności finansowych najemców.
- Podstawy prawne: Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, Ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy oraz o zmianie kodeksu cywilnego.

Wsparcie dla samotnych matek

Rząd:

- Odpowiada za ustanowienie krajowej polityki wsparcia dla samotnych matek, która obejmuje zarówno aspekty mieszkaniowe, jak i finansowe. Może wprowadzać przepisy dotyczące subsydiowania mieszkań dla samotnych matek oraz zapewniać wsparcie finansowe i organizacyjne, takie jak dotacje na domy samotnych matek oraz programy pomocy w zakresie opieki nad dziećmi.
- Podstawy prawne: Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Samorządy:

- Organizują lokalne wsparcie dla samotnych matek, w tym zapewnianie dostępu do mieszkań socjalnych oraz mieszkań komunalnych, a także organizowanie programów wsparcia finansowego i doradczego. Samorządy mogą współpracować z organizacjami pozarządowymi w celu zapewnienia kompleksowej pomocy, w tym opieki nad dziećmi oraz

wsparcia psychologicznego i doradczego.

- Podstawy prawne: Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

Wsparcie finansowe dla domów samotnych matek i ojców

Rząd:

- Odpowiada za finansowanie i wspieranie działalności domów samotnych matek oraz ojców poprzez dotacje budżetowe oraz inne mechanizmy wsparcia finansowego. Może również ustanawiać regulacje dotyczące standardów oraz jakości usług świadczonych przez takie placówki.
- Podstawy prawne: Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Samorzady:

- Wspierają funkcjonowanie domów samotnych matek na poziomie lokalnym poprzez finansowanie oraz koordynację usług społecznych. Mogą organizować lokalne programy wsparcia oraz współpracować z organizacjami pozarządowymi, które oferują pomoc dla samotnych matek i ojców.
- Podstawy prawne: Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

Prawa rządu i samorządów

Prawo do ustanawiania regulacji prawnych

Rząd:

- Ma prawo tworzyć i wdrażać przepisy dotyczące polityki mieszkaniowej oraz regulacji związanych z eksmisjami, aby zapewnić ochronę najemców i wspierać osoby w trudnej sytuacji finansowej. Rząd ma również prawo ustanawiać przepisy dotyczące wsparcia finansowego oraz organizacyjnego dla domów samotnych matek i ojców.
- Podstawy prawne: Ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy oraz o zmianie kodeksu cywilnego, Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

Samorzady:

- Mogą przyjmować lokalne przepisy dotyczące zarządzania mieszkaniami komunalnymi, procedur eksmisyjnych oraz wsparcia dla samotnych matek i ojców. Samorzady mają prawo dostosowywać regulacje do specyficznych potrzeb lokalnych społeczności.
- Podstawy prawne: Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, Ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy oraz o zmianie kodeksu cywilnego.

Prawo do monitorowania sytuacji mieszkaniowej

Rząd:

- Odpowiada za monitorowanie krajowej sytuacji mieszkaniowej oraz analizowanie potrzeb mieszkańców w zakresie mieszkalnictwa i wsparcia społecznego. Rząd może również przeprowadzać badania oraz analizy dotyczące wpływu regulacji na dostępność mieszkań oraz sytuację finansową najemców.
- Podstawy prawne: Ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy oraz o zmianie kodeksu cywilnego.

Samorzady:

- Monitorują lokalną sytuację mieszkaniową oraz potrzeby mieszkańców w zakresie wsparcia mieszkaniowego i społecznego. Mogą przeprowadzać lokalne analizy oraz inicjować działania mające na celu poprawę sytuacji w zakresie dostępności mieszkań i wsparcia dla samotnych matek i ojców.
- Podstawy prawne: Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, Ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy oraz o zmianie kodeksu cywilnego.

Prawo do współpracy z organizacjami pozarządowymi.

Rząd:

- Może współpracować z organizacjami pozarządowymi i innymi instytucjami w celu realizacji polityki mieszkaniowej oraz wsparcia społecznego. Współpraca ta może obejmować finansowanie projektów, programów pomocowych oraz dostosowywanie regulacji do potrzeb społecznych.
- Podstawy prawne: Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego

i o wolontariacie.

Samorządy:

- Mają prawo współpracować z lokalnymi organizacjami pozarządowymi, które oferują wsparcie dla mieszkańców w zakresie mieszkań, wsparcia finansowego oraz pomocy dla samotnych matek i ojców. Samorządy mogą korzystać z doświadczeń i zasobów organizacji pozarządowych w celu poprawy jakości usług lokalnych.
- Podstawy prawne: Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Prawo do ochrony praw obywatelskich

Rząd:

- Musi zapewnić, że regulacje i działania mające na celu zapewnienie mieszkań oraz wsparcia społecznego są zgodne z prawami obywatelskimi i prawidłowo rozumianymi zasadami sprawiedliwości społecznej. Rząd odpowiada za tworzenie przepisów, które chronią najemców przed niesprawiedliwymi eksmisjami i wspierają osoby w trudnej sytuacji.
- Podstawy prawne: Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (art. 75 i 81 dotyczące ochrony praw lokatorów oraz prawa do mieszkania).

Samorządy:

- Powinny przestrzegać zasad ochrony praw obywatelskich w ramach lokalnych działań związanych z mieszkalnictwem i wsparciem społecznym. Samorządy odpowiadają za zapewnienie, że lokalne przepisy i programy są zgodne z obowiązującym prawem i standardami ochrony praw człowieka.
- Podstawy prawne: Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (art. 75 i 81), Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym.

Powyższe zapisy pomagają zrozumieć obowiązki i prawa rządu oraz samorządów w zakresie zapewnienia mieszkań i wsparcia dla rodzin oraz samotnych matek/ojców, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi w Polsce.

Zestawienie dotychczas przedstawionych w tym piśmie informacji pokazuje, że **łamane są zarówno prawa stanowione, jak i naturalne prawa boskie, ponieważ w pierwszej kolejności należy zapewnić pomoc i godne warunki naszym rodakom, a dopiero potem, po spełnieniu tych potrzeb, można zacząć roztropnie wspierać obcych przybyszów.**

2.4. Sprawa Repatriantów

Repatriacja oznacza powrót do ojczyzny osób pochodzenia polskiego i jest jednym ze sposobów nabycia polskiego obywatelstwa. W preambule ustawy o repatriacji wskazano: *W poczuciu głębokiej więzi z Polakami – potomkami dawnej Rzeczypospolitej, ofiarami komunistycznego terroru, przemocą zmuszonymi do opuszczenia ziemi przodków, osiedlonymi wbrew własnej woli na najtrudniejszych do zamieszkania obszarach byłego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.*

Polacy wywożeni przez Sowieców na wschód byli skazani na pracę w nieludzkich warunkach, głód, choroby i częstokroć na fizyczne wyniszczenie. Pomimo tego większość z nich nie wyrzekła się przywiązania do wiary, tradycji, Ojczyzny i umiłowania wolności.

W Polsce obowiązuje Ustawa repatriacyjna uchwalona przez Sejm w roku 2000, a znowelizowana w roku 2017, na mocy której utworzono ośrodki adaptacyjne, do których trafiają Polacy z terenów byłego ZSRR, głównie z Kazachstanu, gdzie w latach 1936 – 47 Sowieci wywieźli tysiące Polaków. Istnieją dwa ośrodki adaptacyjne w Puławsku i Środzie Wielkopolskiej. Gminy, które zdecydują się sprowadzić na swój teren repatriantów, otrzymują wsparcie finansowe państwa. Od roku 2000 do Polski powróciło już około 10 tysięcy repatriantów. W 2018 roku do Polski wróciło 765 repatriantów, a w 2019 roku – 877. Później liczba ta spadła. W roku 2020 wróciło 530 repatriantów, a 2021 już 625. Chętnych na osiedlenie się w Polsce przybyło gwałtownie po wybuchu agresji Rosji na Ukrainę. **Obecnie na repatriację do Polski czeka około 7,5 tysiąca osób.** Jednak ich sprowadzenie wymaga zagwarantowanie im mieszkania i pomoc w znalezieniu pracy, co nie jest sprawą prostą.

Źródło: <https://pch24.pl/75-tysiaca-repatriantow-czeka-na-powrot-do-macierzy-brakuje-dla-nich-mieszkan-i-pracy>

Występuje wiele problemów związanych z przebiegiem repatriacji, ale jednym z nich jest zapewnienie warunków mieszkaniowych. Problem ten pogłębia się w związku z rosnącą, nadmierną i masową imigracją z różnych stron świata, powodując szybki wzrost zapotrzebowania na mieszkania. W efekcie zaczyna ich po prostu brakować, a ceny nieruchomości odnotowują wzrost w ekspresowym tempie. **Pomoc repatriantom, czyli imigrantom polskiego pochodzenia powracającym do Ojczyzny po latach wygnania, stanowi pierwszorzędny zarówno moralny, jak i prawny obowiązek.**

Repatriacja w nauce Kościoła katolickiego

Kościół katolicki od zawsze kładł nacisk na solidarność i miłość bliźniego, a szczególnie na pomoc tym, którzy znajdują się w trudnej sytuacji życiowej. W tym kontekście repatrianci, będący

potomkami narodu polskiego, powinni być traktowani jako członkowie rodziny narodowej, mimo życia na obcej ziemi, utożsamiają się z Polską.

W encyklice *Sollicitudo rei socialis* papież Jan Paweł II przekazał takie wsparcie osobom potrzebującym, zwracając uwagę na etyczne podstawy działań na zasadzie solidarności. Kościół naucza, że każdy człowiek ma prawo do życia w godności, a społeczność międzynarodowa powinna według możliwości i własnych zdolności objąć właściwą troską potrzebujących, w tym kontekście mowa o wydarzeniach, które nastąpiły w okresie bardzo trudnym w dziejach historii Polski, a ten przykład pokazuje tragedię rodaków poza granicami Ojczyzny. Każdy człowiek ma prawo do życia, godności i możliwości rozwoju, co dodaje także prawo do mieszkań, pracy i bezpieczeństwa. Ta zasada w niniejszym problemie dotyczy rodaków i ich potomków, którzy po latach wygnania próbują wrócić do Ojczyzny..

Repatriacja w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej

Konstytucja RP również odnosi się do kwestii repatriacji i wsparcia dla rodaków powracających do Ojczyzny. W artykule 52 ustęp 5 zapisano: *Osoba, której pochodzenie polskie zostało stwierdzone zgodnie z ustawą, może osiedlić się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na stałe.*

Konstytucja państwa polskiego zapewnia warunki umożliwiające powrót i osiedlenie się repatriantów. obejmuje wsparcie w zakresie mieszkalnictwa, edukacji, dostępu do rynku pracy, itp.

Pomoc repatriantom jest wyrazem troski o członków rodziny narodowej, pomimo zesłania - wywozu przez okupanta i życia na obcej ziemi pozostają członkami narodu, polskich wartości, i tradycji. Nauki Kościoła, jak i zapisy Konstytucji RP wykazują, że wsparcie dla tych osób, którzy są tożsami z państwem polskim na odległość, jest obowiązkiem państwa polskiego. Kościół przypomina o moralnej odpowiedzialności udzielenia pomocy, natomiast Konstytucja RP zapewnia tę pomoc formalną, podstawy prawne. Wspólnota międzynarodowa, uznając repatriantów za integralną część polskiego narodu, wskazuje działania, które umożliwiłyby im powrót i godne życie w ojczyźnie przodków. Powrót repatriantów do Polski wymaga współpracy wszystkich stron: państwa, samorządów, organizacji społecznych oraz Kościoła. Tylko wspólne działanie i podjęte wysiłki mogą być niezbędne do stworzenia określonych warunków życia. Dla tych, którzy po latach wygnania mogą odbudować swoje życie w Ojczyźnie, będąc częścią rodziny narodowej.

3. Zagadnienia związane z masową imigracją

3.1. Brak wystarczającej kontroli

Sprawa legalnego pobytu cudzoziemców w Polsce wydaje się bardzo klarowna i uporządkowana. Zgodnie z obowiązującym prawem pojęcie „legalny pobyt” odnosi się do procesu dokładnej weryfikacji imigrantów mającej na celu ocenę, czy są oni gotowi uszanować nasze zwyczaje i kulturę oraz zaakceptować polską tożsamość. Tego rodzaju kontrola ma na celu zagwarantowanie, że osoby przybywające do Polski będą przestrzegać prawa, ustanowionych norm wartości i kultury oraz w pełni będą szanować tradycje, obyczaje i ogólny styl życia.

Istnieją jednak pewne kontrowersyjne zagadnienia oraz podejrzania dotyczące niekontrolowanej imigracji, które budzą wiele obaw. Jednym z najważniejszych pytań jest: czy ta widoczna imigracja nie jest formą celowej inwazji? Takie podejrzania są uzasadnione i wynikają z kilku faktów.

Większość przybywających do Polski imigrantów to mężczyźni w sile wieku, często dobrze ubrani, posiadający nowoczesne telefony oraz środki finansowe w postaci gotówki i kart płatniczych, a więc również dostępu do swoich kont bankowych. Władze w Polsce dały tym osobom liczne przywileje, świadczenia socjalne i często bezpłatne usługi, a nawet mieszkania, co wobec jawnej niesprawiedliwości rodzi ogromne oburzenie wśród obywateli. Znikomy odsetek kobiet i dzieci, zaś przewaga młodych mężczyzn wśród przybywających imigrantów dodatkowo radykalizuje reakcje społeczne. Nie są to rodziny z dziećmi, jak można by się spodziewać w przypadku osób rzekomo uciekających przed wojną.

Wysoki procent imigrantów nie posiada dokumentów tożsamości lub posiada dokumenty wątpliwego pochodzenia. Brak odpowiedniej identyfikacji przybywających osób utrudnia proces weryfikacji ich tożsamości i może prowadzić do poważnych zagrożeń bezpieczeństwa. To, co dzieje się na granicach jest elementem hybrydowej wojny, której celem jest destabilizacja naszego świata. Jako Polacy jesteśmy stroną wyraźnie poszkodowaną. Polska nie ponosi odpowiedzialności za historyczne dzieje kolonializmu, a jest w sposób niesprawiedliwy, perfidny atakowana przez zorganizowane nasyłanie ogromnej fali uchodźców. Przez dziesiątki lat imigracja nie stanowiła większego problemu, a teraz w krótkim okresie Polska jest zalewana masową falą uchodźców z całego świata od Azji Wschodniej do Ameryki Południowej włącznie, choć (poza wojną na Ukrainie) nie widać żadnych racjonalnych powodów przyjazdu ogromnej rzeszy ludzi. Władze państwowe są przymuszane do podpisywania niekorzystnych dla narodu konwencji i deklaracji. Praworządny kraj Polska atakowany jest w bardzo wyrafinowany sposób, a ludzie go wykonujący wydają się robić to z pełną premedytacją. Istnieje przecież ciągle legalna imigracja. Państwa podpisują w tej sprawie konwencje, tworzą

specjalne prawo, są wizy, ośrodki dla uchodźców, azyle itd.

Źródło: https://youtu.be/ZJzdBvE4g_I?si=rUXzPTeJogfaCT2g.

Katechizm Kościoła Katolickiego (KKK) podejmuje kwestie migracji i odpowiedzialności władzy w kontekście moralnym i etycznym, zwracając uwagę na równowagę między właściwie rozumianym miłosierdziem (a często błędnie przedstawianym) i dobrem wspólnym społeczeństwa. Poniżej szczegółowo omówione są kluczowe punkty z Katechizmu oraz ich odniesienie do obowiązków prawnych i konstytucyjnych rządu i samorządów w Polsce.

Konstytucja RP (Art. 37): Gwarantuje prawa każdemu przebywającemu legalnie na terytorium Polski.

Kodeks Karny (Art. 264): Penalizuje nielegalne przekraczanie granicy, co jest zgodne z zasadą ochrony porządku publicznego.

Władze publiczne mają obowiązek zapobiegania chaosowi migracyjnemu i ochrony stabilności społecznej, co znajduje odzwierciedlenie w postulatach Katechizmu o regulacji napływu cudzoziemców w sposób przemyślany i zgodny z zasadami sprawiedliwości.

Zasada roztropności w przyjmowaniu imigrantów:

Ochrona dobra wspólnego i obowiązki władz publicznych

KKK 2241 akcentuje, że: *Narody bogate są obowiązane przyjmować, o ile to możliwe, obcokrajowców poszukujących bezpieczeństwa i środków do życia, których nie mogą znaleźć w kraju rodzinnym. Władze publiczne powinny czuwać nad poszanowaniem prawa naturalnego, powierzającego przybysza opiece tych, którzy go przyjmują. Władze polityczne z uwagi na dobro wspólne, za które ponoszą odpowiedzialność, mogą poddać prawo do emigracji różnym warunkom prawnym, zwłaszcza poszanowaniu obowiązków migrantów względem kraju przyjmującego. Imigrant obowiązany jest z wdzięcznością szanować dziedzictwo materialne i duchowe kraju przyjmującego, być posłusznym jego prawom i wносить swój wkład w jego wydatki.*

Zrównoważone lokowanie migrantów

Aby unikać nadmiernego obciążenia społeczności lokalnych, szczególnie w obszarze mieszkaniowym i przeciwdziałać przeludnieniu władze są zobowiązane do podejmowania działań zapobiegających niekontrolowanemu osiedlaniu się imigrantów w sposób, który mógłby pogarszać warunki bytowe mieszkańców, jednocześnie przyczynić się do tworzenia niebezpiecznych enklaw, które byłyby przyzwoleniem do jawnej, ale podstępnej okupacji.

Ochrona suwerenności i bezpieczeństwa narodowego

KKK wskazuje, że ochrona suwerenności i bezpieczeństwa kraju jest moralnym obowiązkiem władz publicznych, co można powiązać z:

Art. 5 Konstytucji RP: Mówi o ochronie niepodległości i integralności terytorialnej państwa.

Kodeks Karny (Art. 256 i 257): Przeciwdziałanie zagrożeniom wynikającym z nawoływania do nienawiści i zachowań destabilizujących porządek publiczny.

Władze mają prawo i obowiązek zapobiegać zagrożeniom wynikającym z migracji, jak również dbać o to, by integracja migrantów nie zagrażała bezpieczeństwu społecznemu i kulturowemu kraju.

Katechizm nakazuje traktować migrantów z szacunkiem i zapewnić im pomoc w sytuacjach kryzysowych, jednak zawsze w duchu mądrości posługując się roztropnością i w pełni odpowiedzialności za dobro wspólne, co obejmuje:

- zachowanie równowagi między potrzebami migrantów a realnymi możliwościami kraju przyjmującego;
- przeciwdziałanie sytuacjom, które mogłyby destabilizować warunki mieszkaniowe lub społeczno-gospodarcze.

Zarówno Katechizm Kościoła Katolickiego, jak i polskie prawo wskazują na:

Prawo do regulacji migracji: Władze mają moralne prawo ograniczać migrację, kierując się dobrem wspólnoty narodowej.

Obowiązek odpowiedzialnego zarządzania: Konieczne jest takie rozwiązywanie kwestii imigracyjnych, aby unikać konfliktów społecznych i nadmiernych obciążeń dla lokalnych społeczności.

Zrównoważone działania: Należy uwzględniać i rozważyć potrzeby migrantów, ale w pierwszej kolejności chronić suwerenność, bezpieczeństwo i stabilność społeczną państwa.

Ustawy:

Obowiązki rządu

Przeciwdziałanie niekontrolowanej imigracji

Opracowanie polityki imigracyjnej:

- Rząd: Odpowiada za stworzenie i wdrażanie poprawnej kompleksowej polityki imigracyjnej, która reguluje zasady przyjmowania i osiedlania imigrantów. Polityka ta obejmuje kontrolę graniczną, procedury wizowe oraz regulacje dotyczące legalnego pobytu i pracy obcokrajowców.
- Podstawy prawne:
 - Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie granicy państwowej.

Kontrola granic:

- Rząd: Zapewnia skuteczną kontrolę granic, aby zapobiec nielegalnemu przekraczaniu granicy.
- Podstawy prawne:
 - Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.
 - Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 sierpnia 2016 r. w sprawie organizacji i działania Straży Granicznej.

Procedury legalizacji pobytu:

- Rząd: Ustanawia prawidłowej i bardzo restrykcyjnej procedury legalizacji pobytu, które umożliwiają imigrantom ubieganie się o status legalnego pobytu na podstawie odpowiednich przepisów. Pomimo ustanowionych praw należy podjąć wszelkie działania mające za zadanie w pierwszej kolejności zapewnić bezpieczeństwo i godne warunki życia lokalnej społeczności.
- Podstawy prawne:
 - Ustawa z dnia 24 czerwca 1994 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Przeciwdziałanie nadmiernej lokacji imigrantów w przeludnionych mieszkaniach

Regulacje dotyczące wynajmu mieszkań:

- Rząd: Ustanawia przepisy dotyczące warunków wynajmu mieszkań, w tym normy dotyczące powierzchni mieszkalnej na jednego mieszkańca oraz wymogi sanitarno-epidemiologiczne, aby zapobiec przeludnieniu. Jednocześnie zapewnić, że w miejscach osiedlania legalnych imigrantów przeprowadzać szczegółowe kontrole, które pozwolą weryfikować rzeczywisty stan lokali oraz styl życia imigrantów.
- Podstawy prawne:
 - Ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy oraz o zmianie kodeksu cywilnego.

Wsparcie dla lokalnych samorządów:

- Rząd: Udostępnia środki finansowe i doradcze dla samorządów, aby mogły skutecznie zarządzać lokalnym rynkiem nieruchomości oraz zapewniać, że mieszkania nie są nadmiernie obciążone.
- Podstawy prawne:
 - Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym.

- Ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy oraz o zmianie kodeksu cywilnego.

Monitorowanie i kontrola:

- Rząd: Przeprowadza kontrole i monitorowanie sytuacji mieszkaniowej, aby zapewnić, że przepisy dotyczące warunków mieszkaniowych są przestrzegane i że nie występuje nadmierne przeludnienie, oraz, że nie ma w lokalach nielegalnych imigrantów.
- Podstawy prawne:
 - Ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy oraz o zmianie kodeksu cywilnego.

Obowiązki samorządów

Przeciwdziałanie niekontrolowanej imigracji

Zarządzanie lokalnymi zasobami mieszkalnymi:

- Samorządy: Zarządzają lokalnymi zasobami mieszkaniowymi i kontrolują warunki wynajmu, aby zapewnić, że mieszkania są wykorzystywane zgodnie z przepisami prawa oraz aby uniknąć sytuacji przeludnienia.
- Podstawy prawne:
 - Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym.
 - Ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy oraz o zmianie kodeksu cywilnego.

Współpraca z organami rządowymi:

- Samorządy: Współpracują z organami rządowymi w zakresie kontroli prawidłowo pojętej realizacji polityki imigracyjnej, w tym w zakresie monitorowania i kontrolowania sytuacji lokalnej dotyczącej imigrantów.
- Podstawy prawne:
 - Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym.

Przeciwdziałanie nadmiernej lokacji imigrantów w przeludnionych mieszkaniach

Kontrola warunków wynajmu:

- Samorządy: Przeprowadzają lokalne kontrole warunków wynajmu mieszkań, aby zapewnić zgodność z przepisami dotyczącymi powierzchni mieszkalnej na jednego mieszkańca oraz

wymogami sanitarnymi.

- Podstawy prawne:
 - Ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy oraz o zmianie kodeksu cywilnego.

Wsparcie i doradztwo:

- Samorządy: Organizują lokalne programy regulacyjne dla najemców oraz doradztwo dotyczące praw i obowiązków związanych z wynajmem mieszkań, w tym dla imigrantów.
- Podstawy prawne:
 - Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym.

Rząd odpowiada za opracowanie polityki migracyjnej, która dotyczy kontroli granicznej, metody wizowej i legalizacji pobytu, głównej jednostki regulacyjnej. Dbałość o bezpieczeństwo i dostęp do mieszkań w pierwszej kolejności dla obywateli, kontrolowanie nadmiernego osiedlania imigrantów w jednym miejscu, wsparcie dla samorządów w kwestii dostępności mieszkań dla obywateli.

Nadmierne lokowanie imigrantów.

Niestety, nielegalni imigranci (po jakiejś nieprecyzyjnej weryfikacji, a po otrzymaniu dokumentu już tzw. „legalni”) często są lokowani od kilku, a nawet niekiedy do kilkunastu mężczyzn w jednym mieszkaniu, co budzi naturalne uzasadnione obawy sąsiadów. Szczególnie w ostatnim czasie coraz więcej ujawnianych jest patologii tego typu. Na jednym z osiedli bloków odkryto, że w jednym mieszkaniu zamieszkiwało od kilku do kilkunastu nielegalnych imigrantów, i to samych mężczyzn. Bardzo często może dochodzić do sytuacji, że imigrant dostaje przydzielone mieszkanie, a następnie zaczyna nielegalnie sprowadzać do siebie innych nie zgłaszając tego odpowiednim urzędnikom.

Od około trzech lat w Polsce notowane jest coraz więcej przestępstw, w szczególności popełnianych przez obcokrajowców. W ostatnich miesiącach pojawiło się wiele niepokojących informacji dotyczących obecności imigrantów w naszym regionie. W wielu miejscach Polski podczas rozmów z mieszkańcami, na pytanie o poczucie bezpieczeństwa i komfortu w sąsiedztwie imigrantów, przytłaczająco przeważały odpowiedzi negatywne.

Z zagadnieniem migracji i mieszkań wiążą się także inne problemy. Oto wybrane dwa z nich:

- *Od czasu przystąpienia Polski do UE właściwie nieprzerwanie rosła liczba transakcji mieszkaniowych z udziałem cudzoziemców. Spadek zainteresowania mieszkaniami odnotowaliśmy w covidowym roku 2020, ale już w kolejnych dwóch latach nastąpił potężny wzrost, który dość*

nieoczekiwania zatrzymał się w ubiegłym roku. Widać więc wyraźnie, że wojna ostudziła zapal cudzoziemców, szczególnie obywateli Niemiec, Francji, Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych do kupowania mieszkań w Polsce – mówi Marek Wielgo, ekspert portalu GetHome.pl.

Przypomina, że nasz rynek mieszkaniowy jest dla cudzoziemców niemal całkowicie otwarty. Zezwolenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji (MSWiA) wymaga jedynie zakup nieruchomości w strefie nadgranicznej.

Źródło: <https://bigdata.rynekpierwotny.pl/newshub/informacje-rynkowe/wojna-za-wschodnia-granica-ostudziła-zapal-cudzoziemcow-do-kupowania-mieszkan-w-polsce-15925/>

- *Zapotrzebowanie na mieszkania dla imigrantów będzie w Polsce rosnąć.*

Źródło: <https://www.bankier.pl/wiadomosc/Zapotrzebowanie-na-mieszkania-dla-imigrantow-bedzie-w-Polsce-rosnac-8713106.html>

Jak staraliśmy się tu wykazać dużo wskazuje na rosnący problem mieszkaniowy związany z imigrantami. Mieszkańcy obawiają się o swoje bezpieczeństwo i komfort życia, a także o przyszłość mieszkaniową, co wymaga uwagi i rozwiązania ze strony odpowiednich władz.

3.2. Migracja arabska do Europy, postawa bogatych państw arabskich.

Odwołując się do poważnej sytuacji związanej z masową i niekontrolowaną imigracją z krajów arabskich do Europy należy zwrócić uwagę na całokształt migracji. Zastanawiającym jest fakt, dlaczego imigranci kierowani są do Europy, zamiast do bogatych krajów arabskich? Wydaje się, że są oni rozdzielani w Europie niczym potencjalni kolonizatorzy lub przesiedleńcy, a nawet zasób ludzi niezbędnych do przeprowadzenia wewnętrznej operacji mającej za cel przemianę cywilizacji w Europie. W tym czasie masowej imigracji do Europy bardzo bogate kraje Zatoki Perskiej wykazują znaczną obojętność, a nawet niechęć wobec fali uchodźców, którzy de-facto w większości są związani z nimi cywilizacyjnie. Te bogate państwa przyjęły jedynie niewielką liczbę uchodźców, a niektóre z tych państw zaostrzają swoją politykę antyimigracyjną, co dodatkowo utrudnia migrację do regionu, w którym imigranci mają fundamentalnie ukształtowaną cywilizację.

Podczas gdy kraje Zachodu spierają się o sposoby radzenia sobie z falą imigrantów napływających do Europy, w tym także do Polski, szlaki migracyjne w kierunku krajów Zatoki Perskiej i innych zamożnych państw arabskich pozostają skutecznie zablokowane. Wprowadzono tam szczegółowe restrykcje dotyczące przyjmowania imigrantów, co ogranicza możliwości osiedlenia się w tych regionach, i zaoferowano innym państwom znaczne kwoty pieniężne za zatrzymanie

i utworzenie ośrodków dla imigrantów... Czyż to nie jest dziwne i pozbawione logiki? A może są to celowe działania mające za zadanie wysłać tych ludzi jako potencjalnych przesiedleńców? Przyjrzyjmy się ogólnodostępnym informacjom.

Poniżej przedstawiamy informacje, które pojawiły się w przestrzeni publicznej, z których to można wiele wywnioskować.

W portalu Forsal, pojawił się artykuł, w którym przeczytać można

Kraje Zatoki Perskiej od dawna były bardzo ostrożne w otwieraniu swoich granic dla uchodźców – uważa Michael Stephens, specjalista ds. Bliskiego Wschodu w Royal United Services Institute for Defense and Security Studies. Jak podkreśla, w Katarze czy Zjednoczonych Emiratach Arabskich, gdzie miejscowe populacje są w mniejszości, nawet 30 tys. imigrantów może zaburzyć równowagę demograficzną.

Portal internetowy Kresy.pl: *Kraje Zatoki Perskiej powinny się wstydić widząc, jak drzwi Europy otwierają się na uchodźców syryjskich, podczas gdy ich drzwi są dla nas zamknięte* – uważa Abu Mohammed, który znalazł schronienie w Jordanii.

Niestety bogate kraje Zatoki nie opublikowały żadnego komunikatu na temat kryzysu i tym bardziej nie zaproponowały żadnej strategii pomocy migrantom, którzy w większości są muzułmanami – napisał z kolei publicysta katarskiego dziennika „Gulf Times”.

Oficjalnie sześć krajów zrzeszonych w Radzie Współpracy Zatoki Perskiej, czyli Arabia Saudyjska, Bahrajn, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Kuwejt, Oman i Katar od początku wybuchu wojny w Syrii w 2011 roku przekazały kilka miliardów dolarów w ramach pomocy humanitarnej, by poprawić jakość życia Syryjczyków przebywających w obozach w Libanie, Jordanii i Turcji. Jak jednak zauważa agencja AFP, po opuszczeniu obozów uchodźcy nie kierują się do krajów Zatoki Perskiej, bliższych im kulturowo i religijnie, ale do Europy. a dokładniej – do Niemiec.

Zdaniem ekspertów nie należy liczyć na zmianę postawy krajów Zatoki Perskiej. Nie są one sygnatariuszami Konwencji ONZ w sprawie uchodźców. *„Ogromna większość obywateli krajów Zatoki uważa, że ich rządy dobrze postąpiły w sprawie Syrii”* – zauważa Michael Stephens, ekspert ds. Bliskiego Wschodu z instytutu Rusi.

*Arabowie łatwo znajdują się w tym społeczeństwie, bo mówią tym samym językiem, to ta sama religia i kultura, ale syryjscy uchodźcy, którzy są zsekularyzowani, lewicujący mogliby zagrozić tożsamości saudyjskiej, opartej na konserwatywnym islamizmie– uważa Sasnal. Ponadto, monarchie takie jak Arabia Saudyjska, Katar czy Kuwejt obawiają się u siebie zarzewia nowej „arabskiej wiosny”.
Źródło:(<https://kresy.pl/wydarzenia/dlaczego-bogate-arabskie-monarchie-znad-zatoki-perskiej-ignoruja-problem-imigrantow/>).*

Jeśli dubajczycy mają problem, gdzie pomieścić swoich milionerów budują sztuczne wyspy. Ciekawe, ile kosztowałby ich ośrodki dla afgańskich, syryjskich czy libijskich uchodźców. Bez luksusów, zwykle klitki, w jakich mieszkają tam hinduscy robotnicy i filipińskie służące. Siła robocza sprowadzana masowo do bogatych krajów Zatoki.

...Arabskie monarchie nie respektują praw człowieka i nie podpisują konwencji o pomocy uchodźcom. Ale co z wyznaniową solidarnością? Jednym z obowiązków muzułmanina jest jałmużna. Gdyby ją zebrać z PKB krajów Zatoki Perskiej wybudowano by obozy dla milionów uciekinierów. Miejsca skąd w swojej kulturze, religii godnie zaczynaliby nowe życie...

Chciałabym wiedzieć, dlaczego najbogatsze kraje świata, bliskie kulturowo uchodźcom nie przyjmują fali emigracji. Spada ona na Europę grzęznącą w kryzysie ekonomicznym, na granicy rozpadu z powodu Grecji... Doświadczenie Francji udowodniło jak trudno zasymilować się przybyszom z krajów islamskich i jak łatwo tworzyć getta. Emigranci to wydatki na nowe problemy, a w Polsce brakuje funduszy na rozwiązanie starych...

Źródło: (<https://www.newsweek.pl/polska/uchodzcy-imigranci-naplyw/2grhhsd>).

Choć w Europie krytykuje się ten brak zaangażowania bogatych krajów arabskich, te konsekwentnie unikają większego udziału w rozwiązywaniu kryzysów migracyjnych, pozostawiając ten ciężar innym, głównie państwom europejskim, z ewentualnym wsparciem finansowym biedniejszych krajów za utworzenie ośrodków dla uchodźców.

W związku w powyższym nasuwają się pytania:

1. Dlaczego kraje o bardzo podobnej kulturze i tym samym fundamencie cywilizacyjnym niechętnie przyjmują imigrantów wywodzących się z ich własnego kręgu kulturowego?
 - Jakie są główne przyczyny takiego podejścia?
 - Czy są to kwestie gospodarcze, polityczne czy społeczne?
 - Jakie argumenty przytaczają te państwa, odmawiając przyjęcia imigrantów?
2. Dlaczego kraje islamskie wolą przekazywać znaczne kwoty pieniędzy innym krajom na

przyjęcie imigrantów islamskich zamiast samodzielnie ich przyjmować i zapewnić im odpowiednie warunki?

- Czy takie podejście wynika z ograniczeń ekonomicznych, politycznych czy może z innych powodów?
- W jaki sposób kraje islamskie uzasadniają takie decyzje wobec własnych obywateli i społeczności międzynarodowej?
- Jakie są potencjalne konsekwencje tego rodzaju działań dla ich relacji z krajami przyjmującymi?

3. Dlaczego kraje europejskie, które nie są odpowiedzialne za powstanie kryzysów migracyjnych, są przymuszane przez inne państwa Unii Europejskiej do przyjmowania znacznych liczby imigrantów z innych kręgów cywilizacyjnych?

- Jakie mechanizmy prawne lub polityczne stoją za takim przymuszaniem?
- Czy takie podejście jest zgodne z zasadami solidarności i suwerenności krajów członkowskich Unii Europejskiej?
- Jakie argumenty przytaczają państwa domagające się solidarności migracyjnej?

4. Dlaczego od Polski, która już przyjęła kilka milionów uchodźców z Ukrainy, wymaga się przyjęcia dodatkowych imigrantów spoza Europy, mimo wyczerpania zasobów i możliwości?

- Czy istnieją oficjalne uzasadnienia dla takich żądań ze strony innych krajów UE?
- Jakie jest stanowisko Polski w tej kwestii i jakie ma poparcie wśród obywateli?
- W jaki sposób liczba przyjętych uchodźców z Ukrainy wpływa na zdolności Polski do przyjmowania kolejnych imigrantów?

5. Czy przedstawione powyżej informacje mogą wskazywać na możliwość realizacji zaplanowanego scenariusza, którego celem jest masowe wymieszanie ludności w Europie?

- Czy takie działania mogą być elementem strategii mającej na celu zwiększenie kontroli nad społeczeństwami, w tym poprzez bardziej restrykcyjne środki inwigilacyjne, pod pretekstem rozwiązywania konfliktów cywilizacyjnych, które wydawać się może, że są celowo prowokowane poprzez politykę otwartych granic i masowej imigracji?

W poszukiwaniu na wszelkie pytanie i niejasności związane z poruszonym problem należy

wziąć pod uwagę i poważnie rozważyć, jaką rolę w tym kontekście odgrywają tak zwane teorie takie jak np. plan C Kalergiego. Plan ten opisany wiele lat temu wydaje się urzeczywistniać na naszych oczach.

3.3. Bezpieczeństwo.

W wielu miastach w Polsce, gdzie pojawili się już pierwsi nielegalni imigranci, szczególnie z krajów arabskich, lokalni mieszkańcy są zaniepokojeni ich zachowaniem, sposobem bycia i codziennymi działaniami. Wielu Polaków zgłasza skargi i prośby o zwiększenie bezpieczeństwa, co jest uzasadnione w związku z zaistniałą sytuacją. Poniżej przedstawiamy podstawowe informacje na ten temat.

Szczególnym wyzwaniem jest asymilacja nielegalnych imigrantów, zwłaszcza muzułmanów. Proces ten jest skomplikowany ze względu na duże różnice cywilizacyjne, które obejmują wartości religijne, kulturowe i tradycje życia rodzinnego oraz społecznego. W szczególności różnice w podejściu do prawa, norm społecznych i obyczajów mogą być źródłem poważnych wyzwań.

Aby lepiej zrozumieć wpływ imigracji na bezpieczeństwo konieczne jest odniesienie się do danych dotyczących przestępstw. Dostępne statystyki z Polski oraz innych krajów europejskich mogą dostarczyć cennych informacji na temat zjawisk przestępczych związanych z imigrantami. Jednakże istnieje obawa, że dane statystyczne mogą być celowo zaniżane, aby nie podnosić napięcia społecznego.

Przykładowe statystyki wskaźników przestępczości:

W tym miejscu prezentujemy statystyki dotyczące porównania przestępczości. Przedstawione dane wyraźnie pokazują, że **przestępczość wzrasta wraz z napływem imigrantów**, zwłaszcza młodych mężczyzn w sile wieku, którzy nie są katolikami i pochodzą z obcej nam cywilizacji. Nasze analizy wskazują na zauważalną korelację między masową imigracją osób różniących się kulturowo a wzrostem przestępczości. W szczególności, jeśli uwzględnimy okres intensywnej imigracji, zauważymy wyraźny wzrost wskaźników przestępczości. Prosimy o zapoznanie się z poniższymi statystykami oraz wyciągnięcie własnych wniosków.

Przestępczość w Polsce

Indeks

Wskaźnik przestępczości: 29,06

Wskaźnik bezpieczeństwa: 70,94

Wskaźniki przestępczości w Polsce

Poziom przestępczości	25,03	Niski
Wzrost przestępczości w ciągu ostatnich 3 lat	42,16	Umiarkowany
Obawy związane z włamaniem do domu i kradzieżą rzeczy	24,40	Niskie
Obawy przed napadem lub rozbojem	24,69	Niskie
Obawy przed kradzieżą samochodu	24,97	Niskie
Obawy przed kradzieżą rzeczy z samochodu	29,95	Niskie
Obawy przed byciem zaatakowanym	28,72	Niskie
Obawy przed byciem obrażonym	31,80	Niskie
Obawy związane z narażeniem się na atak fizyczny ze względu na kolor skóry, pochodzenie etniczne, płeć lub religię	29,81	Niskie
Problemy z osobami używającymi lub handlującymi narkotykami	28,20	Niskie
Przestępstwa przeciwko mieniu, takie jak wandalizm i kradzież	40,68	Umiarkowane
Problem przestępstw z użyciem przemocy, takich jak napaść i rozbój z bronią w rękę	18,15	Bardzo niski
Problem korupcji i przekupstwa	40,34	Umiarkowany
Bezpieczeństwo w Polsce		
Bezpieczeństwo podczas samotnego chodzenia w ciągu dnia	83,29	Bardzo wysokie
Bezpieczeństwo podczas samotnego chodzenia nocą	61,61	Wysoki
Ostatnia aktualizacja: lipiec 2024		
Przestępczość we Francji		
Indeks		
Wskaźnik przestępczości:	55,39	
Wskaźnik bezpieczeństwa:	44,61	
Wskaźniki przestępczości we Francji		
Poziom przestępczości	58,52	Umiarkowany
Wzrost przestępczości w ciągu ostatnich 3 lat	72,46	Wysoki
Obawy związane z włamaniem do domu i kradzieżą rzeczy	50,22	Umiarkowane
Obawy przed napadem lub rozbojem	56,57	Umiarkowane
Obawy przed kradzieżą samochodu	46,47	Umiarkowane
Obawy przed kradzieżą rzeczy z samochodu	55,11	Umiarkowane
Obawy przed byciem zaatakowanym	56,15	Umiarkowane
Obawy przed byciem obrażonym	60,52	Wysokie
Obawy związane z narażeniem się na atak fizyczny ze względu na kolor skóry, pochodzenie etniczne, płeć lub religię	43,75	Umiarkowane
Problemy z osobami używającymi lub handlującymi narkotykami	63,59	Wysokie
Przestępstwa przeciwko mieniu, takie jak wandalizm i kradzież	62,73	Wysokie
Problem przestępstw z użyciem przemocy, takich jak napaść i rozbój z bronią w rękę	53,31	Umiarkowany
Problem korupcji i przekupstwa	43,35	Umiarkowany
Bezpieczeństwo we Francji		
Bezpieczeństwo podczas samotnego chodzenia w ciągu dnia	62,60	Wysoki
Bezpieczeństwo podczas samotnego chodzenia nocą	35,54	Niski

Ostatnia aktualizacja: lipiec 2024

Przestępczość w Szwecji

Indeks

Wskaźnik przestępczości: 48,26

Wskaźnik bezpieczeństwa: 51,74

Wskaźniki przestępczości w Szwecji

Poziom przestępczości	53,38	Umiarkowany
Wzrost przestępczości w ciągu ostatnich 3 lat	70,83	Wysoki
Obawy związane z włamaniem do domu i kradzieżą rzeczy	41,28	Umiarkowane
Obawy przed napadem lub rozbojem	46,74	Umiarkowane
Obawy przed kradzieżą samochodu	37,89	Niskie
Obawy przed kradzieżą rzeczy z samochodu	45,27	Umiarkowane
Obawy przed byciem zaatakowanym	47,91	Umiarkowane
Obawy przed byciem obrażonym	45,30	Umiarkowane
Obawy związane z narażeniem się na atak fizyczny ze względu na kolor skóry, pochodzenie etniczne, płeć lub religię	41,08	Umiarkowane
Problemy z osobami używającymi lub handlującymi narkotykami	55,02	Umiarkowane
Przestępstwa przeciwko mieniu, takie jak wandalizm i kradzież	53,86	Umiarkowane
Problem przestępstw z użyciem przemocy, takich jak napaść i rozbój z bronią w ręku	49,78	Umiarkowany
Problem korupcji i przekupstwa	34,44	Niski

Bezpieczeństwo w Szwecji

Bezpieczeństwo podczas samotnego chodzenia w ciągu dnia	65,58	Wysokie
Bezpieczeństwo podczas samotnego chodzenia nocą	43,55	Umiarkowane

Ostatnia aktualizacja: lipiec 2024

Przestępczość w Irlandii

Indeks

Wskaźnik przestępczości: 46,92

Wskaźnik bezpieczeństwa: 53,08

Wskaźniki przestępczości w Irlandii

Poziom przestępczości	50,27	Umiarkowany
Wzrost przestępczości w ciągu ostatnich 3 lat	67,41	Wysoki
Obawy związane z włamaniem do domu i kradzieżą rzeczy	42,41	Umiarkowane
Obawy przed napadem lub rozbojem	40,98	Umiarkowane
Obawy przed kradzieżą samochodu	34,40	Niskie
Obawy przed kradzieżą rzeczy z samochodu	42,91	Umiarkowane
Obawy przed byciem zaatakowanym	45,10	Umiarkowane
Obawy przed byciem obrażonym	49,37	Umiarkowane
Obawy związane z narażeniem się na atak fizyczny ze względu na kolor skóry, pochodzenie etniczne, płeć lub religię	30,89	Niskie
Problemy z osobami używającymi lub handlującymi narkotykami	67,29	Wysokie

Przestępstwa przeciwko mieniu, takie jak wandalizm i kradzież	54,26	Umiarkowane
Problem przestępstw z użyciem przemocy, takich jak napaść i rozbój z bronią w rękę	43,36	Umiarkowany
Problem korupcji i przekupstwa	40,51	Umiarkowany
Bezpieczeństwo w Irlandii		
Bezpieczeństwo podczas samotnego chodzenia w ciągu dnia	68,53	Wysokie
Bezpieczeństwo podczas samotnego chodzenia nocą	43,48	Umiarkowane

Przestępczość w Niemczech

Indeks

Wskaźnik przestępczości: 39,04

Wskaźnik bezpieczeństwa: 60,96

Wskaźniki przestępczości w Niemczech

Poziom przestępczości	40,23	Umiarkowany
Wzrost przestępczości w ciągu ostatnich 3 lat	66,88	Wysoki
Obawy związane z włamaniem do domu i kradzieżą rzeczy	33,83	Niskie
Obawy przed napadem lub rozbojem	35,78	Niskie
Obawy przed kradzieżą samochodu	25,44	Niskie
Obawy przed kradzieżą rzeczy z samochodu	33,96	Niskie
Obawy przed byciem zaatakowanym	40,74	Umiarkowane
Obawy przed byciem obrażonym	45,18	Umiarkowane
Obawy związane z narażeniem się na atak fizyczny ze względu na kolor skóry, pochodzenie etniczne, płeć lub religię	30,34	Niskie
Problemy z osobami używającymi lub handlującymi narkotykami	50,26	Umiarkowane
Przestępstwa przeciwko mieniu, takie jak wandalizm i kradzież	46,53	Umiarkowane
Problem przestępstw z użyciem przemocy, takich jak napaść i rozbój z bronią w rękę	34,25	Niski
Problem korupcji i przekupstwa	27,44	Niski
Bezpieczeństwo w Niemczech		
Bezpieczeństwo podczas samotnego chodzenia w ciągu dnia	76,08	Wysokie
Bezpieczeństwo podczas samotnego chodzenia nocą	51,50	Umiarkowane

Ostatnia aktualizacja statystyk: 2024.r.

Źródło: (https://www.numbeo.com/crime/compare_countries_result.jsp?country1=France&country2=Poland)

Powyższe statystyki wskazują, że w ostatnich latach Polska była jednym z najbezpieczniejszych krajów w Europie. Można to wyraźnie powiązać z faktem, że imigracja do Polski była dotychczas dobrze kontrolowana i w pewnym sensie uporządkowana. Dzięki temu możliwe było właściwe regulowanie całego procesu, w tym analizowanie potencjalnych zagrożeń. Niestety, w ostatnich dwóch

latach sytuacja uległa znacznemu pogorszeniu. Pojawiły się poważne naruszenia w zakresie przestrzegania bezpieczeństwa, zwłaszcza w kontekście ochrony granic oraz weryfikacji nielegalnych imigrantów. W rezultacie w przestrzeni publicznej coraz częściej pojawiają się informacje o przestępstwach popełnianych przez obcokrajowców.

Można dowiedzieć się wielu informacji korzystając z różnych publikacji międzynarodowych. Eurostat opublikował najnowsze dane na temat odnotowanych przestępstw w krajach Unii Europejskiej. Jak wynika ze statystyk największą liczbę napaści w przeliczeniu na 100 000 mieszkańców, bo aż 554 odnotowuje się w Belgii. Na dalszych miejscach znalazły się Niemcy (165 napaści), Luksemburg (101), Austria (42) i Holandia (26). w Polsce takich napaści na 100 000 obywateli odnotowuje się 17. Dlaczego? Odpowiedź wydaje się prosta... w Belgii odnotowano też najwięcej kradzieży na 100 000 mieszkańców, bo aż 1914, dalej Luksemburg 1712, Holandia 1362, Niemcy 1307, Austria 1276. w Polsce ta statystyka według Eurostatu przedstawia się następująco: 260 kradzieży na 100 000 mieszkańców. Jaki z tego wniosek? Jeżeli chodzi o umyślne zabójstwa to w przeliczeniu na 100 000 mieszkańców najwięcej odnotowuje się ich w Finlandii (1,63), dalej na Cyprze (1,62), w Belgii (1,55), Francji (1,16) i Szwecji (1,07), natomiast w Polsce ten wskaźnik wynosi 0,7 na 100 000 mieszkańców.

W statystyce gwałtów przewodzi Francja (29,38) gwałtów w przeliczeniu na 100 000 mieszkańców) i Belgia (29,25), potem Austria (14,93), Luksemburg (12,62), Holandia (11,06), Niemcy (10,91), a w Polsce ten wskaźnik wynosi 1,99. Dziwnym zbiegiem okoliczności wszystkie te wymienione państwa mają też najwyższy wskaźnik imigrantów.

Wzrost liczby zabójstw, gwałtów, pobić, kradzieży, napadów i innych przestępstw kryminalnych jest związany z napływem imigrantów. W krajach Europy zachodniej i południowej. Media, informując o takich przypadkach, niestety często nie przekazują pochodzenia sprawcy. W niektórych wielkich miastach Zachodniej Europy państwo do tego stopnia straciło kontrolę nad sytuacją, że nawet policja obawia się wjechać do dzielnic zamieszkałych przez imigrantów, zwłaszcza że użycie siły grozi funkcjonariuszom odpowiedzialnością karną.

Przestępstwa popełniane przez imigrantów w różnych krajach Europy często są przedstawiane jako dowód na trudności związane z integracją. W Polsce również już odnotowano przypadki naruszenia bezpieczeństwa i przestępstwa kryminalne. Przykładem jest choćby śmierć żołnierza Mateusza Sitka w czasie służby na granicy. Jeden z pracowników Straży Granicznej mający bezpośredni kontakt z imigrantami szturmującymi metalową zaporę na granicy z Białorusią wyznał, że tłumaczenia słów

niejednokrotnie wykrzykiwanych przez imigranci wskazują, że są to poważne, bezpośrednie groźby (Źródło: Kanał Zero <https://www.youtube.com/watch?v=9MTvaxhDA0c> min 10:21). Absolutnie skandaliczną sprawą jest fakt, że żołnierze, którzy w obliczu zagrożenia nienaruszalności polskich granic (czyli godnie wykonując swoje obowiązki wynikające z przysięgi wojskowej i art. 5 i 26 Konstytucji RP) i własnego życia oddali strzały ostrzegawcze zostali poddani procedurom dyscyplinarnym i karnym. Jak więc możemy być spokojni o swoje bezpieczeństwo w obliczu działających w ten sposób organów władz państwowych i wymiaru sprawiedliwości?

Do aktów przemocy prowadzą konflikty wynikające z różnic religijnych, kulturowych i ogólnie cywilizacyjnych. w niektórych krajach odnotowano przypadki ataków na tle religijnym, które miały miejsce między różnymi grupami imigrantów a rdzennymi mieszkańcami. Na przykład, serwis Projekt Przywództwo omawia konflikty wynikające z różnic religijnych i kulturowych, podkreślając ich wieloaspektowy charakter i wpływ na społeczeństwa. ([Projekt przywództwo https://www.projektprzywodztwo.com/konflikty](https://www.projektprzywodztwo.com/konflikty)). Artykuły naukowe, takie jak te dostępne w Repositorium Uniwersytetu Jagiellońskiego, również analizują zarządzanie konfliktami w kontekście różnic kulturowych i ich wpływ na organizacje wielokulturowe ([Repozytorium UJ https://ruj.uj.edu.pl/handle/item/174851](https://ruj.uj.edu.pl/handle/item/174851)).

Istnieje realne ryzyko, że niekontrolowany napływ imigrantów może prowadzić do radykalizacji pewnych grup. Dowodem tego są powtarzające zamieszki w Wielkiej Brytanii, choć na przestrzeni ostatnich dekad można podać wiele przykładów rozruchów z innych państw, zwłaszcza Stanów Zjednoczonych. Nasilenie zamachów terrorystycznych w Europie pokazuje, że jest to realne zagrożenie. Masowa, nielegalna muzułmańska imigracja jest dziś wykorzystywana jako element prowadzenia wojennej kampanii przeciwko praworządnym państwom, aby zdestabilizować panujące w nich bezpieczeństwo. Nie można więc odstawić bezpieczeństwa najbliższych nam ludzi kierując się wypaczoną przez wrogów Kościoła zasadą miłosierdzia. Imigracja nie może wiązać się z przemocą i dokonywaniem przestępstw, a jeżeli się wiąże to naszym obowiązkiem jest obrona, a przecież ta przestępczość jest.

Integracja dużej liczby imigrantów, zwłaszcza z krajów o odmiennych tradycjach, wartościach oraz poglądach, w których pogarda dla chrześcijan jest na porządku dziennym, będzie zatem stanowić poważne wyzwanie dla polskiego społeczeństwa. Niezbędne jest zahamowanie niesprawiedliwej relokacji imigrantów, a także opracowanie skutecznych strategii, które umożliwią łagodzenie napięć społecznych i zapewnią bezpieczeństwo wszystkim obywatelom. Ważne jest również, aby dane

dotyczące przestępczości były transparentne i wiarygodne, co pozwoli na podejmowanie odpowiednich działań prewencyjnych i interwencyjnych.

Rezultaty polskiej polityki migracyjnej: czterokrotny wzrost liczby przestępstw popełnionych przez imigrantów w okresie ostatnich 8 lat.

W ostatnich latach systematycznie wzrasta w Polsce liczba przestępstw popełnianych przez cudzoziemców. Trend ten budzi coraz większe obawy: w 2016 roku odnotowano 4613 przestępstw, w 2017 roku nastąpił wzrost o ponad 36 proc. – do 6286 przypadków. 7935 przestępstw w 2018 roku oznacza, że dynamika wzrostu się utrzymuje. W 2019 roku było 9236 przypadków – kolejne rekordy. z kolei w 2020 roku zanotowano nieznaczny spadek – do 8781 przypadków, co można powiązać z ograniczeniami pandemicznymi. Rok 2021 to już 10 926 przestępstw – wyraźny wzrost po złagodzeniu obostrzeń. Prawdziwy wybuch przestępczości nastąpił wraz z falą uchodźców z Ukrainy: w 2022 roku stwierdzono 15 757 przypadków – to skok o prawie 50 proc. w porównaniu z rokiem poprzednim. W 2023 roku odnotowano kolejny wzrost – do 17 149 przestępstw. a w bieżącym roku (do 31 października) mamy 13 315 przypadków, co zapowiada utrzymanie wysokiej dynamiki.

Źródło: (<https://www.facebook.com/share/14wnESnzf3/>).

Na stronach francuskiego „Le Figaro” pojawiły się SZOKUJĄCE informacje dotyczące raportu ONZ na temat szlaków migracyjnych do Europy. Przemycnicy imigrantów i sami MIGRANCI gwałcą „90% kobiet i dziewcząt” przepływających przez Morze Śródziemne. Tymczasem w Polsce, zamiast poważnej debaty na temat realnych zagrożeń, rozpoczynamy budowę... 49 Centrów Integracji Cudzoziemców. Panie premierze Tusk, nic pana naprawdę nie niepokoi?

Źródło: (<https://www.facebook.com/share/192Y82XGkj/>).

W Niemczech statystyki pokazują, że w 2023 r. 41% wszystkich przestępstw było powiązanych z podejrzanymi cudzoziemcami (migrantami), podczas gdy 75% wszystkich ofiar było rodzimymi obywatelami Niemiec.

W 2022 r. prezydent Francji Emmanuel Macron przyznał, że około połowa wszystkich przestępstw w Paryżu została popełniona przez cudzoziemców. Jego twierdzenie zostało poparte danymi z centrali policji i ministerialnej służby statystycznej ds. bezpieczeństwa wewnętrznego, które wykazały, że 70% brutalnych napadów i 75% kradzieży w Paryżu w 2022 r. zostało popełnionych przez cudzoziemców.

Gwałtowny wzrost przestępczości z użyciem przemocy w Szwecji przebiega dokładnie równolegle z polityką otwartych granic i wzrostem liczby migrantów z krajów trzeciego świata. Ponad

20% populacji kraju stanowią obecnie obcokrajowcy. Gangi migrantów rozprzestrzeniły się po Szwecji, a w 2022 r. premier Magdalena Andersson przyznała, że „integracja się nie powiodła”.

Lista jest długa.

W Wielkiej Brytanii takie dane są zazwyczaj ukrywane, a rząd odmawia uznania związku między rosnącą migracją z niektórych kultur a wzrostem przemocy kryminalnej. Do tego stopnia, że brytyjscy urzędnicy nakazują aresztowanie każdego, kto skarży się na ten problem w mediach społecznościowych.

Brytyjski parlamentarzysta Iqbal Mohamed argumentował w tym tygodniu, że rząd musi wycofać się z ustawodawstwa zakazującego małżeństw między kuzynami, ponieważ są one powszechne w kulturze muzułmańskiej, a zakaz byłby „stygmatyzujący”

Źródło: (<https://www.facebook.com/share/1YCdzCkR7C/>)

Obowiązek rządu i samorządów do zapewnienia bezpieczeństwa.

Ochrona bezpieczeństwa oraz tożsamości narodowej Polaków jest jednym z kluczowych zadań polskiego rządu, realizowanego na podstawie szeregu aktów prawnych. Poniżej przedstawiamy najważniejsze akty prawne i ich kluczowe zapisy w kontekście ochrony bezpieczeństwa obywateli, kultury, tradycji oraz tożsamości narodowej. Dodatkowo uwzględniamy ochronę nietykalności cielesnej, zabezpieczenia mienia i praw Polaków.

Rząd, jako instytucja odpowiedzialna za kierowanie państwem, musi właściwie dbać o bezpieczeństwo całego narodu. To zadanie nie jest tylko pragmatycznym wymogiem współczesnych systemów politycznych, lecz także moralnym obowiązkiem, który znajduje swoje potwierdzenie w naukach Katechizmu Kościoła Katolickiego. Równie ważne są w tym kontekście przepisy Konstytucji RP, w szczególności art. 5 i 26, które określają zobowiązania państwa do ochrony niepodległości, integralności terytorialnej oraz praw obywateli.

Katechizm Kościoła Katolickiego o obowiązku dbania o bezpieczeństwo narodu

Obrona niepodległości i integralności państwa

Katechizm Kościoła Katolickiego jasno podkreśla odpowiedzialność rządu za bezpieczeństwo wspólnoty:

KKK 2265 Uprawniona obrona może być nie tylko prawem, ale poważnym obowiązkiem tego, kto jest odpowiedzialny za życie drugiej osoby, za wspólne dobro rodziny lub państwa. Obrona dobra wspólnego wymaga, aby niesprawiedliwy napastnik został pozbawiony możliwości wyrządzenia szkody. z tej racji prawowita władza ma obowiązek uciec się nawet do broni, aby odeprzeć

napadających na wspólną cywilną powierzoną jej odpowiedzialności

2308 *Każdy obywatel i wszyscy rządzący są zobowiązani do działania na rzecz unikania wojen. Tak długo jednak jak „będzie istniało niebezpieczeństwo wojny, a równocześnie brakować będzie międzynarodowej władzy posiadającej niezbędne kompetencje i wyposażonej w odpowiednią siłę... rządcom nie można odmawiać prawa do koniecznej obrony, byle wyczerpały wpieryw wszystkie środki pokojowych rokowań.*

Ta zasada odnosi się bezpośrednio do roli Sił Zbrojnych, określonej w art. 26 Konstytucji RP. Konstytucja zobowiązuje wojsko do ochrony granic oraz niepodległości państwa, co jest zgodne z nauką Kościoła o prawie i obowiązku obrony.

Władza publiczna, według Katechizmu, jest nieodzownym elementem zapewnienia ładu i ochrony:

KKK 1897 *Spoleczność ludzka nie może być dobrze zorganizowana ani wytwarzać odpowiedniej ilości dóbr, jeśli jest pozbawiona ludzi sprawujących prawowitą władzę, którzy stoją na straży praw i w miarę potrzeby nie szczędzą swej pracy i starań dla dobra wspólnego*²⁰.

„Władzę” nazywa się upoważnienie, na mocy którego osoby lub instytucje nadają prawa i wydają polecenia ludziom oraz oczekują z ich strony posłuszeństwa.

Obowiązki władz w zakresie ochrony

Katechizm wskazuje na konkretne działania, jakie władze powinny podejmować w celu zapewnienia bezpieczeństwa:

2310: *Władze publiczne mają w tym przypadku prawo i obowiązek nałożyć na obywateli zobowiązania konieczne dla obrony narodowej.*

Ci, którzy poświęcają się sprawie ojczyzny, służąc w wojsku, są sługami bezpieczeństwa i wolności narodów. Jeżeli wywiązują się należycie ze swojego zadania, prawdziwie przyczyniają się do dobra wspólnego narodu i utrwalenia pokoju.

Ochrona państwa obejmuje nie tylko działania militarne, ale również budowanie strategii zapobiegania zagrożeniom, co jest kluczowe w zapewnieniu długotrwałego pokoju i stabilności.

Dobro wspólne jako najwyższy cel

KKK 1909 *Dobro wspólne stanowi wreszcie pokój, czyli trwałość i bezpieczeństwo*

20 Jan XIII, encyklika *Pacem in Terris*, 46.

sprawiedliwego po-rządku. Tak więc wymaga ono, by władza przy użyciu godziwych środków zapewniała bezpieczeństwo społeczności i jej członkom. Stanowi podstawę prawa do słusznej obrony osobistej i zbiorowej.

Bezpieczeństwo jednostki i wspólnoty jest nierozłącznym elementem dobra wspólnego. Rząd musi podejmować wysiłki w kierunku jego ochrony, zarówno na poziomie narodowym, jak i międzynarodowym.

Konstytucja RP o odpowiedzialności za bezpieczeństwo

Art. 5 Konstytucji RP zobowiązuje państwo do zapewnienia niepodległości, integralności terytorialnej oraz bezpieczeństwa swoich obywateli. Państwo musi być zdolne do przewidywania i przeciwdziałania zagrożeniom, wykorzystując roztropność i rozwagę w podejmowaniu decyzji.

Art. 26 Konstytucji RP określa rolę Sił Zbrojnych w ochronie niepodległości państwa oraz jego granic. W kontekście nauk Katechizmu, wojsko nie tylko broni terytorium, ale również stabilności i porządku publicznego.

Bezpieczeństwo narodu musi być nadrzędnym priorytetem rządu. Odpowiedzialność za ochronę wspólnoty nie jest jedynie kwestią polityki, lecz głęboko moralnym obowiązkiem wynikającym z zasad etyki chrześcijańskiej i zapisów Katechizmu Kościoła Katolickiego. Władze publiczne powinny dążyć do zapewnienia pokoju, unikając konfliktów, lecz pozostając gotowe do obrony niepodległości i integralności terytorialnej państwa. Tylko dzięki roztropności, odpowiedzialności i współpracy rządu z całą wspólnotą narodową możliwe jest budowanie bezpiecznej przyszłości.

Kodeks Karny prowadzi przepisy karne dotyczące działań przeciwko bezpieczeństwu państwa, takich jak szpiegostwo, terroryzm czy zamachy stanu, które bezpośrednio zagrażają bezpieczeństwu i integralności państwa.

Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks Karny

- Numer aktu: Dz.U. 1997 nr 88 poz. 553
- Ustawa o zarządzaniu kryzysowym, z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzanie kryzysowym numer aktu: Dz.U. 2007 nr 89 poz. 590
Reguluje działania w sytuacjach kryzysowych, takich jak klęski żywiołowe czy ataki terrorystyczne, zapewniając szybkie i skuteczne reagowanie.
- Ustawa o bezpieczeństwie imprez masowych, z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwo imprez masowych numer aktu: Dz.U. 2009 nr 62 poz. 504

Określa zasady organizacji i zabezpieczenia imprez masowych, chroniąc uczestników przed potencjalnymi zagrożeniami.

Ustawy:

Bezpieczeństwo publiczne i ochrona porządku

Rząd:

Koordynuje działania służb odpowiedzialnych za bezpieczeństwo i porządek publiczny, w tym organów ścigania oraz służb specjalnych (Ustawa o Policji z dnia 6 kwietnia 1990 r.; Ustawa o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu z dnia 24 maja 2002 r.). Rząd ma na celu ochronę przed ekstremizmem i działaniami destabilizującymi, które mogą zagrażać stabilności kraju (Ustawa o przeciwdziałaniu terroryzmowi z dnia 10 czerwca 2016 r.).

Samorządy:

Współpracują z lokalnymi służbami bezpieczeństwa, monitorując i reagując na zagrożenia w społecznościach lokalnych (Ustawa o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 r.). Samorządy podejmują działania prewencyjne i interwencyjne, aby zapewnić bezpieczeństwo obywateli na poziomie lokalnym.

Ustawa o Służbie Ochrony Państwa

Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 roku określa zadania i kompetencje Służby Ochrony Państwa (SOP). SOP odpowiada za ochronę najważniejszych osób w państwie, obiektów rządowych oraz strategicznych. Ustawa ta ma bezpośredni wpływ na zapewnienie bezpieczeństwa narodowego. Publikacja: Dz.U. z 2018 r. poz. 138. Weszła w życie 1 lutego 2018 roku.

Ustawa o Policji

- Art. 1: Policja służy społeczeństwu i państwu. Do podstawowych zadań Policji należy ochrona życia, zdrowia i mienia ludzi oraz utrzymanie bezpieczeństwa i porządku publicznego.
- Art. 14: Policja realizuje swoje zadania w szczególności przez wykrywanie przestępstw i wykroczeń oraz ściganie ich sprawców.

Pierwotna ustawa pochodzi z dnia 6 kwietnia 1990 roku. Publikacja aktualnego tekstu jednolitego: Dz.U. z 2021 r. poz. 1882.

Ustawa o Obronie Ojczyzny

Ustawa z marca 2022 roku reguluje zadania i organizację Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz innych podmiotów zaangażowanych w obronę państwa. Określa zasady mobilizacji oraz działania w sytuacjach zagrożenia. Jest to akt kluczowy dla ochrony narodowego bezpieczeństwa. Weszła w życie 23 kwietnia 2022 roku.

Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami

Ustawa z dnia 23 lipca 2003 roku chroni dziedzictwo narodowe, zabytki oraz inne elementy materialnej i niematerialnej kultury polskiej. Ma kluczowe znaczenie dla zachowania tożsamości narodowej. Publikacja: Dz.U. z 2021 r. poz. 710.

Omówione akty prawne określają konkretne zasady, działania i procedury mające na celu ochronę bezpieczeństwa oraz tożsamości narodowej. Ich przestrzeganie i realizacja przez odpowiednie organy państwowe zapewnia Polakom ochronę przed zagrożeniami wewnętrznymi i zewnętrznymi, a także umożliwia zachowanie polskiego dziedzictwa i tożsamości kulturowej.

3.4. Zagrożenie utraty tożsamości narodowej.

Procesy nadmiernej imigracji powodują zmiany demograficzne i doprowadzają do istotnych przekształceń społecznych oraz kulturowych, w efekcie zwalczają cywilizację, do której przybywają ludzie z innej cywilizacji. Zatem zamiast asymilacji napływowej ludności, roztropnie rozważając, należy spodziewać się stopniowej utraty tożsamości narodowej, tradycji kulturowych oraz wartości, które są integralną nierozłączną częścią polskiego dziedzictwa. Masowa, niekontrolowana imigracja ludzi o odmiennym tle kulturowym, którzy liczebnie zaczynają dominować w kolejnych europejskich miastach, wypierając z nich wartości cywilizacji łacińskiej, może wkrótce **całkowicie zmienić model demograficzny Polski**. W perspektywie kilkudziesięciu lat, może to prowadzić do marginalizacji wartości obowiązujących w życiu społecznym Polaków. Widać to na przykładzie Francji, Wielkiej Brytanii, Szwecji, gdzie przejrzyste widać utratę tożsamości w szczególności w małych miasteczkach, gdzie zamyka się kościoły katolickie i likwiduje instytucje współpracujące w Kościele, a na to miejsce powstają meczety i wprowadzane są prawa szariatu, ich obyczaje oraz ośrodki promujące muzułmański styl życia, itp.

Jak może wyglądać sytuacja po osiedleniu się imigrantów, głównie mężczyzn w sile wieku? Po otrzymaniu zakwaterowania i przewidywanych, nad wyraz wysokich zasiłków finansowych, po upływie wyznaczonego czasu, automatycznie uzyskują oni prawo do sprowadzania swoich rodzin. Pojęcie „rodzina” jest w tym kontekście bardzo szeroko interpretowane, co może prowadzić do

sytuacji, w której każdy mężczyzna sprowadzi od kilku do kilkunastu, a być może nawet kilkudziesięciu członków rodziny. Dotyczy to zwłaszcza muzułmanów, którym przepisy religijne pozwalają na posiadanie czterech żon, a ich rodziny są z reguły wielodzietne. Bardzo trudnym zadaniem jest ich weryfikacja, ponieważ nie ma możliwości pełnej identyfikacji osób o niekompletnej dokumentacji lub z dokumentami wątpliwego pochodzenia. Brak możliwości dokładnego sprawdzenia tożsamości członków sprowadzanych rodzin stanowi poważne wyzwanie dla systemu imigracyjnego i bezpieczeństwa narodowego. Taki rozwój sytuacji natychmiast spowoduje znaczący wzrost liczby ludności, która jest obca nam pod względem rozumienia świata, przestrzegania wartości cywilizacji łacińskiej oraz obowiązujących tu praw.

Co jakiś czas w mediach społecznościowych można znaleźć ciekawe zweryfikowane informacje dotyczące tego, w jaki sposób imigranci widzą swoją przyszłość w krajach, które ich przyjęły z dobrej woli. Mianowicie młodzi w sile wieku mężczyźni jawnie oznajmniają, że z upływem lat przejmą narody, w których mieszkają, ponieważ w zależności o pochodzenia mają rodziny wielodzietne a w niektórych przypadkach mają kilka żon poligamia i bardzo duże rodziny. Niekiedy odgrają się, że w przyszłości będą mieli większość w miejscu gdzie mieszkają.

Imigracja nie jest dobra, gdy może zachwiać stabilnością państw i bezpieczeństwem ich obywateli i gdy jej celem lub efektem staje się dechrystianizacja całych społeczeństw. Aż w trzech niemieckich krajach związkowych arabskie imiona takie jak „Mohammed” znalazły się w pierwszej trójce imion dla chłopców. Najwięcej dzieci, które rodzi się w Niemczech dostaje na imię Mahomet. Dziennik *Rzeczpospolita* w grudniu 2022 roku podawał:

W Niemczech działa 2,5 tys. meczetów pozostających do dyspozycji rosnącej rzeszy muzułmanów. Jest ich w chwili obecnej 5,5 mln, co oznacza, że co 15 mieszkańców Republiki Federalnej jest muzułmaninem. Nieco mniej niż połowa wyznawców islamu ma tureckie korzenie. z tego kraju pochodzi 90 proc. działających w Niemczech imamów. Jest ich obecnie ponad tysiąc.

Źródło: (<https://www.rp.pl/spoleczenstwo/art37577291-islam-z-niemieckim-akcentem-co-15-mieszkaniec-rfn-jest-muzułmaninem>)

Kurdyjscy uchodźcy w większości są sunnitami jak mieszkańcy Arabii Saudyjskiej. Wiem, chrześcijańscy Syryjczycy musieliby zmienić wiarę, bo za wyznawanie nauk Jezusa grozi w Arabii Saudyjskiej śmierć. Ale chrześcijanie to ułamek uciekinierów, zmieściliby się na europejskich plebaniach. 92 % Syryjczyków i 97% Libijczyków wyznaje Islam. Ponad 80% Libijczyków i Syryjczyków to Arabowie.

Kraje Zatoki Perskiej nie szanują demokracji, one ją tolerują. Ich prawem jest religia. Ale nie czują się w obowiązku pomagać uchodźcom z krajów muzułmańskich. Rozważając ten problem można stwierdzić, że Europejczycy, przyjmując tę falę emigracji, stali się zakładnikami błędnie rozumianej i niewłaściwie stosowanej zasady pomocniczości obowiązującej w naszej cywilizacji.

Źródło: <https://www.newsweek.pl/polska/uchodzcy-imigranci-naplyw/2grhhsd>.

Holendrzy od dawna wiedzą, że o żadnej asymilacji i integracji mniejszości muzułmańskiej nie ma mowy. Ma miejsce coś zupełnie odwrotnego: to Holandia dostosowuje się do wyznawców islamu. Jeden z basenów w Amsterdamie w określone dni wpuszcza tylko kobiety, a mięso podawane na uroczystościach w urzędach jest halal, choć tylko znikomy procent urzędników to muzułmanie – mówi pracownik urzędu zajmującego się przyznawaniem zasiłków imigrantom w jednym z dużych miast Holandii.

Imigranci w Holandii muszą podpisać dokument, w którym zobowiązują się do respektowania tamtejszych przepisów, unijnego prawa oraz życia zgodnie z europejskimi wartościami. Przecież oni podpiszą każdy dokument, byle tylko móc tu zostać. Nic z tego podpisu nie wynika, bo holenderska policja musiała uruchomić specjalną komórkę zajmującą się tylko morderstwami honorowymi na muzułmańskich kobietach, które według wewnętrznego prawa tej mniejszości złamały prawo, czyli np. odeszły od męża. Do urzędu, w którym pracuję, trafiają głównie imigranci. Dla nich holenderskie prawo jest obowiązujące tylko wtedy, kiedy dotyczy zapomóg i zasiłków. Świetnie się w nim orientują. Potrafią tak je wykorzystywać, że trzecie pokolenie Marokańczyków czy Turków pobiera zasiłki.

Źródło: <https://www.gazetaprawna.pl/wiadomosci/artykuly/917844,imigranci-muzulmanie-w-europie-wywiad-rigamonti.html>

„Można by Ci wybaczyć gdybyś pomyślał, że to kościół (muzułmanin wskazał na budowlę, która była kościołem i kontynuował), ale to jest coś innego. Przejeliśmy to w Wielkiej Brytanii i teraz to jest meczet. Chrześcijaństwo traci na znaczeniu. Ateizm nie daje poczucia spełnienia. Islam jest tutaj i tutaj pozostanie. Brytyjczykom może się to nie podobać, ale tak często bywa. Może być coś, czego nie lubisz, ale to jest dla ciebie dobre. (Przemawiał dalej i na tle kościoła, który został przerobiony na meczet powiedział) Więc budujcie dalej dla nas te kościoły, zostawiajcie je puste. Kupimy je za kilka lat i zrobimy z nich meczety. Źródło: <https://www.facebook.com/share/v/15GE1WQGov/>

Irlandia: islam drugim pod względem liczebności wyznaniem. Według najnowszych badań to muzułmanie stanowią drugą pod względem liczebności grupę wyznaniową w Irlandii. Eksperci

przewidywali, że jest to możliwe dopiero za kilka lat. Tymczasem szybki przyrost naturalny wyznawców Islamu spowodował zmiany na religijnej mapie Irlandii. W latach 1991-2012 ich liczba wyznawców Allacha wzrosła od 0,1 proc. do 1,2 proc. Prognozy statystyków mówią, że w latach 2013-2020 liczba muzułmanów zamieszkujących Zieloną Wyspę będzie wzrastać jeszcze szybciej – ze 100 tys. nawet do 149 tys. I nikt już w te prognozy nie wątpi. Obecnie blisko 60 proc. wszystkich muzułmanów zamieszkujących Irlandię mieszka w Dublinie. Tam też powstaje najwięcej meczetów i medres (szkół muzułmańskich) Do niedawna drugą religią w Irlandii było prawosławie (emigranci z byłego ZSRR). W różnego rodzaju badaniach społecznych prawosławni rywalizowali z dość licznymi Irlandczykami, którzy w rubryce „religia” wpisywali „ateista”. Ostatnie badanie dotyczące dominującego na Zielonej Wyspie katolicyzmu, nie przynoszą tak spektakularnych niespodzianek. Potwierdzają one tylko istniejący od kilkunastu lat trend – liczba katolików systematycznie spada. W roku 1991 aż 91 proc. Irlandczyków deklarowało, że są katolikami. Dzisiaj przynależność do religii rzymsko-katolickiej potwierdza 84 proc. mieszkańców Zielonej Wyspy. Gdyby nie fala emigracji z Polski – a ostatnio również z Litwy – liczba ta byłaby znacznie niższa.

Źródło: <https://pch24.pl/irlandia-islam-drugim-pod-wzglem-liczebnosci-wyznaniem>

Katechizm Kościoła Katolickiego (KKK) porusza temat tożsamości narodowej i kulturowej w kontekście godności ludzkiej, wspólnoty i obowiązku ochrony dziedzictwa. Poniżej wybrane zapisy z Katechizmu z odpowiednimi artykułami Konstytucji RP, aby podkreślić ich wspólny cel w ochronie tożsamości narodowej i kulturowej:

KKK 1915: *Obywatele powinni, na ile to możliwe, brać czynny udział w życiu publicznym. Sposoby tego uczestnictwa mogą się różnić zależnie od kraju czy kultury. Na pochwałę zasługuje postępowanie tych narodów, w których jak największa część obywateli uczestniczy w sprawach publicznych w warunkach prawdziwej wolności.*

Zestawienie z Konstytucją RP:

Art. 6 ustęp 1: „Rzeczpospolita Polska stwarza warunki upowszechniania i równego dostępu do dóbr kultury, będących źródłem tożsamości narodowej Polaków, ich przetrwania i rozwoju.”

Ochrona dziedzictwa narodowego jako obowiązek wobec wspólnoty.

KKK 2431: *Odpowiedzialność państwa. „Działalność gospodarcza, zwłaszcza w zakresie gospodarki rynkowej, nie może przebiegać w próżni instytucjonalnej, prawnej i politycznej.*

Przeciwnie, zakłada ona poczucie bezpieczeństwa w zakresie gwarancji indywidualnej wolności i własności, a ponadto stabilność pieniądza oraz istnienie sprawnych służb publicznych. Naczelnym zadaniem państwa jest więc zagwarantowanie tego bezpieczeństwa, tak by człowiek, który pracuje i wytwarza, mógł korzystać z owoców tej pracy, a więc znajdował bodziec do wykonywania jej skutecznie i uczciwie... Kolejną funkcją państwa jest czuwanie nad realizowaniem praw ludzkich w dziedzinie gospodarczej i kierowanie nim; tu jednak główna odpowiedzialność spoczywa nie na państwie, ale na poszczególnych ludziach oraz na różnych grupach i zrzeszeniach, z których składa się społeczeństwo”²¹.

Zestawienie z Konstytucją RP:

Art. 5: „Rzeczpospolita Polska strzeże dziedzictwa narodowego...”

Konstytucyjne zobowiązanie do ochrony kultury narodowej jako dobra wspólnego.

KKK 2500: *Spełnianie dobra łączy się z przyjemnością duchową i pięknem moralnym.*

Podobnie prawda łączy się z radością i blaskiem piękna duchowego. Prawda jest piękna sama z siebie. Prawda słowa, czyli racjonalne wyrażanie poznania rzeczywistości stworzonej i nie stworzonej, jest konieczna w życiu człowieka obdarzonego rozumem. Prawda może jednak znaleźć inne, uzupełniające formy ekspresji ludzkiej, zwłaszcza gdy chodzi o wywołanie tego, co w niej niewyraźne, jak głębia ludzkiego serca, uniesienia duszy, tajemnica Boga. Bóg, zanim objawił się człowiekowi w słowach prawdy, objawia mu się w uniwersalnym języku stworzenia, dziele swojego Słowa, swojej Mądrości, w porządku i harmonii kosmosu. Odkrywają je zarówno dziecko, jak i uczone: „z wielkości i piękna stworzeń poznaje się przez podobieństwo ich Stwórcę” (Mdr 13, 5), „stworzył je bowiem Twórca piękności” (Mdr 13, 3). Mądrość jest bowiem tchnieniem mocy Bożej i przeczystym wypływem chwały Wszechmocnego, dlatego nic skażonego do niej nie przylgnie. Jest odblaskiem wieczystej światłości, zwierciadłem bez skazy działania Boga, obrazem Jego dobroci (Mdr 7, 25-26). Bo ona piękniejsza niż słońce i wszelki gwiazdozbiór. Porównana ze światłością – uzyska pierwszeństwo, po tam- tej bowiem nastaje noc, a Mądrości zło nie przemożne (Mdr 7, 29-30). Stałem się miłośnikiem jej piękna (Mdr 8, 2).

„Prawda jest piękna i wyraża się w formie dzieł autentycznie ludzkich, które wyrażają tożsamość i kulturę danej wspólnoty.”??cytat skąd?

Zestawienie z ustawami:

21 Jan Paweł II, encyklika *Centesimus annus*, 48.

Ustawa o działalności kulturalnej z 1991 r.: Zobowiązanie do wspierania działalności promującej kulturę narodową przez samorzady.

KKK 2239 Obywatele mają obowiązek przyczyniać się wraz z władzami cywilnymi do dobra społeczeństwa w duchu prawdy, sprawiedliwości, solidarności i wolności. Miłość ojczyzny i służba dla niej wynikają z obowiązku wdzięczności i porządku miłości. Podporządkowanie prawowitej władzy i służba na rzecz dobra wspólnego wymagają od obywateli wypełniania ich zadań w życiu wspólnoty politycznej.

Zestawienie z funkcjonowaniem samorządów:

Promowanie edukacji i lokalnych wydarzeń kulturalnych przez samorzady, co odpowiada katolickiemu obowiązkowi wspierania tożsamości wspólnotowej.

Podobieństwa i wnioski:

Podobieństwo celów: Zarówno Katechizm Kościoła Katolickiego, jak i przepisy Konstytucji RP oraz ustaw, podkreślają konieczność ochrony dziedzictwa narodowego i kultury, wskazując na ich znaczenie dla tożsamości narodowej.

Duch wspólnoty: Katechizm akcentuje moralny obowiązek jednostki wobec wspólnoty, co jest odzwierciedlone w przepisach dotyczących edukacji, ochrony zabytków i działalności kulturalnej.

Przekaz między pokoleniami: Zarówno w Katechizmie, jak i Konstytucji, widoczny jest nacisk na przekazywanie wartości narodowych i kulturowych przyszłym pokoleniom.

Powyższe zestawienie pokazuje, jak wartości chrześcijańskie mogą harmonijnie współistnieć z przepisami państwowymi w działaniach na rzecz ochrony tożsamości narodowej.

3.5. Destabilizacja polityczna i przejęcie wpływów

Niekontrolowana, masowa imigracja osób z odmiennych kręgów kulturowych może prowadzić do skomplikowanych skutków, które destabilizują region, a w konsekwencji nawet całe państwo docelowe. Proces ten obejmuje różne poziomy życia i jednym z nich jest wpływ na politykę. Znaczna liczba nowych obywateli może wpływać na wyniki wyborów zmieniając układ sił politycznych. Dzieje się tak w wielu miastach Państw Europy, na przykład w Francji, Wielkiej Brytanii czy Skandynawii, gdzie wyznawcy islamu przejmują władzę zarówno na szczeblu krajowym, jak i samorządowym oraz w strategicznych instytucjach gospodarki. W dłuższej perspektywie masowa imigracja w pewnym stopniu doprowadzi do przejęcia kontroli nad kluczowymi instytucjami państwowymi lub wpływami na decyzje polityczne przez grupy imigrantów i ich potomków. Do tego wszystkiego obcy

cywilizacyjnie najeźdźcy przejmują wysokie stanowiska w dużych firmach, gdzie coraz częściej stają się dyrektorami kierownikami, a to sprzyja jeszcze bardziej zwiększaniu ich wpływów! W Wielkiej Brytanii coraz częściej stanowiska rządowe i samorządowe są obejmowane przez potomków imigrantów, najczęściej wyznawców islamu. Stanowi to bardzo duże zagrożenie dla katolików. Takie zmiany mogą prowadzić do modyfikacji polityki i legislacji, co w dłuższym czasie może wpływać na fundamentalne wartości i cechy narodowe kraju.

Omawiana, masowa imigracja osób z odmiennych kręgów kulturowych niesie za sobą poważne wyzwania i potencjalne zagrożenia. Ważne jest, aby w naszej Ojczyźnie były podejmowane świadome i odpowiedzialne działania, które zmniejszą ryzyko destabilizacji oraz przejęcia wpływów. Z oficjalnych doniesień prasowych wynika, że trzeci już(!) meczet (obok tego na Ochocie i na Wilanowie) w Warszawie ma zbudować Muzułmańska Fundacja na rzecz Edukacji i Integracji założona „w odpowiedzi na narastające potrzeby społeczności muzułmańskiej w Polsce w zakresie edukacji i integracji dzieci i młodzieży z zachowaniem tożsamości muzułmańskiej”. Fundacja ogłosiła zbiórkę pieniędzy na budowę meczetu, który ma stanąć na warszawskiej Ochocie. Planowane jest wybudowanie wielkiego kompleksu, ponieważ poza meczetem mają się tam mieścić również sale spotkań, szkoła, przedszkole, Urząd do spraw Koranu itp. Według planów ma to być największy meczet, jaki stanie w kraju niemułmańskim.

Duże kontrowersje wzbudza to, że agituje za tą budową imam (kaznodzieja muzułmański) Amjad Qourshah słynący z popierania Al-Ka'idy i nawoływania do wprowadzenia prawa szariatu. „W 2016 roku został zatrzymany przez jordańskie siły antyterrorystyczne z powodu krytyki przyłączenia się tego państwa do walki przeciwko Państwu Islamskiemu. „Ciepło wypowiadał się również o członkach terrorystycznej organizacji Frontu Obrony Ludności Lewantu, stanowiącej odłam Al-Ka'idy, nazywając ich *braćmi*. Kaznodzieja wzywał także do odwołania wszystkich festiwali, na których wspólnie bawili się mężczyźni i kobiety”, opisuje sylwetkę Qourshaha portal narodowcy.net.” (<https://pch24.pl/powstaje-kolejny-meczet-w-warszawie-budowe-wspiera-radykalny-imam/>)”

Centralne Biuro Śledcze Policji stworzyło niejawną raport i przekazało go do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wskazując, że imam jest powiązany z Państwem Islamskim. „Pomysł budowy meczetu może w przyszłości zagrażać bezpieczeństwu Polski. CBŚP prognozuje, że w tym meczecie będą werbowani chętni do prowadzenia zamachów terrorystycznych w krajach Zachodu.” Analiza wypowiedzi imama Amjada Qourshaha i jego związków z Al-Kaidą w oparciu o amerykański wywiad pozwala przypuszczać, że do meczetu będą przyjeżdżać muzułmanie z zagranicy, by zgubić służby śle-

dzące potencjalnych zamachowców w ich kraju. „CBŚP alarmuje, że budowa największego meczetu w Warszawie jest groźna dla naszego bezpieczeństwa. Trudno odmówić im logicznego rozumowania, bo przecież piloci, którzy uderzyli 11 września 2001 roku w World Trade Centre zostali zwerbowani w meczecie w Hamburgu przez tradycyjnych, agresywnych imamów. (<https://www.youtube.com/watch?v=RgOpXxDajz0&t=39s>).

W poniższym przykładzie podajemy kilka faktów, które powinny unaocznić, co niesie ze sobą masowa imigracja wyznawców islamu, to jest realne zagrożenie destabilizacją w naszym kraju.

Burmistrz Londynu – muzułmanin.

Burmistrz Birmingham – muzułmanin.

Burmistrz Leeds – muzułmanin.

Burmistrz Blackburn – muzułmanin.

Burmistrz Sheffield – muzułmanin.

Burmistrz Oksfordu – muzułmanin.

Burmistrz Luton – muzułmanin.

Burmistrz Oldham – muzułmanin.

Burmistrz Rockdale – muzułmanin

Wszystko to udało się osiągnąć zaledwie 4 milionom muzułmanów z 66 milionów ludzi w Anglii:

Obecnie w Anglii znajduje się ponad 3000 muzułmańskich meczetów.

Istnieje ponad 130 muzułmańskich sądów szariatu.

Istnieje ponad 50 muzułmańskich rad szariatu.

78 procent muzułmanek nie pracuje, wsparcie państwa + bezpłatne mieszkania.

63 procent muzułmanów nie pracuje, wsparcie państwa + bezpłatne mieszkania.

Rodziny muzułmańskie posiadające średnio od 6 do 8 dzieci, wspierane przez państwo, bardzo często otrzymują bezpłatne zakwaterowanie. Obecnie prawie każda szkoła w Wielkiej Brytanii ma obowiązek prowadzić lekcje o islamie!

Premier Szwecji przyznała, że integracja migrantów nie powiodła się:

Premier Szwecji Magdalena Andersson krytycznie oceniła efekty szwedzkiej polityki imigracyjnej.

Szwecja nie zdołała zintegrować ogromnej liczby imigrantów, których przyjęła w ciągu ostatnich dwóch dekad – przyznała w czwartek premier Szwecji Magdalena Andersson. Według niej

srowadzanie migrantów skończyło się powstaniem w kraju dwóch równoległych społeczeństw i wzrostem przestępczości zorganizowanej. „Pozwolono na segregację tak daleko, że mamy w Szwecji równoległe społeczeństwa. Żyjemy w tym samym kraju, ale w zupełnie innych rzeczywistościach” – powiedziała Andersson na konferencji prasowej, na której zapowiedziała rozpoczęcie szeregu inicjatyw na rzecz zwalczania przestępczości zorganizowanej. Andersson zrzuciła winę na przestępców i twierdziła, że zarówno islamizm, jak i prawicowy ekstremizm mogły się w Szwecji rozwijać. „Integracja była zbyt słaba w czasie, kiedy mieliśmy dużą imigrację. Społeczeństwo było zbyt słabe, zasoby policji i opieki społecznej były zbyt słabe” – przyznawała premier Szwecji. Andersson powiedziała, że chce wprowadzić lokalne rady ds. przestępczości młodzieżowej, w których mogłyby współpracować służby socjalne i policja. Zaproponowała też narzędzia, dzięki którym młodzież pozostanie w szkołach bez zgody rodziców, zamiast trafić na ulicę. Uznanie faktu fiaska integracji migrantów przez szwedzką premier nastąpiło po brutalnych zamieszkach z początku tego miesiąca, w których ponad 100 policjantów zostało rannych. Przemoc wybuchła po tym, jak szwedzko-duński polityk spalił Koran na wiecu w Joenköpingu i deklarował zamiar spalania kolejnych jego egzemplarzy w Linköpingu, Norrköpingu, Sztokholmie oraz w Landskronie. Liczba osób w Szwecji urodzonych poza jej granicami podwoiła się w ciągu ostatnich dwóch dekad do 2 milionów, czyli jednej piątej populacji. Po dekadach liberalnej polityki migracyjnej Szwecja obecnie prowadzi jedną z najbardziej restrykcyjnych polityk migracyjnych w UE.

Źródło: <https://kresy.pl/wydarzenia/regiony/europa-polnocna/premier-szwecji-przyznala-ze-integracja-migrantow-nie-powiodla-sie/>

Cywilizacja arabska - muzułmańska po cichu najechała Zachodni świat i nadal to robi... Oni już wyciągają jej ostre i niszczycielskie pazury. Francja ma 5 milionów imigrantów, Anglia 4 miliony, Niemcy 3 miliony i Hiszpania około 2 milionów, a na Zachodzie wciąż rośnie liczba nowych meczetów, a w tym samym czasie zamykane są i burzone kościoły Chrześcijan.

Meczety i organizacje muzułmańskie, które funkcjonują w sposób zarówno oficjalny jaki i skryty przed opinią publiczną tj. tajemniczy, często sprawiają wrażenie spokojnych, a nawet niepozornych, zarówno w początkowych etapach swojej działalności, jak i po latach jej trwania. Jednakże ich subtelna ekspansja, powiązana z systematycznym wzrostem liczebnym, prowadzi do sytuacji, w której zaczynają one wykorzystywać różnorodne metody i strategie, mające na celu narzucenie własnych reguł i porządków. Wraz z rozwojem swoich struktur, często przyjmują postawy agresywne, wypierając tych, których uznają za „niewiernych” – osoby o odmiennych poglądach lub

stojące w opozycji do ich praw, które są niezgodne z wartościami Cywilizacji Łacińskiej.

Obecnie w Polsce można zaobserwować obecność małych grup, które wydają się działać w sposób nieśmiały, a nawet nieco załękniiony, co wynika z ich relatywnej nowości na tym obszarze naszego kraju. Jednak historia krajów takich jak Wielka Brytania, Niemcy czy Francja i Holandia uczy, że przyzwolenie na stopniowe, niezauważalne wzmacnianie ich wpływów prowadzi do sytuacji, w której poczują się oni jak u siebie, a wówczas zaczną wyraźnie ujawniać swoje cele oraz zamierzenia.

Nasza tożsamość narodowa, zbudowana na wiekach tradycji, kultury i wspólnotowych wartości, wymaga od nas roztropności, czujności i stanowczości. Jako Polacy nie możemy pozwolić na to, aby pod pozorem wolności czy fałszywie przedstawianej tolerancji, ugrupowania o obcych nam ideologiach i sprzecznych z naszymi wartościami, które nie respektują naszego dziedzictwa, przejmowały kontrolę nad przestrzenią publiczną. To jest nasz moralny obowiązek – strzec i chronić naszą tożsamość!. W obliczu narastających zagrożeń, odpowiedzialność za przyszłość kraju spoczywa na każdym z nas Polaków!. Wymaga to nie tylko odwagi, ale i mądrości, by rozpoznawać subtelne niebezpieczeństwa, zanim staną się one zagrożeniem realnym, które doprowadzi do destabilizacji i prób rozbicia naszego narodu!

Obowiązki i prawa rządu oraz samorządów w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa społecznego, przeciwdziałania destabilizacji wewnętrznej oraz ochrony tożsamości narodowej, na podstawie Konstytucji RP, prawa karnego i nauki Kościoła Katolickiego.

Zapisy w Konstytucji RP:

Art. 5: Rzeczpospolita Polska strzeże niepodległości i nienaruszalności swojego terytorium, zapewnia wolności i prawa człowieka i obywatela oraz bezpieczeństwo obywateli... Państwo ma obowiązek chronić integralność narodową i bezpieczeństwo obywateli przed zagrożeniami wewnętrznymi i zewnętrznymi.

Art. 26 ust. 1: Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej służą ochronie niepodległości państwa i niepodzielności jego terytorium oraz zapewnieniu bezpieczeństwa i nienaruszalności jego granic. Wskazuje na konieczność obrony przed destabilizacją wywołaną przez obce wpływy.

Art. 82: Obowiązkiem obywatela polskiego jest wierność Rzeczypospolitej Polskiej oraz troska o dobro wspólne. Ten zapis zobowiązuje zarówno obywateli, jak i władze do działań na rzecz ochrony narodowego dziedzictwa i bezpieczeństwa.

Prawo karne:

Kodeks karny, Art. 127 ust. 1: *Kto, mając na celu pozbawienie niepodległości, oderwanie części terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zmianę przemocą konstytucyjnego ustroju, dopuszcza się zamachu na niepodległość lub integralność państwa, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 10.* Prawo karne przewiduje surowe kary za działania zmierzające do destabilizacji państwa.

Katechizm Kościoła Katolickiego (KKK):

KKK 1915 *Obywatele powinni, na ile to możliwe, brać czynny udział w życiu publicznym. Sposoby tego uczestnictwa mogą się różnić zależnie od kraju czy kultury. „Na pochwałę zasługuje postępowanie tych narodów, w których jak największa część obywateli uczestniczy w sprawach publicznych w warunkach prawdziwej wolności.*

Każdy człowiek powinien uczestniczyć w życiu wspólnoty w sposób odpowiedzialny, mając na względzie dobro wspólne. Władze mają moralny obowiązek chronić wspólnotę przed zagrożeniami, w tym przed obcymi wpływami mogącymi zniszczyć jej spójność.

KKK 2239 *Obywatele mają obowiązek służyć ojczyźnie, wspierając władze w przeciwdziałaniu zagrożeniom społecznym i narodowym.*

Wynika z tego, że ochrona przed destabilizacją i zagrożeniami kulturowymi jest obowiązkiem wspólnym rządu i obywateli. Nauka katolicka potępia nierozważne decyzje, które mogą skutkować osłabieniem integralności narodowej.

Nauczanie Kościoła na temat ochrony narodu:

Jan Paweł II w „Centesimus Annus” (1991):

Nie można budować pokoju, jeśli narody tracą swoją tożsamość kulturową i narodową. Papież podkreślał konieczność ochrony narodów przed niszczącymi wpływami zewnętrznymi.

Św. Tomasz z Akwinu („Summa Theologiae”):

Rozważał obowiązek władzy do ochrony dobra wspólnego, co obejmuje bezpieczeństwo społeczne i przeciwdziałanie wpływom zagrażającym integralności narodu.

Zarówno Katechizm Kościoła Katolickiego, Konstytucja RP, jak i prawo karne kładą nacisk na konieczność ochrony tożsamości narodowej i bezpieczeństwa społecznego. Rządy i samorządy są zobowiązane do działań mających na celu przeciwdziałanie destabilizacji oraz ochronę narodowego dziedzictwa przed wpływami obcymi. Nauka katolicka potwierdza moralny obowiązek zachowania mądrości i roztropności w podejmowaniu decyzji mających wpływ na przyszłość narodu.

Obowiązki i prawa rządu oraz samorządów w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa społecznego oraz przeciwdziałania destabilizacji wewnętrznej.

Obowiązki rządu i samorządów.

Ochrona bezpieczeństwa publicznego.

Rząd:

Odpowiada za opracowanie i wdrażanie kompleksowej polityki bezpieczeństwa narodowego (Ustawa o zarządzaniu kryzysowym z dnia 26 kwietnia 2007 r.). Polityka ta obejmuje przeciwdziałanie zagrożeniom zarówno wewnętrznym, jak i zewnętrznym, w tym wpływowi obcych cywilizacji oraz grup społecznych o odmiennej kulturze (Ustawa o ochronie granicy państwowej z dnia 12 października 1990 r.). Rząd koordynuje działania służb bezpieczeństwa, takich jak policja, wojsko oraz służby specjalne, w celu ochrony przed potencjalnymi zagrożeniami (Ustawa o Policji z dnia 6 kwietnia 1990 r.; Ustawa o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu z dnia 24 maja 2002 r.).

Samorzady:

Zajmują się lokalnym bezpieczeństwem, wdrażając i koordynując działania prewencyjne oraz interwencyjne na poziomie lokalnym (Ustawa o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 r.). Współpracują z organami ścigania, służbami ratunkowymi oraz innymi instytucjami w celu utrzymania porządku i bezpieczeństwa w społecznościach lokalnych (Ustawa o ochronie przeciwpożarowej z dnia 24 sierpnia 1991 r.).

Edukacja i integracja społeczna

Rząd:

Ma obowiązek promowania wartości obywatelskich oraz edukacji w zakresie tożsamości narodowej, co ma na celu wzmocnienie spójności społecznej (Ustawa o systemie oświaty z dnia 7 września 1991 r.; Ustawa Prawo oświatowe z dnia 14 grudnia 2016 r.).

Samorzady:

Realizują lokalne programy integracyjne i edukacyjne, mające na celu zwiększenie zrozumienia i współpracy między mieszkańcami o różnych pochodzeniach kulturowych oraz grupach społecznych (Ustawa o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 r.). Działania te są dostosowane do właściwie pojętych potrzeb lokalnych społeczności.

Wsparcie dla osób zagrożonych wykluczeniem

Rząd:

Zapewnia wsparcie finansowe i społeczne dla osób oraz społeczności dotkniętych problemami finansowymi i wykluczeniem społecznym (Ustawa o pomocy społecznej z dnia 12 marca 2004 r.). Rząd tworzy polityki przeciwdziałania marginalizacji i wykluczeniu społecznemu, oferując wsparcie w zakresie integracji oraz dostępu do podstawowych usług, oraz aktywacji zawodowej (Ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z dnia 20 kwietnia 2004 r.).

Samorządy:

Organizują lokalne wsparcie i pomoc dla osób w trudnej sytuacji życiowej (Ustawa o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 r.). Celem tych działań jest zapobieganie konfliktom oraz łagodzenie napięć społecznych na poziomie lokalnym.

Prawo do ustanawiania regulacji i polityki imigracyjnej.

Rząd:

Ma prawo tworzyć i wdrażać regulacje oraz polityki dotyczące bezpieczeństwa narodowego, polityki migracyjnej i integracyjnej, które mają na celu zapobieganie destabilizacji kraju (Konstytucja RP, art. 146; Ustawa o zarządzaniu kryzysowym z dnia 26 kwietnia 2007 r.). Rząd podejmuje decyzje strategiczne w celu ochrony interesów narodowych, zapobiegając przejmowaniu wpływów.

Samorządy:

Mogą przyjmować lokalne przepisy i uchwały, które są zgodne z ogólnokrajowymi regulacjami, ale dostosowane do specyficznych potrzeb i warunków lokalnych (Ustawa o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 r.). Samorządy mają prawo tworzyć lokalne regulacje, które odpowiadają na unikalne wyzwania i potrzeby ich społeczności.

Obowiązek monitorowania i oceny zagrożeń

Rząd:

Odpowiada za monitorowanie i ocenę zagrożeń związanych z obcymi wpływami oraz działalnością grup społecznych, a także za przeprowadzanie analiz ryzyka (Ustawa o zarządzaniu

kryzysowym z dnia 26 kwietnia 2007 r.). Rząd powinien podejmować decyzje o działaniach mających na celu neutralizację zidentyfikowanych zagrożeń.

Samorządy:

Mogą (a nawet powinny) przeprowadzać lokalne analizy zagrożeń oraz podejmować działania mające na celu zapobieganie konfliktom i wspieranie harmonijnego współżycia społecznego (Ustawa o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 r.). Samorządy monitorują lokalne problemy i dostosowują działania prewencyjne do specyfiki swoich społeczności.

Prawo do ochrony prywatności i praw człowieka

Rząd:

Musi zapewnić, że działania mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa nie naruszają praw obywatelskich oraz prywatności uczciwych jednostek (Konstytucja RP, art. 47 i 51; Ustawa o ochronie danych osobowych z dnia 10 maja 2018 r.). Rząd jest zobowiązany do przestrzegania standardów ochrony praw człowieka w swoich działaniach.

Samorządy:

Powinny przestrzegać zasad ochrony prywatności oraz praw człowieka w ramach lokalnych działań i programów (Ustawa o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 r.; Ustawa o ochronie danych osobowych z dnia 10 maja 2018 r.). Samorządy są odpowiedzialne za zapewnienie, że lokalne inicjatywy są zgodne z fundamentalnymi prawami i wolnościami obywatelskimi.

Tak przedstawione informacje wyjaśniają kluczowe aspekty roli rządu i samorządów w zapewnieniu bezpieczeństwa społecznego oraz przeciwdziałaniu destabilizacji wewnętrznej związanej z wpływem obcych cywilizacji i grup społecznych.

3.6. Obciążenia systemu finansowego.

Niekontrolowany wzrost populacji wynikający z napływu imigrantów niesie ze sobą poważne ryzyko obciążenia systemów socjalnych i usług publicznych w Polsce. Systemy takie jak zasiłki socjalne, opieka zdrowotna, edukacja i mieszkalnictwo nie są przygotowane na gwałtowny wzrost

liczby osób korzystających z tych świadczeń. Nakładanie na nie dodatkowych obciążeń może się odbywać jedynie kosztem podatnika i/lub zaciągania nowych długów. Władze, w tym samorządowe, muszą być odpowiednio przygotowane do tworzenia i wdrażania strategii oraz polityk, które umożliwią wywiązywanie się z obowiązków względem obywateli Polski. Konieczne jest zarządzanie sytuacją w sposób roztropny, aby przeciwdziałać nadmiernej imigracji i minimalizować zagrożenia z nią związane. Priorytetem powinno być zapewnienie ochrony interesów i dobrostanu Polaków.

Polski system finansowy już ma trudności z wywiązywaniem się z obowiązków wobec własnych obywateli oraz kilku milionów imigrantów z Ukrainy, którzy przybyli w ostatnich latach. Prognozowana skala masowej, nielegalnej imigracji nieprzyjaznych nam uchodźców dodatkowo nadmiernie obciąży system, co może prowadzić do bardzo poważnych problemów finansowych całego kraju.

Należy zwrócić uwagę na próby wprowadzania w błąd opinii publicznej w kwestii finansowania imigrantów ze środków Unii Europejskiej. Argumenty, że środki te pochodzą z Unii są nieprecyzyjne i mogą wprowadzać w błąd, ponieważ w rzeczywistości fundusze te są przecież finansowane z wkładów państw członkowskich. Polska, jako członek Unii Europejskiej wpłaca znaczące składki finansowe do jej budżetu. Są one następnie rozdzielane, między innymi na pulę dotacji na relokację nielegalnych imigrantów. W efekcie powstaje podstępne obciążenie finansowe, które w pewnym stopniu spoczywa na obywatelach Polski.

Dodatkowym obciążeniem dla Polski jest europejski pakt imigracyjny, z którego jasno wynika, że trzeba imigrantom zapewnić godziwe życie, na takim poziomie, aby nie uciekali z Polski do bogatszych krajów, gdzie świadczenia socjalne są o wiele wyższe. Niemcy w ubiegłym roku wydali na imigrantów 48,2 mld euro, to prawie tyle samo, ile wynosi budżet Bundeswehry 50 mld euro. Emigrant dostaje miesięcznie 563 euro dla osoby samotnej, dla par – 502 euro. Dochodzi do tego koszt żywienia, mieszkanie, opieka medyczna na dobrym poziomie. Dla porównania taki zasiłek w Polsce będzie wynosił średnio około 2000 zł, dziś mniej więcej kwotę oszacowano na 1989 zł. To więcej niż zasiłek dla bezrobotnego (1660 zł) pobierany przez sześć miesięcy, to także więcej niż najniższa emerytura. Według wyliczeń na rodzinę 2+2 wychodzi ok. 10 tys. zł miesięcznie. Trzeba będzie również zapewnić godziwe warunki mieszkaniowe, opiekę medyczną na dobrym poziomie, której Polacy sami nie mają. Dlaczego mają mieć lepiej w naszej Ojczyźnie imigranci, którzy w dużej mierze nie zamierzają pracować, a jedynie wygodnie żyć na rachunek państwa, czyli każdego podatnika!

Dzisiaj wielu Polaków boryka się z trudnościami finansowymi, które są efektem różnych sytuacji

geopolitycznych. Problemy te mają swoje korzenie w przeszłości, w której wojny i zmiany polityczne miały długofalowy wpływ na gospodarkę i społeczeństwo. Dziś, w obliczu przynależności do Unii Europejskiej, kraj zмага się z nowymi wyzwaniami, które dodatkowo wpływają na sytuację materialną obywateli. Znaczny odsetek Polaków żyje w bardzo trudnej sytuacji materialnej a w tym na kredytach bankowych, co prowadzi do ciągłych trudności finansowych i braku stabilności materialnej. Kredyty, które miały być rozwiązaniem, często stają się dodatkowym obciążeniem, pogłębiającym problemy finansowe i utrudniającym poprawę sytuacji życiowej. W całym systemie życia społecznego istnieje wiele obszarów wymagających wsparcia i inwestycji, a obciążenie związane z imigracją dodatkowo utrudnia ich rozwój. W chwili obecnej przekazywanie nieruchomości pod zakwaterowanie imigrantów oraz oferowanie im pracy odbywa się kosztem naszych rodaków. Aby skutecznie zarządzać wyzwaniami wynikającymi z napływu imigrantów niezbędne jest wprowadzenie odpowiednich strategii i polityki, które pozwolą w pierwszej kolejności na ochronę interesów obywateli Polski oraz legalnych imigrantów, chociażby rodzin z Ukrainy, które uciekły przed wojną. Ważne jest także uświadomienie społeczeństwa o rzeczywistych kosztach finansowania imigracji i uniknięcie dezinformacji w tym zakresie. Tylko poprzez odpowiedzialne i przemyślane działania, które na pierwszym miejscu zawsze będą uwzględniać dobro Polaków, można zapewnić stabilność systemów socjalnych i usług publicznych w Polsce.

W Polsce istnieje szereg przepisów prawnych, które regulują obowiązki rządu i samorządów dotyczące zapewnienia płynności finansowej oraz zapobiegania nadmiernemu obciążaniu systemu finansów publicznych i podatników niesprawiedliwymi wydatkami. Oto niektóre z najważniejszych regulacji i zasad:

Odpowiedzialność za finanse państwa.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej:

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej jest najwyższym aktem prawnym, który reguluje zasady funkcjonowania państwa, w tym zasady dotyczące finansów publicznych:

- Art. 216 ust. 5: Wydatki publiczne mogą być ponoszone tylko na podstawie ustawy i w granicach przez nią określonych.
- Art. 220 ust. 1: Zakazuje się zaciągania pożyczek lub udzielania gwarancji finansowych i kredytowych przez państwo oraz samorząd terytorialny, jeśli miałyby to prowadzić do przekroczenia progu zadłużenia, który określa ustawa.

Nauczanie Kościoła Katolickiego:

Kościół Katolicki stanowi duży nacisk na moralną odpowiedzialność władzy publicznej, w tym w zarządzaniu finansami.

W Katechizmie Kościoła Katolickiego (KKK) podkreśla, że dobro wspólne jest nadrzędnym celem działań władzy publicznej. Obejmuje zarządzanie finansami, które nie tylko zapewnia funkcjonowanie państwa, ale również chroni zasoby tak, by nie dochodziło do nadmiernych dysproporcji. Wszyscy zarządcy daną społecznością są obowiązani troszczyć się z należytą starannością o dobro wspólne. Ta zasada dotyczy każdej władzy samorządowej oraz jednostki kościelnej, jak i organizacje pożytku publicznego które to powinny podejmować swoje decyzje finansowe w duchu odpowiedzialności i troski o właściwie rozumiane wspólne dobro.

Ustawa o finansach publicznych

Ustawa o finansach publicznych z 27 sierpnia 2009 r. (z późniejszymi zmianami) szczegółowo reguluje zasady gospodarowania środkami publicznymi:

- Art. 86: Organy państwowe i jednostki samorządu terytorialnego są zobowiązane do prowadzenia gospodarki finansowej zgodnie z zasadami legalności, celowości, rzetelności i oszczędności.
- Art. 91-92: Określa zasady planowania budżetowego oraz obowiązek tworzenia wieloletnich prognoz finansowych.
- Art. 242: Wprowadza zasadę równowagi budżetowej, która zakazuje uchwalania budżetów z deficytem, chyba że ustawa stanowi inaczej.
- Art. 217: Ustalanie wydatków publicznych oraz udzielanie dotacji i subwencji może nastąpić wyłącznie na podstawie ustawy.

Ustawa o dochodach jednostek samorządu terytorialnego

Ustawa z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego reguluje źródła dochodów gmin, powiatów i województw oraz zasady ich dystrybucji, co ma na celu zapewnienie stabilności finansowej samorządów:

- Art. 7: Określa źródła dochodów własnych jednostek samorządu terytorialnego, co obejmuje m.in. podatki i opłaty lokalne.
- Art. 29: Wprowadza mechanizmy wyrównawcze mające na celu wspieranie finansowe jednostek samorządu terytorialnego o mniejszych dochodach.

Ustawa o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych

Ustawa z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ustanawia zasady odpowiedzialności za naruszenia przepisów dotyczących finansów publicznych:

- Art. 4: Naruszenie dyscypliny finansów publicznych obejmuje działania takie jak: nieprawidłowe gospodarowanie środkami publicznymi, naruszenie zasad planowania budżetowego, zaciąganie zobowiązań bez pokrycia itp.
- Art. 18-20: Przewiduje kary za naruszenia, w tym odpowiedzialność dyscyplinarną, finansową oraz kary administracyjne.

Obowiązki i Prawo Rządu.

Planowanie i Realizacja Budżetu Państwa

- Ustawa o finansach publicznych: Rząd jest odpowiedzialny za opracowanie i przedstawienie projektu budżetu państwa, który musi być zatwierdzony przez Sejm. Budżet określa, jakie środki zostaną przeznaczone na różne cele, w tym na wsparcie obywateli.
- Art. 15: Budżet państwa powinien zapewniać środki na realizację podstawowych usług publicznych i inwestycji, które wpływają na poprawę jakości życia obywateli.

Polityka Socjalna i Wsparcie Finansowe

- Ustawa o pomocy społecznej: Rząd, poprzez Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej, zapewnia środki na realizację programów wsparcia dla osób w trudnej sytuacji życiowej.
- Programy socjalne: w ramach budżetu państwa finansowane są różne programy takie jak 800+ czy świadczenia rodzinne, które mają na celu wsparcie rodzin i osób potrzebujących.

Inwestycje i Rozwój

- Ustawa o zasadach prowadzenia polityki rozwoju: Rząd odpowiada za tworzenie i realizację polityki rozwoju, która obejmuje inwestycje w infrastrukturę, edukację, zdrowie i inne dziedziny mające wpływ na życie obywateli.

Obowiązki i Prawo Samorządów

Planowanie i Realizacja Budżetów Samorządowych

- Ustawa o finansach publicznych: Samorzady terytorialne mają prawo do tworzenia własnych budżetów, które muszą być zgodne z ogólnymi zasadami finansów publicznych.
- Art. 60-62: Samorzady odpowiadają za lokalne wydatki i inwestycje, takie jak budowa dróg, szkół, czy modernizacja infrastruktury, które mają bezpośredni wpływ na życie obywateli.

Wsparcie Socjalne i Usługi Publiczne

- Ustawa o pomocy społecznej: Samorządy są odpowiedzialne za realizację usług opiekuńczych i pomocy społecznej na poziomie lokalnym. Gminy mają obowiązek zapewnić dostęp do ośrodków pomocy społecznej i innych usług wspierających mieszkańców.
- Art. 9-10: Obejmuje świadczenia takie jak zasiłki, pomoc w formie usług opiekuńczych oraz inne formy wsparcia finansowego i rzeczowego.

Fundusze Unijne i Programy Współfinansowane

- Ustawa o zasadach rozliczania funduszy unijnych: Samorządy mogą pozyskiwać środki z funduszy unijnych, które są przeznaczone na różne projekty rozwojowe i infrastrukturalne. Obejmuje to również projekty mające na celu poprawę jakości życia mieszkańców.

Edukacja i Zdrowie

- Ustawa o systemie oświaty: Samorządy są odpowiedzialne za organizację systemu edukacji na poziomie lokalnym, co obejmuje finansowanie szkół i placówek oświatowych.
- Ustawa o zdrowiu publicznym: Obejmuje odpowiedzialność samorządów za zapewnienie dostępu do podstawowej opieki zdrowotnej oraz finansowanie lokalnych placówek medycznych.

W świetle zasad współpracy rządu i władz samorządowych:

Przejrzystość i aspekty prawne dotyczące decyzji: decyzje dotyczące finansów publicznych, które mają zastosowanie zgodnie z prawem, a które mogą być wydane i kontrolowane.

Zakaz zaciągania powyżej określonego limitu jest wyrazem troski o dobro wspólne i zapobiega obciążaniu następnych pokoleń spłatą lekkomyślnych długów i odsetek.

Obowiązki te znajdują się, jak i moralnie w działaniach władz wewnętrznych. Władza, która nie działa zgodnie z tymi zasadami, naraża się na ukryte zaufanie i jest poddawana pod przekazywaniu informacji o prawach etyki.

Mechanizmy kontrolne

- Najwyższa Izba Kontroli (NIK): NIK kontroluje działalność organów administracji rządowej i samorządowej w zakresie gospodarowania środkami publicznymi.
- Regionalne Izby Obrachunkowe (RIO): RIO nadzorują gospodarkę finansową jednostek samorządu terytorialnego i badają legalność oraz rzetelność ich działań.

Powyżej przedstawione przepisy mają na celu zapewnienie stabilności finansowej państwa

i samorządów, chroniąc jednocześnie podatników przed nadmiernym obciążeniem oraz niesprawiedliwymi wydatkami. Główne zasady to legalność, celowość, oszczędność i odpowiedzialność, które są monitorowane i egzekwowane przez odpowiednie organy kontrolne.

3.7. Zdrowie publiczne

Integracja dużej liczby osób o odmiennych tradycjach, zwyczajach i wartościach doprowadzi do napięć społecznych. Do jak drastycznych scen może dochodzić pokazuje szokujący film, który pojawił się w polskim internecie. Widać na nim obcokrajowca, nagiego mężczyznę, który wchodzi do zbiornika wodnego, następnie kuca i... załatwia swoją potrzebę fizjologiczną. Oto ocenzone nagranie, które pokazuje, jak wyglądała cała sytuacja. Film można obejrzeć pod <https://niezalezna.pl/polska/szokujace-nagranie-z-katowic-nagi-czarnoskory-mezczyzna-robil-to-w-wodzie-kapielisko-zamkniete/523350> dostęp 21.08.2024. Kąpielisko w Dolinie Trzech Stawów, jakie ujęte zostało na nagraniu, jest obecnie... zamknięte z powodu wykrycia pałeczek okrężnicy!

Zagrożenia zdrowia publicznego Polaków.

Nadmierna, nielogiczna otwartość na przyjmowanie imigrantów i brak szczegółowych badań przesiewowych należy traktować jako realne ryzyko wystąpienia chorób zakaźnych w Polsce. W ostatnich latach w Polsce odnotowano bardzo duży wzrost liczby wirusów HIV, AIDS i chorób wenerycznych i innych. Dane Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny (NIZP PZH).

Wzrost zachorowań zakaźnych

Wzmocniona imigracja z regionów o wysokiej zapadalności na chorobę zakaźną, szczególnie z Afryki i Azji, stanowi poważne ryzyko dla zachorowania na HIV, gruźlicę oraz choroby weneryczne w Europie, a także, niestety, w Polsce. Przegląd statystyk i raportów wskazuje na korelację między wzrostem liczby zachorowań a rosnącą liczbą imigrantów. Odpowiednie środki zapobiegawcze, w tym szczegółowe kontrole zatrzymanie masowej imigracji oraz skuteczne badania przesiewowe, są kluczowe dla ochrony zdrowia publicznego w Polsce. Poniżej przedstawiamy wybrane przykłady:

W ostatnim roku zanotowano w Polsce wzrost zakażeń na choroby zakaźne. Od stycznia do końca września 2021 roku wykazano 1661 przypadków **szkarlatyny**, a w analogicznym okresie 2022 roku już 6059. Rok temu odnotowano nieco ponad 32 tys. Przypadków **ospy wietrznej**, a w tym roku już ponad 130 tys. Dwukrotnie więcej zarejestrowano też choćby chorych na **świnkę**.

Wirus HIV atakuje! Rośnie liczba chorych w Polsce. (październik 2022 r). Tegoroczne liczby

są dramatyczne. To rekordowy rok, jeśli chodzi o zarejestrowane nowe przypadki HIV. Może zostać przełamana bariera 2000 zachorowań. Są też niepokojące wieści dotyczące zachorowań na choroby zakaźne. Od początku roku do końca września w Polsce rozpoznano 1678 przypadków zakażeń wirusem HIV. Jeśli tempo wzrostu będzie się utrzymywać przez ostatnie miesiące 2022 roku, bariera 2000 nowych przypadków może zostać przekoczona – wskazują eksperci z Państwowego Instytutu Badawczego. Mimo rosnącej liczby zachorowań Polska jest nadal zaliczana do krajów o niskiej prevalencji HIV, tak jak kraje Europy Zachodniej, a nie wysokiej, jak kraje za naszą wschodnią granicą.

Zdaniem ekspertów z resortu zdrowia, wpływ na wzrost zakażeń wirusem HIV mogą mieć m.in. „zmieniające się zachowania społeczne w sferze seksualnej”, a także przyjazd do Polski uchodźców wojennych z Ukrainy.

(Źródło: <https://zdrowie.wprost.pl/strefa-pacjenta/10898236/wirus-hiv-atakujecie-rosnie-liczba-chorych-w-polsce.html>).

- Rekordowa liczba zakażeń wirusem HIV w Polsce. Coraz więcej przypadków kiły i rzeżączki. (listopad 2023.r).

W Polsce odnotowano rekordowy wzrost zakażeń wirusem HIV. Jak informuje Zakład Epidemiologii Chorób Zakaźnych i Nadzoru NIZP PZH, w Polsce do końca października 2023 roku stwierdzono więcej przypadków zakażenia wirusem HIV niż łącznie w całym 2022 roku. Jak informuje Zakład Epidemiologii Chorób Zakaźnych i Nadzoru NIZP PZH w okresie od 1 stycznia 2023 do 31 października 2023 roku wykryto w Polsce 2509 nowych zakażeń HIV. Dla porównania, do końca października 2022 roku w Polsce stwierdzono - w analogicznym okresie od stycznia do października 2022 roku - 1923 przypadków zakażeń wirusem HIV. Jest to o 600 mniej niż obecnie. W rezultacie [Polska](#) może stać się krajem o rosnącym współczynniku chorobowości (tzw. prevalencji) związanym z wirusem HIV.

Rośnie liczba przypadków kiły i rzeżączki. Zwiększyła się także – w stosunku rok do roku - zapadalność na inne choroby przenoszone głównie drogą płciową. Zakład Epidemiologii Chorób Zakaźnych i Nadzoru NIZP PZH odnotował dwukrotny wzrost liczby wykrytych przypadków kiły (1552 w stosunku do 757 takich przypadków od stycznia do końca października ub. r.) i prawie trzykrotny wzrost liczby wykrytych przypadków rzeżączki (1177 w stosunku do 405 takich przypadków od stycznia do końca października ub. r.).

Wrasta także liczba zakażonych **wirusem zapalenia wątroby typu C** - 2734 takie przypadki

względem 1919 przypadków stwierdzonych od stycznia do końca października ub.r.

(źródło: <https://zdrowie.dziennik.pl/aktualnosci/artykuly/9345314,rekordowa-liczba-zakazen-wirusem-hiv-w-polsce-coraz-wiecej-przypadkow.html>).

-Zachorowania na choroby weneryczne w Polsce 2023.

Wzrost liczby zachorowań na choroby weneryczne w Polsce w ostatnich latach stanowi alarmujący sygnał dla naszego systemu opieki zdrowotnej oraz społeczeństwa, jako całości. Dane statystyczne z lat 2021-2023 rzucają światło na dramatyczny wzrost zachorowań na kilka kluczowych chorób wenerycznych, w tym kiłę, chłamydię, HIV oraz zapalenie wątroby typu C i B.

W 2023 roku liczba przypadków tych schorzeń osiągnęła nieprawdopodobnie wysoki poziom, co wymaga natychmiastowej uwagi i skutecznych działań zaradczych. Przeglądając najnowsze dane dotyczące zachorowalności na te choroby, zauważamy znaczący wzrost w porównaniu z poprzednimi latami.

Zachorowania na choroby weneryczne w Polsce w 2023 roku. Choroby, które najczęściej są diagnozowane to kiła, chłamydia i rzeżączka.

Prezentujemy najczęstsze choroby weneryczne (STD) wraz ze statystykami:

Kiła - Kiła to choroba przenoszona drogą płciową, której liczba zachorowań w Polsce drastycznie wzrastała w ostatnich latach. W 2021 roku odnotowano 1127 przypadków, co już było alarmującą liczbą, ale w 2023 roku liczba ta sięgnęła aż 2988. Ten dramatyczny wzrost o ponad 165% w ciągu dwóch lat jest sygnałem pilnej potrzeby podjęcia działań profilaktycznych i edukacyjnych w celu zapobieżenia dalszemu rozprzestrzenianiu się choroby.

Chłamydia - Chłamydia jest jedną z najczęstszych chorób przenoszonych drogą płciową, a liczba zachorowań na nią również gwałtownie rośnie. W 2021 roku odnotowano 283 przypadki, jednak w ciągu dwóch lat liczba ta wzrosła ponad dwukrotnie, osiągając 977 przypadków w 2023 roku.

HIV - Wirus HIV nadal stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego, a liczba zachorowań na HIV również stale rośnie. W 2021 roku odnotowano 1248 przypadków zakażenia HIV, a w 2023 roku liczba ta wzrosła do 2905 przypadków.

Zapalenie wątroby typu C - HCV

Zapalenie wątroby typu C jest kolejną chorobą weneryczną, której liczba zachorowań w Polsce wzrosła znacząco w ciągu ostatnich lat. W 2021 roku odnotowano 1248 przypadków, a w 2023 roku liczba ta wzrosła do 3328 przypadków.

Zapalenie wątroby typu B - Zapalenie wątroby typu B również jest powszechną chorobą przenoszoną drogą płciową, a liczba zachorowań na nią stale rośnie. W 2021 roku odnotowano 1547 przypadków, a w 2023 roku liczba ta wzrosła do 3154 przypadków.

(Źródło: <https://swisstab.pl/warto-wiedziec/seks-zwiazek/rekordowy-rok-pod-wzgledem-chorob-wenerycznych> .

Podsumowanie:

Zagrożenie dla zdrowia publicznego w Polsce: Niepokojąca rzeczywistość

Nadmierna i niekontrolowana imigracja, połączona z brakiem dodatkowych badań przesiewowych, tworzy tykającą bombę epidemiologiczną. Coraz częściej dostrzegamy, że Polska stoi przed prawdziwym zagrożeniem – wirus HIV, AIDS, gruźlicą i chorobami wenerycznymi, które w ostatnich latach notują drastyczny wzrost, mogą osiągnąć poziom, który wymknie się spod kontroli.

Z danych Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny wynika, że w latach 2020-2023 liczba nowych przypadków HIV w Polsce wynosi o ponad 30%. Podobny trend pojawia się w przypadku gruźlicy i kiły, a należy pamiętać, że są to tylko dane z pewnego procentu przebadanych imigrantów, a to niestety jest niewiadoma jaki procent wszystkich imigrantów został zbadany?

źródła: https://aids.gov.pl/hiv_aids/450-2-2/

https://www.hiv-aids.edu.pl/uploads/61092c2364fa2_Dane-epidemiologiczne-w-Polsce-2020.pdf).

Przegląd statystyk wskazujących na korelację między napływem osób z krajów Afryki i Azji a zachorowaniem na choroby zakaźne. Każdy nieprzebadany przypadek pojawienia się źródła nowego zagrożenia w społeczeństwie, a bagatelizowanie tego zagrożenia może mieć katastrofalne skutki. Polska jako kraj, który przyjął już nadmierną ilość migrantów, musi podjąć natychmiastowe działania – wprowadzenie skutecznych, obowiązkowych badań przesiewowych oraz ścisłą kontrola sanitarno-epidemiologiczną dla każdego imigranta, który już jest w Polsce i takie działania są niezbędne.

Zasada pomocniczości ma swoje korzenie w nauce społecznej Kościoła. W świetle tego nauczania, miłość nie jest czymś abstrakcyjnym, ale praktyczną postawą i działaniem na rzecz dobra drugiego człowieka, szczególnie w kontekście wspólnoty. Jednostki i ogół społeczeństwa są włączone we wspólną pracę niesienia pomocy, ale pomoc ta jest umieszczona w pierwszej kolejności do tych, którzy są wspólnotą - zaczynając od najbliższych tj.: rodziny, przyjaciół, społeczności lokalnej, narodu. W tej właściwej perspektywy, zapoznanie się z prawem pomocniczości, w polskim kontekście stosowania i dbania o dobro wspólne naszej ojczyzny i współobywateli, jest to możliwe, gdy najpierw

prawa dziejowe. Albowiem „Głupotą jest robić wciąż te same rzeczy i oczekiwać różnych rezultatów” ~Albert Einstein. Mark Twain słusznie stwierdził, że łatwiej jest oszukać człowieka niż przekonać go, że został oszukany. Nasze zadanie jest dużo trudniejsze niż naszych przeciwników, którzy od dekad rządzą nami i wpoili w nas postawę bierności i naiwności. Św. Tomasz twierdził, że głupota jest grzechem²³ i jest pewnym stanem odrętwienia i rozleniwienia umysłu „w sądzie, zwłaszcza co do przyczyny najwyższej, będącej celem ostatecznym i najwyższym dobrem. Bądźmy więc mądrzy i rozsądni! Kiedy byliśmy młodzi, w drużynach harcerskich śpiewaliśmy hymn, rozpoczynający się od pięknej deklaracji: „Wszystko, co nasze, Polsce oddamy”, Dbajmy więc o to, aby następne pokolenie nie zmieniło pierwszego wersetu na „Wszystko, co nasze, obcym oddamy”. Pracujmy solidarnie dla naszej Ojczyzny, naszych rodaków żyjących od lat na obczyźnie wbrew swojej woli i jej poświęćmy swoje talenty i siły.

Musimy działać z rozwagą i odpowiedzialnością, zanim stanie się nieodwracalne. W obliczu agresywnego i niesprawiedliwego paktu migracyjnego, który jawi się jako zagrożenie dla egzystencji narodu polskiego, powinniśmy zjednoczyć siły i stawić czoła temu wyzwaniu. Istnieją uzasadnione obawy, że jest to część większego planu, realizowanego w naszych czasach, który może mieć na celu osłabienie i zniszczenie europejskich narodów. W kontekście tak zwanych teorii takich jak Plan Coudenhove-Kalergi – przedstawiany przez niektórych jako zagrożenie dla tożsamości narodowej Europy – powinniśmy zachować czujność i być świadomi możliwych konsekwencji, opisanych w niniejszej petycji zagadnień. Obserwując to, co się dzieje można stwierdzić, że obecnie znajdujemy się w trakcie wojny cywilizacji.

Obowiązkiem każdego z nas Polaków jest ochrona naszego dziedzictwa kultury, tradycji i wiary oraz przyjęcie pełnej odpowiedzialności za budowanie przyszłości. Właśnie dlatego nie możemy pozwolić, aby decyzje, które mogą zaważyć na losie naszej Ojczyzny i przyszłych pokoleń, były podejmowane bez naszego sprzeciwu i zaangażowania, które są głosem roztropności narodu polskiego!

W imieniu Sygnatariuszy:

*Ogólnopolskie Stowarzyszenie Internowanych i Represjonowanych
z siedzibą w Siedlecu - Janusz Olewiński -Bk-*

Zjednoczenie Katolicko Konserwatywne Narodowe Środowisk

²³

Str.93/94

Patrotyzm jako droga Siedlecha Ostrateckiego

Bożena Katuska

*Na Chwałę Bożą
i ludziom na przykład*